

Het Onze Lieve Vrouweplein, 18 december 1997 al in hogere sferen (foto Franco Gori)

Decaan vindt kritiek visitatiecommissie 'lariekoek'

Maastrichtse economie-opleiding biedt onvoldoende diepgang

De Maastrichtse economie-opleiding biedt onvoldoende diepgang. De brede basis in de eerste twee jaren van de studie wordt onvoldoende uitgediept in de daarop volgende jaren. Dat constateert de visitatiecommissie economie en econometrie die gisteren haar eindrapport presenteerde. De Maastrichtse economen specialiseren zich in een te vroeg stadium van hun studie waardoor ze na hun afstuderen niet breed genoeg inzetbaar zijn.

Van alle universitaire opleidingen economie in Nederland kent die in Maastricht de kortste basisfase. Slechts één doctoraaljaar is daarvoor uitgetrokken en volgens de commissie is dat te weinig. Het wordt steeds belangrijker dat economen beschikken over een brede economische kennis met voldoende diepgang om op academisch niveau te kunnen communiceren met afgestudeerden uit alle economische disciplines. Pas dan zijn ze vol-

doende inzetbaar en kunnen ze doorstromen naar de hogere functies bij overheid, bedrijfsleven en wetenschap, meent de commissie. In Maastricht beginnen studenten te vroeg met specialiseren.

"Lariekoek", reageert decaan prof. Arjen van Witteloostuijn. "Aan onze diepgang mankeert helemaal niets. De commissie wil een klassieke opleiding waarbij studenten lang bij elkaar blijven, maar daar zie ik helemaal niets in." Na het ene basisjaar is er volgens Van Witteloostuijn voldoende ruimte gereserveerd voor vakken buiten de gekozen specialisatie om, die een brede opleiding garanderen. Dat Maastrichtenaars niet voldoende inzetbaar zijn, gelooft hij niet. "Doordat ze leren leren, zijn ze dat juist wel en kunnen ze later in hun carrière nog alle kanten uit."

Overigens is de commissie wel tevreden over het eindniveau dat binnen de specialisaties wordt bereikt. Dat is goed en vergelijkbaar met wat andere opleidingen bieden. De commissie meent wel dat de scripties in Maastricht gemiddeld vrij hoog worden beoordeeld. Maar de puntengevers aan de UM maken het niet zo

bont als die op de Vrije Universiteit in Amsterdam die regelmatig 'genade-zeszen' toekennen. Scripties die volgens de commissie eigenlijk onvoldoende zijn, worden toch met een zes beoordeeld om te voorkomen dat studenten zich weer opnieuw moeten inschrijven.

De visitatiecommissie voor economie en econometrie nam in de eerste helft van dit jaar zesentwintig opleidingen van negen verschillende universiteiten onder de loep. In Maastricht keek de commissie naar economie en econometrie. Fiscale economie werd buiten beschouwing gelaten omdat die opleiding nog te kort bestaat. Om dezelfde reden kon ook niet op alle aspecten van het eveneens nog jonge econometrie worden ingegaan. Alle onderzochte opleidingen zijn volgens de commissie duidelijk wetenschappelijk en het is overal terecht dat afgestudeerden de titel doctorandus meekrijgen.

Over de Maastrichtse propedeuse is de commissie zeer tevreden. De selectie verloopt goed en het rendement na één jaar

(Lees verder op pagina 3)

Collectie Charles Eyck aangekocht

De universiteit is samen met andere instanties eigenaar geworden van persoonlijke documenten en schetsen van de Limburgse kunstenaar Charles Eyck. De verzameling uit privé-bezit kwam gisteren, 18 december, onder de hamer bij Van Gendt Book Auctions te Amsterdam. Omdat zij verloren dreigde te gaan voor Limburg en de regionale gegadigden - volgens een artikel in Dagblad De Limburger van vorige week vrijdag - niet het gehele bedrag op zouden kunnen brengen, is de UM ingesprongen. Zij heeft voor 51.000 gulden de gehele collectie aangekocht, 'ondersteund', zoals de tekst van het UM-persbericht luidt, door de gemeenten Meerssen en Sittard, door de SNS-bank en Eycks zoon Ragnar. Wat 'ondersteunen' in dit verband betekent en hoeveel de universiteit werkelijk betaalt, wil het college van bestuur niet zeggen. Evenmin is duidelijk of de collectie nu op één plek bijeen wordt gebracht, en zo ja, waar dat dan is. "Het is allemaal heel snel gegaan, over al die dingen is nog niet echt nagedacht", deelt de voorlichtster van de UM namens collegevoorzitter Dittrich mee. De aankoop zou gedaan zijn vanwege het belang van de collectie voor cultuurwetenschappen, en omdat de universiteit bij wil dragen aan 'het Limburgs cultureel patrimonium', aldus het persbericht. (WB)

Dit is de laatste Observant voor Kerstmis. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 9 januari 1997. De redactie wenst iedereen een zalig/vredig/gelukkig/vrolijk/gezond uiteinde en een dito begin.

3

Flinke uitbreiding Universiteitssingel

5

Geneesmiddelen verliezen de slag tegen bacteriën

6-8

Enquête: het belangrijkste in je leven

9-12

English edition

13

Christel en Maarten

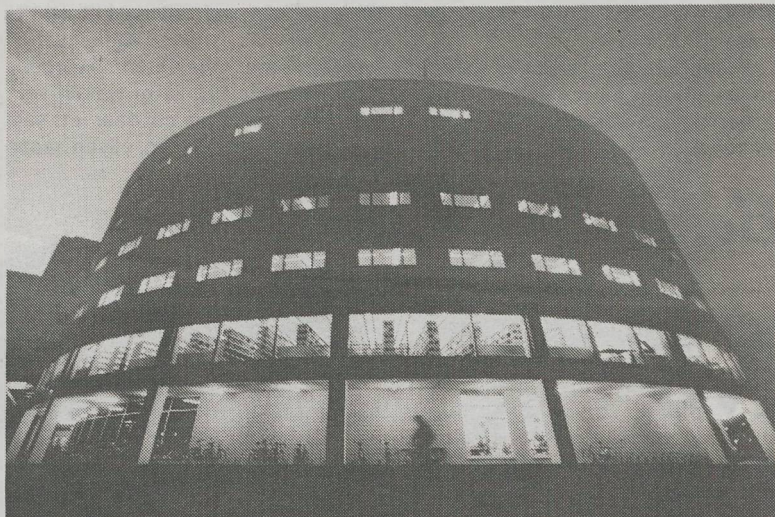
20

Kerst in Korr

Tekort aan laboratoria en kantoren door groei universiteit

Universiteitssingel 50 wordt flink uitgebreid

Het gebouw aan de Universiteitssingel 50 wordt groter gemaakt. Aan de noordzijde van het halfronde gebouw (bibliotheek en Trefcentrum) zullen twee nieuwe panden zich als uitschillen tegen de bestaande halve cirkel aanlijnen. Aan de zuidzijde zal hetzelfde gebeuren. De oorspronkelijke gevel verdwijnt echter niet helemaal uit zicht. Eenderde deel, met uitzicht op de spoorlijn en autoweg, blijft gehandhaafd.

Het halfronde gebouw aan de Universiteitssingel, nu nog zonder extra schillen (foto Nelis Tutkey)

Het gaat in totaal om vier nieuwe gebouwen: twee aan de noordzijde, twee aan de zuidzijde. De buitenste nieuwe schil aan beide zijden gaat uit vijf bouwlagen oftewel vier verdiepingen bestaan. Het tweede nieuwe gebouw (twee bouwlagen met een begroeid dak) zal tussen de buitenste schil en de bestaande halve cirkel ingeklemd worden. Door dit alles is er voor de loopbruggen geen plaats meer en zal er een ingang op de begane grond komen.

De uitbreiding is hard nodig, vertelde het hoofd van de dienst huisvesting, ir. Hans Beyer, al eerder. De universiteit barst namelijk uit haar voegen: de jonge studierichting psychologie groeit in hoog tempo en het derde-geldstroomonderzoek van zowel geneeskunde als gezondheidswetenschappen stijgt gestaag. Beyer: "Zowel psychologie als de derde-geldstroomonderzoekers hebben laboratoria nodig waardoor de druk op onderzoeksvoorzieningen erg groot is. In het bestaande langwerpige gebouw zijn in principe alle voorzieningen aanwezig voor uitbreiding van labs. Daar is al tijdens de bouw rekening mee gehouden."

Dit betekent wel dat het huidige tekort aan kantoren er niet minder op wordt wanneer de kleine werkruimtes worden omgetoverd in onderzoeksruijtes. Integendeel. De nood aan kantoren in de nabijheid van het langwerpige gebouw zal verder toenemen.

Vandaar dus de vier nieuwe panden. Daar zullen echter niet alleen de bureaus van heel wat medewerkers komen te staan. De hele 'faculteit' psychologie zal er haar plek krijgen. Dat betekent dat er onderwijskamers ko-

men, studielandschappen, collegezaal en een uitbreiding van de bibliotheek. Verder staat er ook een nieuwe mensa ter grootte van die aan de

Studenten komen 370 gulden tekort

Studenten kunnen niet rond komen van hun studiebeurs. Uitwonende studenten komen per maand 370 gulden te kort, thuiswonenden zo'n 120 gulden. Dat zegt het Interstedelijk Studenten Overleg.

Het ISO zette in het afgelopen zaterdag verschenen rapport 'Pieken en dalen' de uitgaven een student op een rijtje en kwam op een bedrag van 1550 gulden per maand. Het ministerie van onderwijs gaat ervan uit dat zo'n uitwonende student van 1180 gulden kan rondkomen. Dat is dan ook het maximale bedrag dat een student per maand aan basisbeurs, aanvullende beurs en lening kan krijgen. Een thuiswonende student krijgt van het ministerie 850 gulden, terwijl die volgens het ISO 970 gulden nodig heeft.

De te lage beursbedragen dwingen studenten volgens het ISO tot onverantwoorde bezuinigingen of tot bijverdienen met allerlei baantjes. "Studenten moeten kiezen tussen de kwaliteit van leven en de kwaliteit van de studie", zegt ISO-voorzitter Maarten Stienen. Volgens hem bewijzen de bedragen waarvan het mi-

nisterie uitgaat dat minister Ritzen "al jaren niet meer in een supermarkt is geweest".

Het grootste verschil tussen de standaardbedragen van Ritzen en de schattingen van het ISO zit in de kosten voor levensonderhoud. De bedragen van het ministerie zijn gebaseerd op een uitgave van 824 gulden per maand voor deze post, het ISO denkt dat (uitwonende) studenten ten minste 1120 gulden nodig hebben. De studentenorganisatie beroept zich onder meer op richtlijnen van het instituut voor budgetvoorziening NIBUD en op een kleine eigen enquête onder vijftig studenten. Op grond daarvan reserveert het ISO bij voorbeeld bijna veerhonderd gulden voor huur en dergelijke, tweehonderdvijftig gulden voor voeding en negentig gulden voor 'zakgeld'. Ondanks de OV-studentenkaart moet ook een bedrag uitgetrokken worden voor reiskosten, vindt het ISO. Een student reist immers ook wel eens op tijden dat die kaart niet geldig is en ook een fiets kost geld.

HOP, Hanne Obbink

Tongersestraat 53 gepland. Die moet de krappe balie in het Trefcentrum vervangen.

Hoeveel geld deze verbouwing de UM precies gaat kosten, is nog niet bekend. Maar het zullen zeker tientallen miljoenen zijn, meent Beyer. Hij verwacht dat in het jaar 2000 of iets eerder het project rond is.

De plannen worden vandaag in het college van bestuur en in het Gember (het overlegorgaan van de directeuren van gezondheidswetenschappen en geneeskunde) besproken. Stemt men hiermee in, dan kan de gemeente Maastricht de procedure voor de wijziging van het bestemmingsplan beginnen. Eerder deze maand liet de gemeente al weten dat het plan, ook al gaat het in tegen het bestaande bestemmingsplan, stedenbouwkundig acceptabel te vinden.

Riki Janssen

Ruzie over dertig miljoen lijkt gesust

Minister Ritzen heeft bakzeil gehaald. Hij stelt niet langer voorwaarden aan de teruggave van dertig miljoen gulden waarop acht universiteiten recht hebben. Daarmee is een vier jaar oud conflict over onderzoeksgeld voorlopig de wereld uit.

Ritzen had de acht universiteiten drie weken geleden beloofd dat hij het geld zou teruggeven, maar onder voorwaarde dat de acht universiteiten ermee akkoord gingen dat vanaf 1998 het onderzoeksgeld anders over de universiteiten verdeeld zou worden. Vier jongere universiteiten (Twente, Maastricht, Rotterdam, Tilburg) zouden méér moeten krijgen, de acht minder. Die wens van Ritzen was ooit, in 1992, de aanleiding tot het conflict. De acht universiteiten tekenden verzet aan tegen die voorwaarde. Als Ritzen de verdeling van geld wil veranderen, moet hij de geëigende weg bewandelen, vonden zij. Dat wil zeggen dat hij zijn voornemen moet aankondigen in het Hoger Onderwijs en Onderzoek Plan (HOOP) en de wet moet veranderen.

Hij kiest nu inderdaad voor die procedure. De acht universiteiten maakten aanspraak op veel meer geld. Als gevolg van een vonnis van de Raad van State, in juni, hadden ze recht op 116 miljoen gulden. Ritzen wilde hun dat geld wel geven, maar deed dat grotendeels in de vorm van een zogeheten 'kaskorting'. Dat houdt in dat de universiteiten op papier geld tegoed houden van het ministerie, maar er in de praktijk nooit een cent van zien. Alleen de dertig miljoen waarover de acht het nu met Ritzen eens zijn geworden krijgen ze echt terug.

Een woordvoerder van Ritzen ontken overigens dat er ooit voorwaarden gesteld zijn aan het teruggeven van de dertig miljoen gulden. Maar de universiteiten kijken daar anders tegenaan; die hadden van Ritzen begrepen dat die over de hele zaak (dertig miljoen, kaskorting en de verdeling vanaf 1998) in één keer een akkoord wilde sluiten. Verwacht mag worden dat het conflict over de verdeling van onderzoeksgeld opnieuw oplaait zodra Ritzen er in het voorjaar weer over begint als aanloop op het HOOP van 1997. (HOP)

Visitatie economie (vervolg van pagina 1)

is in Maastricht hoger dan bij economie-opleidingen elders. Het rendement bij econometrie is zelfs opmerkelijk veel hoger dan bij andere universiteiten. "Blijkbaar slaagt de Limburgse opleiding er beter in om de juiste studenten voor deze opleiding aan te trekken", concludeert de commissie dan ook.

Maar ondanks de hoge rendementen is er stevige kritiek op de studiebegeleiding in Maastricht. De beschikbaarheid van de studieadviseur is door de grote vraag 'volstrekt onvoldoende'. De vorige visitatiecommissie signaleerde vijf jaar geleden al hetzelfde probleem en volgens de commissie is er op dit punt weinig verbeterd. Ook de registratie van studievoortgang blijft in Maastricht nog onder de maat.

Net als hun collega's aan andere universiteiten doen ook Maastrichtenaars gemiddeld zo'n anderhalf jaar langer over hun studie dan de vier jaren die er voor staan. Veel vertraging treedt op bij het schrijven van de scriptie en de commissie wil daar-

om de inbreng van de scriptiecoördinatoren verminderen. Die zijn veelal 'overbodig' en 'onwenselijk'. Studenten moeten nu vaak eerst met hen overleggen over hun probleemstelling voordat ze naar een begeleider kunnen. Dat kost te veel tijd. Ook moet de opleiding een actiever stagebeleid voeren en een externe stage verplicht stellen om zo de aansluiting op de praktijk te vergroten.

Pikant in het rapport zijn de lovende woorden voor de overall toetsen. Een interessant experiment, meent de commissie omdat die toetsen helpen bij het integreren van de opgedane kennis en studenten dwingen om bijzaken van hoofdzaken te onderscheiden. Vorige week besloot de faculteit om de overall toetsen uit het curriculum van internationale bedrijfskunde te gooien. De acht weken die de toetsen tijdens de eerste twee jaren in beslag nemen, worden straks gebruikt om lacunes in het programma op te vangen.

Overigens onderteunt de commissie het beleid van de faculteit om stu-

denten maar één herkansingsmogelijkheid te bieden. Het mag door sommige studenten dan als studentonvriendelijk worden gezien, het leidt tot hogere slagingspercentages dan drie tot vier kansen. Maar ondanks dat ziet de commissie wel dat Maastrichtse studenten (net als die uit Groningen) de tentamens van bepaalde moeilijke vakken uit hun eerste doctoraaljaar uitstellen. Deze 'stuwmeren' leiden tot problemen later in de studie.

In het rapport van de visitatiecommissie worden de verschillende opleidingen niet op een overzichtelijke manier met elkaar vergeleken. Maar een globale vergelijking leert dat Maastricht het helemaal niet slecht doet. Op een aantal punten is de commissie zelfs ronduit lovend. De commissie vindt dat op een uitstekende manier aandacht besteed wordt aan het aanleren van vaardigheden. Ook het internationaliseringsbeleid is 'uitstekend'. Op dit punt neemt Maastricht in Nederland zelfs een 'unieke positie' in. Uniek is

Maastricht ook voor wat betreft het aantal onderwijsuren. Maar daar is de commissie minder over te spreken. Tien tot vijftien uur per week is volgens haar optimaal en Maastricht zit daar onder.

"Daar begrijp ik dus helemaal niets van", reageert decaan Van Witteloostuijn. "We hebben ons hele curriculum enkele jaren geleden opgezet aan de hand van wat volgens Onderwijs en Onderzoek het optimale aantal uren was." Het faculteitsbestuur heeft na lezing van de conceptversie van het rapport de commissie laten weten dat ze met twaalf uur per week precies op het optimum zat, maar de commissieleden wilden dat niet overnemen. "Misschien dat ze onze onderwijsvrije periode ook meetellen." Maar aantallen onderwijsuren zeggen Van Witteloostuijn niet zoveel. "Als je twaalf uur hoorcollege geeft, heeft dat geen enkele zin. Onze onderwijsuren zijn heel intensief, het rendement is veel hoger. Maar of de commissie dat door heeft?"

Van Witteloostuijn kan zich wel vinden in de kritiek van de commissie op de opleiding van de Maastrichtse aio's. Er is te weinig sprake van een gestructureerd opleidingsprogramma, meent de commissie. De Maastrichtse aio's blijken als groep dan ook het minst positief over hun programma. Maar volgens de decaan is de situatie inmiddels al flink verbeterd doordat de opleiding bij onderzoeksschool Meteor is ondergebracht. Het probleem van de studiebegeleiding heeft ook de aandacht van het bestuur. Van Witteloostuijn wil dat de procedure goed wordt doorgevoerd. "We hebben de indruk dat studenten er te snel naar toe gaan." De decaan wil niet bijvoorbeeld zeggen dat er een extra studieadviseur bij moet. "Dan krijg je misschien te maken met de Wet van Say: elk aanbod scheidt zijn eigen vraag."

Jan Buevink

No nuts, no glory

Wie denkt dat dit stukje een verkapte reclame-stunt is voor een bepaald soort "candy-bar", komt bedrogen uit. Wie toch van zoetigheid houdt echter, wil ik uitnodigen verder te lezen. Zoetsappig is namelijk het kernbegrip waarmee ik de huidige Universiteitsraad zou willen beschrijven. Officieel zou deze raad de universiteit mee moeten besturen met het College van Bestuur oftewel het

triumviraat Cohen, Dittrich en Philip-sen. Van dit medebestuur is in de praktijk echter bijzonder weinig te merken. In plaats van een bezinkingskamer te zijn waarin het beleid gescreend wordt, kan het zolangzamerhand beter gezien worden als een showroom van projecten en ideeën van het college.

Als een wakker raadslid kritische vragen stelt of het waagt een amendement in te dienen of nog erger, het risico durft te lopen een motie te schrijven, wachten veel raadsleden een beetje schaapachtig het antwoord van het College af om vervolgens enthousiast met het college mee af te keuren. De raad laat zich maar al te gemakkelijk platwalsen en omzeilen, zonder al te veel protest hierover ten gehore te geven. Vadertje CvB biedt keurig en beleefd zijn welgemeende excuses aan voor het niet bijtijds op de hoogte stellen van de Raad bij deze of gene bestuurstaak terwijl de raad dit welgemutst voor lief neemt.

Dit is natuurlijk geen aanklacht aan het adres van het College van Bestuur maar juist een compliment omdat het aangeeft dat het zijn rol met overtuiging en volharding speelt. Dit is ook geen pleidooi voor een boycot

of dwarsboom campagne van de Raad tegen plannen van het College, maar wel voor creatief en kritisch meebestuur van de raad i.p.v. zoetsappig ja- knikken. Als er uit 22 individuen met een eigen visie en interpretatievermogen niet meer dynamiek en creativiteit kan voortvloeien, vraag ik mij het nut van de hele U-raad af.

Om dit stukje te illustreren, wil ik de geïnteresseerde lezer een voorbeeld laten proeven, om de vingers bij af te likken.

Zo kent de U-raad de bevoegdheid om richtlijnen vast te stellen, waarin regels kunnen worden vastgelegd die bindend zijn voor faculteiten. De Raad kent zo'n 8 jaar oude richtlijn die elke faculteit verplicht om 1 fte vrouwenstudies aan te stellen. De economische faculteit o.a. is een faculteit die er jarenlang prat op ging geen tot weinig behoefte te hebben aan vrouwenstudies en dus ook niet aan de eisen van de richtlijn voldeed. Acht jaar lang is dat door de Raad geslikt, tot kort geleden een bepaalde studentenfractie de dreiging uitoefende de faculteit op haar begroting te korten voor een ton (de waardering voor 1fte) te korten. Vlak voor aanvang van de begrotingsvergadering op 28 november kreeg ieder raadslid een velletje papier onder zijn/haar neus gestopt met daarop een optelsommetje van 0,1 en 0,2 fte'tjes aan vrouwenstudies die de faculteit in huis zou hebben. Het velletje was niet eens ondertekend!

Twee weken van te voren werd in de faculteitsraad van de FdEWB nog expliciet gezegd dat er weinig tot geen interesse of expertise was in vrouwenstudies. Daarbij komt dat ook het College van Bestuur twee weken van te voren expliciet heeft gesteld dat de economische faculteit niet voldeed aan de richtlijn.

Als vervolgens een bepaalde studentenfractie een amendement indient om de begroting van de economische faculteit voorwaardelijk te korten in afwachting van meer en betere uitleg van de faculteit door een gesprek met de decaan, wordt dit amendement zonder enige diepzinnige discussie hierover weggestemd door de Raad. Een korte en krachtige reactie van vadertje CvB die de "overmoedige" studenten

vermanend de vinger wijst, was kennelijk voldoende voor de meerderheid van de Raad om de zaak niet verder uit te zoeken.

Ik wil door dit voorbeeld niet aantonen wie in deze zaak gelijk of ongelijk heeft, maar enkel illustreren hoe makkelijk de Raad met het College

omgaat zonder eigenlijk tot het bot te gaan.

Waarschijnlijk zal mij na het schrijven van dit stukje Kafkaïaanse sympathieën verweten worden, maar gelukkig heb ik te weinig verstand van Kafka om mij daar iets van aan te trekken! Ik kan alleen maar

hopen dat de raadsleden meer hun verantwoordelijkheid zouden voelen en opnemen om deze prachtinstelling mee te besturen.

Wouter Eckelmans, U-raadslid voor studentenfractie NSEM

Bewust belonen?

Mijn dank aan Observant voor het onthullende stukje over eredoctoraten, ofwel het instituut van het doctoraat honoris causa (IDHC). Laat ik denken dat het uitsluitend ging om de wetenschappelijke en maatschappelijke kwaliteiten van de ontvanger, nu begrijp ik dat het even goed gaat om de aandacht voor de gever, in ons geval de UM. Een soort wetenschappelijke luchtclame. Anders gezegd: zoek het vooral bij hoogvliegers of handige laagvliegers, als je maar de krant haalt.

Nu ik het instituut DHC begrijp loop ik de laatste dagen erover na te denken (je wordt niet extra ervoor betaald, maar je hebt nu eenmaal een UM-pet op), en heb ik de vruchten van dit denkwerk inmiddels aan het College van Decanen doorgegeven. Met het oog op openheid van bestuur wil ik u - UMmer en lezer van Observant - mijn lijstje met voordrachten niet onthouden:

1 J. Staatsen. Nummer 1, met stip. Vanwege zijn creatieve ondernemerschap (Sport uit beeld) en zijn innovatieve bijdrage aan mediarecht ('we gaan iets nieuws doen'), maar vooral vanwege zijn gebarentaal (twee handen met de vingertoppen naar de slapen gericht, alsof hij wil zeggen: "jullie zijn allemaal hartstikke dom, moet ik nou alles uitleggen?!").

2 L. van Gaal. We blijven bij de sport. Steekt met kop en schouders boven de rest uit, vanwege zijn indringende kennis van de sportgeneeskunde en -blessurekunde en idem psychologie. De voordracht komt echter vooral door zijn wiskundige c.q. kennis-technologische opstelling(en): "Lit-

manen op 10, de Boer op 4, en heel veel op de bank".

(Boze tongen beweren overigens, dat Van Gaal geen kans maakt. De voorzitter CvB geeft de voorkeur aan ene S. Vergoossen, reeds eredoctor bij MVV, maar die haalt het toch niet bij Van Gaal als het gaat om publiciteit, wees nou eerlijk.).

3 F. Bolkestein. Een politicus die midden in het (bedrijfs)leven staat en de ideale smeerkwast zou kunnen worden om de derde geldstroom bij FdG veilig te stellen. Bovendien een ethicus pur sang, een felle strijder tegen de wetenschapscriminologie (Leiden in last, enz.).

4 Minister Jorritsma. Om te beginnen gaan vrouwelijke kandidaten bij gelijke kwaliteiten voor (en hoe). Haar voordracht heeft ze te danken aan haar baanbrekende en baanschepende bijdrage aan de regionale economie van zuidwestelijk zuidoost Nederland (zeg maar Groot Meerssen), en haar inzet voor oostwest betrekkingen. Kan de krachtmeting met De Boer - neen, niet Frank maar Garetha - goed doorstaan.

U merkt wel, we hebben de zaakjes goed verdeeld over faculteiten, en geslachten.

5 B. Dylan. Good old Bob, toch nog net iets te sterk voor zijn concurrentes, te weten: T. Turner, genomineerd vanwege haar bijdrage aan ouderdomsbestrijding en B. Kraft, de regionale kandidate. Hij wordt voorgedragen onder meer vanwege zijn meteorologische inzichten ("You don't need a weatherman to know which way the wind blows"), maar

vooral omdat wij zijn mislopen van de Nobelprijs voor Literatuur behalve zielig volstrekt onterecht vinden. En Wiel Kusters denkt er precies zo over.

Op de plaatsen 6 t/m 10, en dus kansloos voor dit millenium heb ik staan: Chirac (grensoverschrijdende psychofarmacologie), B. Bardot (visuele cultuur en diergeneeskunde), T. Bovens (voor promotion van de stad Maastricht en het Mestreechs in de MAASPOST en andere euregionale gazetten), good old Wim Deetman (weet u nog, de 6000e student, maar aan het zakken nu hij kamervoorzitter af is), en tenslotte: ervan uitgaande dat Mandela himself te hoog gegrepen is, dan maar de enige zwarte speler van de Springboks, de left-winger van het wereldkampioensvijftiental van wie ik de naam even kwijt ben (Chester Williams geloof ik, maar er is tijd genoeg om dit op te zoeken en tevens uit te zoeken of ie ook iets voor de wetenschap heeft gedaan).

Voor degenen die niets te doen hebben tijdens de kerstdagen en de kerstcryptogrammen van alle kranten opgelost hebben, heb ik begrepen dat de decanen het leuk zouden vinden om meer suggesties 'bottom-up' te ontvangen, en dat ze openstaan voor de toptien van alle UMMERS. Tot de diesviering op 10 januari kunt u uw lijstjes insturen. Mocht na rijp beraad van het CvD een of meer van uw kandidaten in de komende jaren inderdaad tot DHC worden gepromoveerd, dan ontvangt u 2 gratis kaartjes voor de betreffende academische zitting. Wie zegt dat de UM te weinig doet aan bewust belonen? Onzin!

John Gilbert, Bibliothecaris UM

Bij een afscheid

Er is een tijd geweest, dat voortdurend nieuwe adviesorganen voor de overheid in het leven werden geroepen. Omdat het rendement, afgewogen tegen de kosten, vaak te wensen overliet is enige tijd geleden een operatie gestart om het aantal adviesorganen drastisch te verminderen. In dat licht is op donderdag 12 december 1996 de Raad voor de beroepen in de individuele gezondheidszorg ten grave gedragen. De Raad, die overigens nog geen vier jaar heeft bestaan, was er om de overheid te adviseren over de invoering van een nieuwe wet, de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg. Bij het afscheid van de Raad BIG, zoals hij werd afgekort, is een bundeltje met 20 sonnetten gepubliceerd. Drie daarvan worden hier weergegeven.

In 1865 werd door de befaamde Nederlandse staatsman Thorbecke een viertal wetten op het terrein van de gezondheidszorg uitgebracht, waarvan de Wet uitoefening geneeskunst de bekendste was. Gaandeweg kwamen er nog 11 wetten bij. Aan de modernisering is lang gewerkt: op 11 november 1993, verscheen de Wet BIG in het Staatsblad. Hiermee komt een einde aan het 'medisch monopolie'. Iedereen mag, behoudens een aantal riskante handelingen, de geneeskunst uitoefenen.

De wet Big

Het Thorbeckekwartet, een imponerend wettenmonument, maakte 't doktersvak, hezjij solo hezjij collectief, om straffeloos in de praktijk te brengen exclusief. Honderachtentwintig jaren was de arts daaraan gewend.

Chirurg en internist zijn wetenschappelijk erkend. Zo niet gebedsgenezers - die opereren instinctief, voor wie bedot wil beter worden heilzaam alternatief. Want hoe dan ook: u bent goed ziek en blijft patiënt.

O wonderdokter, al genas u mijn glaucoom met folie, en al deed u dat volledig lege arts en volslagen wettig, dan toch gaf 'k de voorkeur aan behandeling met motorolie.

Want maximale keuzevrijheid lijkt mij niet onprettig, voor mij is 't niet zo nodig, dat "medisch monopolie": veel liever koester ik me in 't regime van de Wet BIG.

De nieuwe wet biedt acht gezondheidszorgberoepen (waaronder dat van arts en verpleegkundige) zogenaamde titelbescherming: met moet een erkende opleiding gevolgd hebben en in een register ingeschreven staan wil men de titel behorende bij een van die acht beroepen mogen dragen. Daarnaast is er artikel 34. Dit maakt het mogelijk dat, bijvoorbeeld paramedische beroepen, een lichtere vorm van bescherming krijgen.

Artikel 34

De deftige professionals, zie drie, zijn met hun achten, maar wat is er dan met alle andere beroepen aan de hand? Ik denk aan d'apothekersassistent, de radiologisch laborant, de podòs, ergòs, oefentherapeuten die uw pijn verzachten.

Wat heeft de logopediste daar voor moois in haar gedachten? Zegt zij 't is beter hard geblazen dan de mond gebrand? Hoe voelt vervolgens de gebitsprotheticus u aan de tand? Is het niet zo dat allen veel van artikel 34 verwachten?

't Oogt zo dat die regeling bij de oogzorg heeft gefaald. Dat komt omdat de orthoptist en opticien worden verward en ook wordt 'oculist' en 'occulstisten' door elkaar gehaald.

Optisch ziet men 't mankement dat elke vergelijking tart: men staart zich blind op dat wat hier de wet bepaalt, en kijkt, wat wordt het tenslotte voor de ogen? Zwart!

Tenslotte kent de wet een correctiemechanisme voor het geval beroepsbeoefenaren, onder andere door verslaving, hun beroep niet meer goed kunnen uitoefenen. Er kunnen dan maatregelen worden genomen. Daarvoor zal een College van medisch toezicht in het leven worden geroepen.

Maatregelen wegens ongeschiktheid

Gister bij het snijden voelde ik mijn vingers trillen en bij 't dichten van de wond bewoog de naald onzeker. Onwillekeurig moest ik denken aan mijn cocktailshaker en na het sprekkuur zou ik nog wel een jointje willen.

Mijn tremor heeft met mij zo nog een appeltje te schillen Vannacht heb ik teveel genoten van mijn wisselbeker. 'k Moet voor paracetamol of alcasalzar langs de apotheker, als ik mijn volgend shot niet krijg, moet ik gaan gillen.

De slijter, dokter, werkt wel heel probaat aan uw slijtage. Zichtbaar is hoezeer u dóór-geslikt en óp-geprikt zijt, want 't spuiten, snuiven, schuiven lijkt bij u een rage.

U kunt toch wel begrijpen dat ik iedere addict vermijd. 't College van medisch toezicht behoedt u voor blamage: ik draag u voor voor maatregelen wegens ongeschiktheid.

Frans van Wijmen hoogleraar gezondheidsrecht

Industrie verzuimt nieuwe middelen te ontwikkelen

Resistentie tegen antibiotica wordt drama

Cook County Hospital in Chicago; het krioelt er van de gevaarlijke bacteriën (foto Marc Bonten)

Zelf is hij er gelukkig vrij van gebleven, van die darmbacteriën, enterococci, die ongevoelig zijn geworden voor een krachtig antibioticum als vancomycine. Toch zaten ze overal verspreid in het Amerikaanse ziekenhuis waar hij een half jaar onderzoek deed. Zelfs aan de zijrails van de bedden. Dr. Marc Bonten (32) voorspelt dat de resistentie tegen antibiotica alarmerende vormen aan gaat nemen in de wereld. "Het kan een grotere doodsoorzaak worden dan aids."

In de zomer van 1995 verbleef Marc Bonten, assistent in opleiding (agio) bij interne geneeskunde, een half jaar in Chicago, in het Cook County Hospital. Een groot ziekenhuis in een getto, een zogeheten public hospital dat mensen opneemt die niet verzekerd zijn. Beroemd ook, omdat de Emergency Room model stond voor de serie ER. De resultaten van zijn onderzoek verschenen tot zijn grote genoegen vorige week in The Lancet, een van de zeer kritische en daarom toonaangevende medische tijdschriften in de wereld. Zijn paper behandelt de epidemiologie, de verspreiding dus, van enterococci (darmbacteriën) die ongevoelig zijn voor het antibioticum vancomycine.

Bonten: "De enterococ die niet reageert op vancomycine is voor het eerst geconstateerd in Frankrijk, in 1987. Daar is het echter nooit een probleem geworden. Van de gezonde mensen is nog geen vijf procent drager. In Amerika werd het wel een probleem. Daar zie je sinds 1989 steeds meer vancomycine-resistente enterococci, VRE's, in infectiegevallen optreden. Maar volgens de gezondheidsautoriteiten in de VS komt het alleen voor in ziekenhuizen, niet daarbuiten bij gezonde mensen. Ik betwijfel dat, of liever gezegd: dat bestaat niet. In dat ziekenhuis in Chicago bleek dat de helft van de mensen op de intensive care (IC) drager van de bacterie was. Dit soort dingen zie je het beste op een IC-afdeling, want daar komen de ziekste mensen, met de ernstigste infecties die zwaar met antibiotica worden behandeld. Een deel had de bacterie ter plekke opgelopen, hoofdzakelijk via andere patiënten. Nu zijn de hygiënerregels op een intensive care streng, en we hebben geconstateerd dat het verplegend personeel zich goed aan die regels hield. Men droeg handschoenen, de handen werden regelmatig gewassen, enzovoorts. Maar je kunt niet verwachten dat mensen zich altijd voor de volle honderd procent aan de regels houden, zo werkt het niet. De besmettingsgraad op deze IC was echter zo

hoog dat ze alleen met 100% hygiëne te bestrijden zou zijn."

Lakens en rails

Een onoplosbare situatie dus. Temeer daar deze resistente enterococ zich op veel meer plekken bevond dan alleen maar waar hij eigenlijk thuishoort: in de darmen. Bonten: "We vonden ze ook op de huid van patiënten. Sterker nog, ze kwamen tevens in de onmiddellijke omgeving van de patiënten voor, op de beddenrails bijvoorbeeld, en op de lakens. Ze kunnen lang overleven, dus het aanraken van het bed kan al verspreiding betekenen."

"Nu had niet iedereen deze VRE's op de IC opgelopen. Een deel was er mee naar binnen gekomen. We zijn er achter gekomen dat niet alleen de intensive care, maar alle afdelingen van dit ziekenhuis besmet waren."

De les die hieruit getrokken kan worden, zegt Bonten, is dat patiënten voor de IC gescreend moeten worden op aanwezigheid van VRE's, en zonodig geïsoleerd tot het besmettingsgevaar geweken is.

Angstaanjagend

Nu zijn VRE's en hun verspreiding op zichzelf nog niet zo dramatisch; alleen bij ernstige ziektegevallen, als er bijvoorbeeld lever- of beenmergtransplantaties worden uitgevoerd, kan een onbehandelbare enterococci-infectie dodelijk zijn. Op den duur kunnen de VRE's niettemin wel degelijk dramatische gevolgen in wijdere kring krijgen. Vooral als andere bacteriestammen die veel gevaarlijker zijn dan enterococci, ook resistent worden tegen vancomycine.

Bonten: "Dat is het angstaanjagende. In dierproeven is aangetoond dat de ongevoeligheid voor vancomycine kan overslaan naar staphylococci. De staphylococcus aureus is een bacterie die heel veel in ziekenhuizen voorkomt en die gevaarlijk is. Hij kan leiden tot huidinfecties, tot longontsteking, tot bloedvergiftiging. Dit vooral bij mensen die al ernstig ziek zijn, met name dus op de intensive care-afdelingen."

"Nu wil het geval dat we tegenwoordig staphylococci vinden die niet meer reageren op het klassieke antibioticum methicilline. We noemen dat een MRSA: methicilline-resistente staphylococcus aureus. Er is nog maar één antibioticum om ze te behandelen: vancomycine. Als nu de resistentie daartegen van de enterococci overgaat op die staphylococci, hebben we een groot probleem. Dan zijn die staphylococci dus onbehandelbaar: niet meer met methicilline, niet meer met vancomycine. Bij muizen is deze overgang al aangetoond, en er is geen reden om te veronderstellen dat het bij

mensen niet zou kunnen. Het wachten is op de eerste rapportages."

Isoleren

Voorlopig is het nog niet zo ver. In ons land en in Scandinavië komen dergelijke staphylococci, de MRSA's, nauwelijks voor, in de ons omringende landen echter wel. Bonten: "Drie kilometer verderop, in België, zitten de ziekenhuizen er vol mee. Als er hier mensen komen van over de grens, screenen en isoleren we ze tot ze het kwijt zijn. De enkele keer dat hier in Nederland MRSA's worden aangetroffen, leidt dat soms tot de sluiting van een IC-afdeling. In Heerlen is dat zelfs regelmatig gebeurd, daar zaten ze in het ventilatiesysteem."

In Nederland is de werkzaamheid van antibiotica nog tamelijk groot. Groter dan in het overgrote deel van Europa en zelfs veel en veel groter dan in de VS. De verklaring daarvoor ligt in de mate waarin er hier naar antibiotica wordt gegrepen. Bonten: "In Nederland schrijven artsen de antibiotica zeer selectief voor, maar in Amerika werken ze veelvuldig met middelen met een zogenaamd breed spectrum, die dus tegelijkertijd allerlei bacteriën bestrijden. Op die manier lukt het meestal wel om je patiënt beter te krijgen en ontloopt je vervelende klachtenprocedures. Maar op termijn bouw je een grote resistentie op tegen heel veel middelen. Zo langzamerhand wordt het een mondiaal probleem, want ook in de derde wereld gaat men zo te werk. Daar haal je het trouwens bij de drogist. Wat de VRE's betreft; als je een breed spectrum gebruikt, dat echter de enterococci die bestand zijn tegen vancomycine ongemoeid laat, versterk je die stam. Dat is wat er gebeurd is. Daarom komen die VRE's in Amerika zoveel voor."

Doembeeld

Gaan we terug naar de jaren twintig, het pré-antibioticatijdperk, naar de onbehandelbare en dus dodelijke infectieziekten? Bonten constateert dat de vrees daarvoor in de VS diep zit. "Het is een doembeeld. We weten dat alle bacteriën uiteindelijk niet meer reageren op antibiotica. In het begin waren alle staphylococci gevoelig voor penicilline, na vijf jaar ontstond al de eerste resistentie. Er is dus behoefte aan een hele nieuwe klasse van antibiotica. Maar die zit er niet aan te komen, de industrie wil er niet aan omdat de ontwikkeling ervan te duur is. Het gevolg zal zijn dat straks infecties wellicht niet meer te behandelen zijn. Dan gaan er meer mensen aan dood dan aan aids."

Wammes Bos

De vrienden-republiek

Afgelopen zondag heb ik geluisterd naar het programma "Trefpunt" op radio Limburg, dat dit keer geheel gewijd was aan het boek van Joep Dohmen over "De vriendenrepubliek", het boek over de bestuurlijke schandalen in Limburg van de afgelopen jaren. Hoewel ik het boek nog niet gelezen heb, kan ik mij een voorstelling maken van de inhoud, gebaseerd als het is op de ruim tweehonderd artikelen uit die periode in De Limburger, waar schandaal op schandaal gepresenteerd werd.

Eén vraag in de radiodiscussie intrigeerde mij. De interviewer vroeg Dohmen hoe het nu toch zat met de vermeende relaties tussen het Openbaar Ministerie (OM) en de krant. Dohmen beantwoordde die vraag zoals verwacht mocht worden en zoals hij tot nu toe altijd gedaan heeft: hij antwoordde niet, omdat hij zijn bronnen wenste te beschermen.

Ik vind dat begrijpelijk en terecht, want zonder bescherming van bronnen is er geen vrije pers, en een vrije pers is wezenlijk voor onze democratische samenleving, de pers is (mede-)controleur van het politieke bedrijf. Maar waar ik tegelijkertijd vind dat in de achter ons liggende periode zowel de pers als het OM ten aanzien van deze schandalen soms zijn doorgeslagen, en dingen hebben geschreven resp. gedaan waar ik in ieder geval mijn vraagtekens bij heb, heb ik wel een probleem. Eén van de goede dingen die het gewoeten van Dohmen c.s. heeft opgeleverd, is dat de Limburgse wereld er een beetje transparanter door is geworden. Aanbestedingsprocedures zijn helderder, bestuurders weten dat er op hen gelet wordt. Dat is prima.

Maar het merkwaardige is dat die transparantie niet geldt voor pers en OM. Hoe de pers ook aan haar bronnen komt, zij worden beschermd. Of die bronnen nu betrouwbaar zijn, of zelf belang hebben bij bepaalde berichtgeving, beschermd worden ze. En controle daarop is er eigenlijk niet. Het is de oude vraag: wie controleert de controleurs?

En als het inderdaad wáár is dat er één-twee-tjes zijn of waren tussen pers en OM, dan is er echt een probleem. Zeker, het OM wordt via de hiërarchische lijn gecontroleerd, maar tal van -ik geef onmiddellijk toe: hoogst ingewikkelde zaken van de afgelopen tijd laten zien hoe moeilijk de positie van het OM is. Zij laten ook zien dat transparantie van het OM lang niet altijd kan; zo zou het OM niet kunnen werken.

Twee instituties, beide met een vitale rol bij de controle van het bestuur, maar beide zelf buitengewoon moeilijk controleerbaar: één-twee-tjes tussen die beide zou werkelijk een probleem zijn, vooral omdat zo'n probleem niet met maatregelen van buiten af opgelost kan worden zonder de essentie van beide aan te tasten. Dat moet dus ten allen tijde voorkomen worden. Het betekent dat er een zware verantwoordelijkheid rust op de pers, juist omdat zij niet of nauwelijks kan laten zien hoe zij werkt. Waar de pers het openbaar bestuur moet controleren, komt daarbij dat zij ook zichzelf moet controleren, en niets is zo moeilijk als zelfcontrole. Bij het OM ligt dat een slag anders; dat moet uiteindelijk met de billen bloot, wanneer het zijn zaak voorlegt aan de rechter. Erg succesvol is het OM in al deze schandalen niet geweest. Het kan iets zeggen over die zaken zelf, het kan iets zeggen over het OM, het kan iets zeggen over de kwaliteit van justitie, het kan iets zeggen over de ingewikkeldheid van het bewijs bij corruptie. Maar ook zonder dat succes heeft het ingrijpen effect gehad; ik zei dat al eerder. Maar effect dat niet gevolgd wordt door succes, is niet duurzaam. Daar keert de wal het schip, daar wordt het OM gecontroleerd.

Job Cohen

Liever doorzakken met de

Kerstmis 1996. Tijd voor de zware vragen: wat telt er eigenlijk het meest in het

leven? Meer specifiek: in het leven van Maastrichtse studenten?

Hoe belangrijk is uitgaan, het dispuut, de lol, tegenover de familie, de kerstboom, het goede gesprek?

Sommigen streven naar een auto onder de kont, dan wel een motor of een paard. Anderen gaan een avondje doorzakken met

bisschop Muskens niet uit te weg.

Observant vroeg tweehonderd studenten wat ze belangrijk vinden.

tekst: Agnes Sommer, Jan Buevink, Riki Janssen

tekeningen: Sannie Straatman

Maastrichtse studenten zijn gezelligheidsdieren. Op de vraag wat zij het belangrijkste in het leven vinden, scoren vrienden het hoogst, gevolgd door ouders en partners. Opvallend is dat studenten geneeskunde de enigen zijn die de partner op nummer één zetten. Alle andere studierichtingen hebben liever vrienden dan een verloofde. De partner komt onveranderlijk na de ouders, op nummer drie. Ouders zijn wel belangrijk, maar studenten kunnen best een paar dagen zonder. Ook de partner kan wel gemist worden: studenten noemen muziek vaker dan de verloofde als een onmisbaar element in hun leven. Na de grote drie: vrienden, ouders, partner, komt een hele tijd niets, en dan is er de studie. Behalve bij economen, waar de studie voor het meisje (m/v) gaat. Bij psychologen eindigen studie en verloofde gelijk, op een gedeelde derde plaats. Studenten van andere richtingen rekenen de studie bijna tot een restcategorie. Het belang van gezelligheid wordt nog eens onderstreept door de redelijke populariteit van uitgaan, muziek en sport. CWS-studenten zijn echte liefhebbers: muziek komt op een gedeelde derde plaats met de partner. In de middenkategorie wordt 'veel geld' opvallend vaak genoemd door juristen en economen. Minst belangrijk: een auto, televisie, kinderen, God. Hoewel bij studenten geneeskunde God toch nog op een goede zevende plaats staat. Bij de overigen scoort Hij altijd nog hoger dan een auto. Boeken worden eigenlijk alleen door CWS-studenten redelijk belangrijk gevonden. In de CWS-top 10 verschijnen ze op nummer 6, bij de psychologen op een gedeelde negende plaats. Elders helemaal niet.

Twee GW-studenten noemden als belangrijkste in hun huidige leven: gelukkig en gezond zijn. Hoe dat dan bereikt zou worden - met een auto, door middel van drugs, danwel via de Goddelijke weg - lieten ze in het midden. Een ander for-

muleerde het anders: "ik" werd nummer één gezet, ook op de andere vragen van de enquête. Er waren meer bliken van gevoel voor humor: "Waar staat 'seks'?? (geintje)" kalkte iemand in grote letters naast de keuzelijst. Een serieuze zelf opgeworpen mogelijkheid was: natuur.

Vriendschap, liefde, gezelligheid

Het wordt saai, maar op de vraag wat ze nooit hadden willen missen antwoordden de meeste studenten 'vrienden'. "Anders ben je zo alleen", voegde één er zelfs aan toe. De vrienden moeten echter hun plaats delen met een ander belangrijk deel van het leven: de vakantie of het reizen. Bijna net zo onmisbaar als het studentenleven zelf, en een ervaring die veel studenten zeggen nooit te hebben willen missen. De eigen geboorte heeft ook diepe indruk gemaakt en komt op de vierde plaats. Een student geneeskunde noemde zijn ouders, maar slechts in instrumentele zin: "Anders bestond ik niet".

Individuele ervaringen en voorkeuren konden bij deze vraag tot hun recht komen. Zo werden als piekervaringen genoemd: "een rave-party in Rotterdam", "PSV Europees kampioen", "mijn broertje", "m'n ma" en "GTST".

En er was iemand die België nooit had willen missen. Hoezo? Vanwege de chocola, de sex-schandalen, het Vlaamse blok of Jacques Brel misschien?

"Liefde", noemde een drieëntwintigjarige geneeskunde student, "gezelligheid" schreef een meisje. "Contact met mensen", "sex" zeiden hun collega's. Daar zijn dus al die vrienden voor nodig.

En als die er nu eens niet zouden zijn? Wat zouden de ondervraagde studenten meenemen naar een onbewoond eiland? Allereerst valt op dat er niet meer gelezen wordt op onbewoonde eilanden. Wel paardgereden, gefietst, gezeild en vooral veel getelefoneerd. Afgezien van meesmokkelde partners, vrienden en zelfs een tutor - ouders worden gevoeglijk

thuisgelaten - werden de meest uiteenlopende zaken in de koffer gestopt. Make up bijvoorbeeld, een lady-shave, condooms of heel veel geld. Een uiterst secure rechtenstudente neemt schoon linnen goed mee: "ik wil alleen eigen bedlinnen", voegt ze er nog aan toe. Praktische types zouden een wok meenemen, een verbandtrommel, een tandenborstel. Gevoelige naturen nemen afscheidsbriefjes mee, of foto's. De moderne student gaat geen eiland op zonder tv, wereldontvanger, discman, computer of telefoon. Zelfs een camera wordt niet vergeten. Enkelen verraden een verslaving en noemen rookwaar, pindakaas, snoep, drank. En de CWS-student onderscheidt zich wederom door zijn liefde voor muziek, die bovenaan de lijst prijkt, op de voet gevolgd door boeken.

Geld

Maastrichtse studenten zijn niet alleen gezellig, maar ook verstandig. Op de vraag hoe ze f10.000 zouden besteden, luidt het meest genoemde antwoord: vakantie. Als tweede bestemming voor het geld wordt echter de bank genoemd. Een auto kopen, staat eveneens hoog op het verlanglijstje van menig student, en dan met name menig economie-student. Andere vervoermiddelen die worden ge-

noemd: een paard, een zeilboot, een motor en een fiets. Het goede doel wordt alleen genoemd door studenten geneeskunde en gezondheidswetenschappen. Feesten, winkelen en kleding scoren slechts matig, maar nog altijd beter dan een verlenging van de studie. Veel studenten vonden het moeilijk één doel te noemen voor al dat geld. "Wat aan m'n broers en moeder geven, wat vastzetten en de rest lekker uitgeven", is een van de vele combinaties die werden gemaakt. Heel anders dan de psychologie-student die antwoordde: "Heb alles wat ik voor dit geld zou kunnen kopen." "Vastzetten" kiest meer dan de helft van de studenten, als ze veertig gulden per maand extra te besteden zouden hebben. Het Foster Parents Plan zal van de Maastrichtse student nauwelijks wijzer worden: 12 % kiest voor dit nobele doel, de rest gaat liever nog een avondje naar het café.

Kerst viert het merendeel van de studenten het liefst bij moeder thuis onder de kerstboom (foto: Philip Driessen)

De belangrijkste zaken in het leven

	geneesk.	rechten	psych	CWS	Econ	GW	Allen
1	partner	vrienden	vrienden	vrienden	vrienden	vrienden	vrienden
2	ouders	ouders	ouders	ouders	ouders	ouders	ouders
3	vrienden	partner	part/stud	part/stud	studie	partner	partner
4	studie	studie	uitgaan	studie	partner	studie	studie
5	dispuut	geld	hobby	hobby	uitgaan	uitgaan	uitgaan
6	uitgaan	uitgaan	muz/sport	boeken	dispuut	sport	muziek
7	God	muziek	eten,drank	uitgaan	geld	muziek	sport
8	geld	sport	huisdier	huisdier	muz/eten	kamer	veel geld
9	muziek	huisdier	geld/boek	geld	sport	eten,drank	dispuut
10	huisdier	hobb/disp	God	eten,drank	hobby	boeken	eten,drank

(De studenten werd gevraagd een top vijf te maken van de belangrijkste zaken in zijn leven. Hij/zij kon kiezen uit een lijst van 21 items. Bovenbeschreven top 10 kwam tot stand door een gewogen telling van wat studenten als nummer één, twee en drie noemden.)

Verdeeld over dames- en herenstudenten ziet de besteding van f40 per maand extra er als volgt uit:

	vrouw	man
een Foster Parents-kind adopteren	16	7
een keer vaker naar het café	27	42
het geld op de bank zetten	57	51
	100	100

Alle getallen in procenten

de familie onder de boom

de koningin dan met Job Cohen

Maastrichtse studenten zijn weinig revolutionair: vrouwen denken sneller aan adoptie, mannen aan het café. De meeste adopties vinden plaats door vrouwelijke rechtenstudenten, een faculteit waar ook flink gespaard zou worden. Onder economen ligt de verhouding sparen - café bijna gelijk.

Kerst onder de boom

Kerst wordt het liefst in de schoot van de familie gevierd; ook daarin kiezen studenten merendeels conservatief. Hen werd voorgelegd waar ze het liefst de kerst zouden doorbrengen: met de familie onder de boom, in de disco, in bed of op de ski's. Vierenveertig procent bleef het liefst bij moeder thuis, maar een bijna zo groot deel zou uit skiën gaan. CWS-studenten leggen een opvallende huiselijkheid aan de dag - of een afkeer van de wintersport natuurlijk. Economen vertonen het omgekeerde gedrag en

hechten nog het minst aan de traditionele kerst. Opvallend is de geringe animo voor een kerst in de disco of in bed. *Not done, dus.*

Liever de koningin dan Cohen

Onze studenten zijn serieus. Ze schrikken er niet voor terug een avondje door te brengen met een gewichtig persoon als koningin Beatrix, als ze mogen kiezen tussen Hare Majesteit, Job Cohen, bis-

heidswetenschappers hebben zelfs liever Borsato dan de koningin. De arme Job Cohen is niet echt populair; hij wint het slechts op een haar na van Muskens. Het hoeft geen verwondering te wekken dat Pamela Anderson en Marco Borsato omgekeerd evenredig scoren bij mannelijke en vrouwelijke studenten. Overigens waren de meisjesstudenten erg ontvreden over de keuze-mogelijkheden. Eén koos uit arren moede maar voor Beatrix, "bij gebrek aan een leuke man, zoals bijvoorbeeld Brad Pitt of een interessante persoonlijkheid zoals Al Pacino of Dustin Hoffman". Een ander streepte bisschop Muskens aan: "Rest is erger". Een geheel wanhopige studente kon geen keuze maken: "Ik ben liever alleen dan met één van deze mensen!"

	gen.	jur.	psy.	GW.	ec.	CWS	totaal
Cohen	-	13	20	2	8	20	10
Muskens	5	2	7	9	0	16	6
koningin	40	48	33	36	39	28	37
Anderson	35	15	7	15	39	8	22
Borsato	20	22	33	38	8	8	21
geen	-	-	-	-	6	20	4
	100	100	100	100	100	100	100

Alle getallen in procenten

Medewerkers

Ook medewerkers van de universiteit zijn ondervraagd. Helaas zijn de gegevens die deze steekproef opleverde, onbetrouwbaar. Ons is gebleken dat het niet alleen medewerkers waren die zich over de formulieren hebben gebogen. Bovendien zijn verschillende formulieren door dezelfde mensen ingevuld. We hebben daarop besloten om dit deel van de enquête ter zijde te leggen. Jammer voor de mensen die te goeder trouw aan de enquête hebben meegewerkt en jammer voor ons en de lezers omdat nu de stem van het personeel op deze pagina's ontbreekt.

	gen.	jur.	psy.	GW.	ec.	CWS	totaal
familie	26	46	53	50	39	52	44
disco	13	4	-	8	-	4	5
bed	13	4	-	6	6	36	9
ski's	48	46	47	36	55	8	42
	100	100	100	100	100	100	100

Alle getallen in procenten

schoop Muskens, Pamela Anderson en Marco Borsato. Onder juristen is de populariteit van onze vorstin opvallend. Niet iedere zwaargewicht wordt echter als even interessant beschouwd: bisschop Muskens mag van de studenten wel thuisblijven. Pamela Anderson en Marco Borsato scoren beter: blijkbaar wil niet iedereen de hele avond deftig doen. Economen kiezen in gelijke mate voor de dames Anderson en Van Oranje. Gezond-

"Ik krijg een kick van reizen"

Als Noëmi Nijsten (20), eerstejaars geneeskunde opeens tienduizend gulden had, ging ze op reis. De beide grote reizen van de afgelopen jaren had ze nooit willen missen.

"Al op mijn elfde ben ik gaan sparen voor een reis naar Zuid-Amerika. Alles wat ik overhield, legde ik opzij. Toen ik van het vwo afkwam, nam ik een baantje en dankzij een bijdrage van mijn vader kon ik op mijn achttiende zeven maanden weg. Een paar kleine landen heb ik niet gezien, verder ben ik op het hele continent geweest.

"Met dertien mensen trokken we rond in een bus. We sliepen in hostels en in tentjes. Ik was absoluut de jongste, nog nooit lang van huis geweest. De anderen waren ouder dan dertig, dat waren volwassenen. Sommige hadden voor de reis hun werk opgezegd. Er waren veel problemen binnen de groep. Onwijze crises, chauffeurs die naar huis wilden en mensen voor in de bus die niet meer met de mensen achterin wilden praten. Er kwam een heleboel troep omhoog en dat ging vaak hard tegen hard. Vaak waren we meer bezig met onze eigen problemen dan met het landschap waar we door trokken. Dat heeft me heel erg gevormd. Ik heb geleerd om voor mezelf op te komen.

"Begin dit jaar ben ik drie maanden naar Zuid-Oost Azië geweest. Die regio trok me helemaal niet zo, maar ik had zin om weg te gaan. Ik heb eerst met een vriendin rondgetrokken, daarna een tijdje alleen en toen nog met een jongen die ik daar ontmoet had. Het maakt niet zoveel uit waar je bent. Ik krijg een kick van reizen: de vrijheid die je hebt, de nieuwe dingen die je ziet.

"Nu zit ik zes jaar aan mijn opleiding vast. Dat benauwt wel een beetje. De studie is minder interessant dan ik verwacht had. Maar ik maak hem wel af. Het is de manier om weer naar het buitenland te kunnen en om als tropenarts te werken. Klinkt misschien idealistisch, maar dat is mijn droom. Ik wist al vrij

jong dat ik deze samenleving niets vind. Te materialistisch, te veel jezelf moeten bewijzen, steeds weer moeten presteren. "Als ik nu tienduizend gulden kreeg, ging ik naar Afrika. Waarom? Mijn broer is er geweest. Die heeft een wereldreis gemaakt en hij was erg over Kenya te spreken."

"Vrouwen zijn minder eerlijk"

"Mannen onder elkaar, dat is toch heel relaxed. Zijn er vrouwen bij, dan levert dat meteen wat spanning op. Dan moet je je toch meer inhouden", vindt Emiel Caris (20), eerstejaars student geneeskunde en lid van het onafhankelijke herendispuut 'Extravaganza'. Het dispuut scoort hoog in de persoonlijke top tien van Emiel. Hij zou het dan ook niet willen missen. "Sinds ik daar lid van ben doe ik dingen die ik alleen nooit zou doen. Bijvoorbeeld liften naar Berlijn of een survivaltocht in de Ardennen. Alleen met mannen, dat is heel speciaal. Er hangt in ons dispuut een eerlijke sfeer. Hebben we een meningsverschil dan wordt dat meteen met wat harde woorden of wat duwen en stoeien opgelost. Ik heb het idee dat vrouwen heel wat minder eerlijk zijn. Dat ze meer mooi weer spelen, maar achter elkaars rug roddelen."

"M'n ma"

"M'n ma had ik nooit willen missen", vertelt Michael Ca-palbo, 19 en tweedejaars student psychologie. "Mijn ouders zijn gescheiden toen ik een jaar of vier was. Ik ben dus alleen door mijn moeder opgevoed. Ik ben heel dankbaar dat ze me heeft gemaakt tot wie ik nu ben. M'n ma heeft me geleerd dat je niet te snel over mensen moet oordelen. Zij heeft bijvoorbeeld nooit kwaad gesproken over mijn vader in Italië, ze blijft altijd heel genuanceerd, ondanks dat hij toch niet altijd even netjes heeft gehandeld. "Andere mensen zijn belangrijk. Dat heeft ze mij laten zien. Het loont om iets voor anderen te doen, het verrijkt je, het voegt iets toe aan je eigen leven. "Ik vind haar een geweldige mens, maar dat wil niet zeggen dat ik nooit ruzie met haar heb. "Ze heeft veel voor mij overgehouden, ze moest vader en moeder tegelijk zijn. Nooit was er iemand om even mee te overleggen. Ik merk, nu ik op kamers woon, dat ik heel stevig in mijn schoenen sta."

“Jongens praten vooral over vrouwen en seks”

“Ik ben een groot liefhebber van vrouwen”, vertelt een nog wat slaperige eerstejaars student gezondheidswetenschappen, Juri Roerink (20), woensdagmorgen om kwart over negen. Daarom neemt hij een *mooie vrouw* mee naar een onbewoond eiland. “Ik heb er echt over nagedacht hoor”, klinkt het vervolgens heel serieus. “Los van het seksuele, los van de aantrekkingskracht tussen mannen en vrouwen, kan ik gewoon beter met vrouwen opschieten. Ik heb dan ook zeker zeven goede vriendinnen en maar drie goede vrienden. “Hoe dat komt? Ik kan met vrouwen over meer verschillende zaken praten. Met jongens onder elkaar heb je het toch al snel over vrouwen en seks. Ik maak me daar zelf ook schuldig aan.

“Ik ben bovendien iemand die van nature makkelijk mensen aanraakt of aait. Bij jongens houd ik me toch altijd een beetje in. Waarom weet ik niet. Maar bij meisjes gaat dat veel makkelijker. Ik kan daar wat dit punt betreft meer mezelf zijn.” Waarom moet die vrouw per se mooi zijn? “Ze hoeft geen barbiepopfiguur te hebben, maar wel een mooi gezicht en een leuke uitstraling. Wat dat is? Moeilijke vraag. Tja, het moet een vrolijk iemand zijn, een krachtig persoon. Iemand die mij raakt.” Nakomelingen hoeft hij echter niet van deze vrouw van zijn dromen. “Ik heb die voorbehoedsmiddelen heel bewust op het lijstje gezet. Ik ben niet op zoek naar kinderen. Het werkt ook goed tegen aids, al hoeft je op een onbewoond eiland niet zo bang te zijn voor wisselende contacten.”

“Oeganda heeft me sterker gemaakt”

Een half jaar lang werkte ze in een Oegandees weeshuis: eten koken, onkruid wieden, les geven aan de allerjongsten, kinderen in bed leggen. Die ervaring had de tweedejaars student psychologie Anneke van Brakel (20) nooit willen missen. “Ik heb de wereld van een andere kant gezien en in Oeganda veel waardering voor mensen uit andere culturen gekregen. Bovendien ben ik mijn eigen cultuur wat meer gaan relativiseren. Afrikanen leven bijvoorbeeld veel meer dan Europeanen van dag tot dag. Ik ben nog altijd een stevige planner, maar de scherpe kantjes zijn er bij mij wel af. “Ik zie het als een ervaring die ik voor de rest van mijn leven meedraag. Het geeft

een fijn gevoel, het heeft een stempel gezet. Ik ben bijvoorbeeld door die zes maanden flexibeler geworden. Ik hoef niet meer zo nodig alle touwtjes in handen te houden. Als ik nu met iemand samenwerk kan ik makkelijker wat taken afgeven. Misschien komt dat ook doordat ik mensen in het algemeen meer ben gaan waarderen. “Oeganda heeft me ook sterker gemaakt. Ik ben er in mijn eentje naar toe gegaan en ik heb dat zeker in het begin niet eenvoudig gevonden. Toch heb het geklaard. Tegenslagen kan ik nu beter aan. Zit er iets niet mee, dan denk ik al snel dat het allemaal nog veel erger kan.”

Van negen tot zes in de haringkar

Sylvia Schaefer (19), eerstejaars gezondheidswetenschappen vindt haar studie het belangrijkste in haar leven, kan geen dag zonder muziek en wil wel een avondje stappen met Marco Borsato.

“Op zaterdag sta ik eerst van negen tot zes in een haringkar en vervolgens van half negen tot vijf uur ‘s ochtends in een discotheek. Zondags doe ik niets, dan ben ik doodmoe. Maar dan heb ik wel weer geld voor de volgende week. Mijn moeder is weduwe en heeft geen geld om mij te spekken, de beurs is geen vetpot en dus moet ik vrijwel alles zelf betalen. Daarom wil ik mijn studie gewoon heel erg goed doen. Ik heb tot nu toe alles gehaald.

“Ik kan geen dag zonder muziek. Zodra ik thuiskom, gaat meteen de stereo aan. De DJ van de discotheek waar ik werk, maakt bandjes voor me. Allemaal dancemuziek; beetje house, beetje commercieel. Daar sta ik vaak wat op te huppelen. Aan uitgaan, kom ik heel weinig toe. Af en toe op donderdagavond, maar dan ben ik meestal ook erg moe en ga ik gewoon vroeg naar bed. Ik heb mazzel dat op mijn werk een leuke sfeer hangt. Als ik bijvoorbeeld elke zaterdagavond zou moeten oppassen, werd ik gek.

“Bandjes van Marco Borsato heb ik niet. Hij maakt wel goede muziek. Hij komt bij mij uit de buurt: ik kom uit Schoorl, hij uit Schagen. Hij heeft ook wel eens in onze discotheek opgetreden. Het lijkt me wel gezellig om met twee mensen uit Noord-Holland te gaan stappen.”

Samen met de tutor naar een onbewoond eiland

Christiaan Mensink (19), twee dejaars European Lawschool, neemt zijn tutor mee naar het onbewoonde eiland.

“Het is ab-so-luut platonisch en ik denk ook ab-so-luut niet dat het wat wordt. Ik ben 19, zij 29. Ze stond naast me toen ik het enquêteformulier invulde en vroeg: waarom neem je mij niet mee naar een onbewoond eiland. Dat leek me wel wat. Op dit moment ga ik heel vriendschappelijk met mijn tutor om. We lenen boeken van elkaar en ze is bij mij op de thee geweest. Ik vind haar gewoon erg aardig en ik denk dat ze mij wel grappig vindt. Ze werkt hier pas kort en ik geloof dat ze nog niet zoveel mensen kent. Niet iedereen in mijn groep gaat zo met haar om. Ik ben een uitzondering.

“Met de meeste tutores die ik gehad heb, kon ik het wel goed vinden. Mijn eerste tutor was een vriend van mijn opa, ook een jurist. Met mijn tutor uit mijn tweede blok ging ik na de onderwijsgroep wel eens chocola drinken. Hem groet ik nog steeds en hij vraagt ook altijd nog hoe het met mijn tentamens gaat.

“Op de middelbare school was mijn vader conrector. Ik kende de meeste docenten als Jan en Henk. Die kwamen ook bij ons thuis en bij sommigen ging ik wel eens oppassen. Het is niet zo dat ik geen vrienden van mijn eigen leeftijd heb of dat ik nauwelijks met andere studenten omga. Ik kan gewoon veel beter over mijn studie praten met tutores dan met studenten. En ik vind mijn studie erg leuk. In het begin vonden ze mij ook een echt ‘European Lawschool pikkie’, maar dat zeggen ze nu niet meer.”

Large increase in numbers of regular students Maastricht more and more popular among foreign students

The numbers of foreign students completing a study at the University of Maastricht are rising. The group of foreigners entering via an exchange programme has for the last three years varied between four and five hundred.

Six years ago, in 1990, the percentage of foreign students was modest. A total of 108 foreign students signed up for a complete study in medicine, economics, health sciences, or Dutch law. Since then these numbers have risen drastically. In 1993 there were 168, in 1995 these numbers had doubled (342) and for this academic year the UM registered 538 students from abroad. All together the UM has a total of eight thousand students this year. Most of the foreign students, as we are informed by the student affairs services, come from Europe and America. The Maastricht faculty of economics and business studies seems to appeal most to them. At the moment, 264 foreigners

have signed on as regular students. Health sciences and medicine appear to be popular too, just like the courses at the law faculty. It may seem strange at first that 54 foreign students enross themselves in Dutch law. What would somebody from Morocco or anywhere else for that matter, be doing studying Dutch law? After a few inquiries, however, it becomes clear that this is probably a group foreigners with Dutch secondary school diploma. For example, children who have come here with their parents. The greater number of students who visit Maastricht on an exchange program such as Socrates and Tempus, can be found in the faculties of law, medicine, economics, and at the Center for European Studies. The duration of their stay in Maastricht varies: some leave after just one or two months, others stay six months to a year. This group usually resides at the former Annadal. The others, like their Dutch counterparts disperse throughout the city.

Riki Janssen

The Kamerburo spent more than six thousand guilders on new windows last week. Students know who the culprits are, they just won't officially confirm it (photo: Franco Gori)

This is the first English edition of *Observant*. Until the summer, this English section will be published once every four issues. The next English edition is scheduled for 30th January 1997.

Foreign students complain about high rents at Annadal

The rent is too high and the kitchens are not always clean. But foreign students were reasonably positive with regard to their rooms in the former Annadal on the Brouwersweg. The kamerburo did not do too badly either: their personnel were friendly, the technical service good. Last month, the ESN Maastricht (Erasmus Student Network) had a questionnaire filled in by 48 of the 200 inhabitants of Annadal. A fairly positive picture, is what they concluded. Last year's very apparent moaning about the Brouwersweg have now somewhat subsided. Although complaints are still to be heard about the rent being too high (545,- for a single room and 360,- for a shared room) and the kitchens in some corridors still a thorn in one's flesh. In many cases, this has more to do with lack of will to wash dishes on behalf of the inhabitants than with the Kamerburo, so states ESN. Cleanliness in toilets and bathrooms, last year regarded as an eyesore, was now deemed reasonable. The washing-machines that were installed last year, after a demonstrative walk last December, are working well. People would however like to have one more in each corridor. Present inhabitants feel that a tumble dryer would not be amiss. The rooms appealed to most people. They are large enough, decent, but stark and in most cases clean when the student takes up residence. This was different last year. (RJ)

(see page 10 for more information)

Compulsory Dutch course

Foreign teachers with a permanent appointment at the economics faculty must learn Dutch within two years. This was one plan presented by the faculty board this month in a memo on internationalisation policies. The board believes that the integration of foreign colleagues within the faculty is taken too lightly. Certain cultures prove difficult to combine with the Dutch negotiating culture. The board hopes that said colleagues, after a course in Dutch, will devote themselves more to their administrative duties.

Improvements international business studies approved

A little more attention to be paid towards language, a little less emphasis on general economics and doing away with the overall exams. The faculty council of economics and business administration agreed last week upon the proposed improvements regarding international business administration. Students and teachers of the faculty have been complaining for some time about the quality of the IB program. Students felt also that they were not kept up to date with the developments within the IB-program. The board has decided to improve the supply of information.

Study grant for all of Europe

Student mobility within Europe is still far too restricted. The Dutch minister for Education, Jo Ritzen, will use the oncoming Dutch presidency of the European Union by to have the policy of "money follows student" accepted. If he succeeds, students may decide to complete their studies abroad or take courses in foreign countries, while taking their grants with them.

Ombudsman for Maastricht students

The registrar of the university council, Drs. Ed Sprokkel, is the first ombudsman for the UM. As of 1st December 1996, he will deal with any problems the students have concerning education. Sprokkel can be contacted at the Bestuursgebouw in the Bouillonstraat.

Row between Dean and Director of Medicine ended

Mutual relations between the dean and the director at the medical faculty have improved. The director (Steur), complained that the dean (Nieuwenhuizen Kruseman) had taken over a large part of the work, and was incommunicative. After a "very frank and critical" talk, they promised to co-operate better in the future.

Applying for a staying permit still quite a job

Foreign students applying for a staying permit for the duration of a complete study here in Maastricht are still encountering problems. They have to deal with more red tape than ever before. The city council of Maastricht, after pressure from the university, will now make an exception for exchange students.

Until last year, the arrangement between the university of Maastricht and the foreign department was perfectly clear: the university required students to produce a copy of their passports, proof of sufficient income and a statement of their in-

surance. On the basis of these, the Student Identity Card was made. Students could then use this card to apply for a staying permit with the foreign department.

After the summer holidays, to the amazement and shock of the university, the rules had changed. To avoid any mistakes being made in registering, foreign students must first register with the department of *Burgerzaken* of the city council of Maastricht before approaching the foreign department. In addition, they need a birth certificate. This is the last step for Europeans, but if you are, let's say, a student from Korea, you must also have your birth certificate stamped by the Dutch Embassy in Seoul. This could

prove tricky especially when this becomes clear when a student is already in the Netherlands.

The university of Maastricht was not very pleased with this time-consuming procedure and tried through talks to simplify procedures again. The results for exchange students were positive, meaning that they only have to go to the foreign department. Prior to this, staff of the internationalisation bureau will deal with the rest of the registration work. For foreign students doing a complete study, which means a stay of up to four years, the university was unable to come to any agreement. They must still deal with the unending red tape.

Riki Janssen

Annadal: new showers and new kitchen units, but the work tops are still dirty

“While everything is not yet perfect, things have improved greatly”

Displeased and angry. This was the mood of foreign students last year inhabiting the former Annadal. The rent was too high, the showers and toilets appeared old and badly cleaned. Another complaint was noise in the corridors and the bad Kamerburo service. The moaning and groaning of last year ended in a demonstration through Maastricht in the December of 1995. The university promised to do better. But has the university kept its promise and done better this last year? Time to take a tour of Annadal.

The moaning and groaning of last year ended in a demonstration through Maastricht in the December of 1995 (photo Nelsius Turkey)

“Look, the building is not ideal,” says Seth Braun of Guesthouse University Maastricht as we wander through the corridors. “It’s a former hospital with long wide corridors and high ceilings. The windows only have single glazing. It devours the electricity and is difficult in upkeep.” Although Annadal is not ideal, Braun and his team have done their level best to rid the place of many of its problems. The bathrooms were ancient and have been replaced. Each corridor has three new showers. Even the kitchens, that are shared between 15 and 20 students, have been thoroughly renovated. The rickety kitchen cupboards of last year have made way for complete and student-proof kitchen units. Furthermore, each corridor has been provided with a microwave cooker and television for the dining-cooking area. A washing machine, begged for in December 1995, is now a part of the furnishings. And anybody with complaints from now on need not travel to the Keizer Karelplein or to accost a technical employee. No, you can go to the new front desk on the ground floor. The Kamerburo has had an office there since last summer.

One point remains: hygiene. Last year complaints poured in: smelling dustbin bags and toilets, mould growing in the kitchen, dirty rooms for new inhabitants, hairs in the shower. Braun smiles, a friendly smile: “We clean the toilets and showers ourselves twice a week, just like the corridors and the kitchen floors. We collect the rubbish every day. When a room is vacated, our own cleaning service cleans the room. For the latter service, the inhabitant pays fifty guilders.”

A glance through the corridors on

the first and second floors is proof that all the extra cleaning by the Kamerburo (previously students maintained the upkeep via a roster) is still no guarantee for a shiny kitchen or shower. On the contrary, Braun: “It depends on the time and the corridor. Three hours after the showers have been cleaned, they are often dirty again. And as for the kitchens, students still have to wash their own dishes and clean the draining board. This works perfectly on some corridors.”

But not everywhere. The electric cookers, in some kitchens, are enveloped by a brown layer, yesterday’s dishes keep company with the dishes of the day before, the tables haven’t seen a dishcloth in a long time. It’s no wonder that some inhabitants sigh “when one shares a kitchen with fifteen people, that generally means fifteen different versions on how to clean. What one person considers clean might be seen as dirty by another,” explains a very discontented Swedish girl. “Washing dishes and keeping the place clean, it’s a matter of respect towards the others,” are the slightly bitter comments from another corridor. “Oh!”, adds the laconic Gennaro Romano from Italy, “It’s not always clean here, but what do you expect when you give the responsibility to twenty people. It’s not their own house. The Kamerburo could offer more services, that would not be out of place if you consider how high the rents are.”

The rent (f 545 for a single room, f 360 for a shared room) is regarded as too high by almost all the inhabitants; this was the result of a recent-

ly published questionnaire by Erasmus Student Network. Only one or two, like Jake Mincemoyer from America, don’t complain. “I don’t think the prices are bad. I pay much more at home. This room is even bigger than the room I have back home on campus. We do have more washing machines, more showers, a telephone and an Internet connection in every room.” Michael from England is mild too: “Maybe the costs are high but the Kamerburo have high overheads.”

The Annadal inhabitants seem thoroughly displeased about the fifty guilders they have to pay for the final clean-up. “My room was not really clean when I arrived,” says the Belgian student from Liège. Braun finds this hard to believe considering the thoroughness with which each room is done.

“It’s not all perfect, but compared to last year it has greatly improved,” concludes Seth Braun from the

Kamerburo. “Certain things cannot be solved. It’s difficult to control a building like this. A while back we received a complaint from a bus driver: his bus has been fired upon with cutlery while on our premises. A routine check showed that some of the fire extinguishers in the building were empty. Most probably emptied for the fun of it. At the moment we have someone in the building who likes to crack windows.”

It shows: the stained glass is broken in certain places, windows are broken, glass doors that have been manhandled. Braun: “We spent more than six thousand guilders on new windows last week. This cannot go on. Students know who the culprits are, they just won’t officially confirm it. That’s enormously frustrating. There is also approach, though, we handed out a few bottles of wine to the people who keep their corridor nice and clean.”

Riki Janssen

Plan for improvement of accommodation for foreigners

The Board of Governors wishes to improve the accommodation for foreign students, most of whom presently stay in the former Annadal. Together with the Hospitality Consultants agency, the possibility of setting up a ‘guesthouse’ with circa 260 rooms is being investigated. About one hundred rooms would be available for students who only stay in Maastricht for a short period (up to three months). These rooms would have what is called in technical terms a “higher level of service”: this includes bed linen, a restaurant, and a bar. The other rooms are meant for students who stay between six and nine months. The latter are ‘regular’ student rooms, with a communal kitchen for four to eight people. The financial consequences are not clear yet; neither is the location where this guesthouse should be built. (RJ)

FACULTY OF ECONOMICS AND BUSINESS ADMINISTRATION

International Relations Office
Due to Christmas holidays our office will be closed from 23 December 1996 until 3 January 1997. We wish you all a happy and light, merry and bright Christmas and a wonderful New Year.
Bianca, Diana, Gouke, Nicole and Lyan.

FACULTY OF MEDICINE

Office for International Relations - Student Consulting Hours
CHANGE! From January 1, 1997, the consulting hour on Friday is cancelled! The new consulting hours are: Monday and Friday from 12.30 - 14.00; Thursday 10.00 - 11.00.
Infotheek, level 1, room 1.143, phone 3881173.

FACULTY OF HEALTH SCIENCES

Office for International Relations
The Office for International Relations will be closed from December 20th till January 6th. Students will be able to make use of the University facilities on December 23d and 24th and January 2d and 3d.

* The Office for International Cooperation will be closed from December 23d till January 6th. Carina, Marjolein and Séverine want to wish everyone a Merry Christmas and a happy 1997!

* Cooperation with the developing world: MUNDO

The Universiteit Maastricht’s international cooperation is not confined to Europe or to the richer countries beyond Europe, like the US, Canada and Japan. Since about ten years, also part of the university’s international policy is to assist universities in the developing world in their educational and institutional development. Within the university, this kind of cooperation is organised by a small centre called ‘MUNDO’ (previously ‘ULICE’), which stands for ‘Maastricht University centre for international cooperation in the development of education’. MUNDO cooperates with selected universities in the developing world in order to strengthen their educational programmes in innovative ways. It does so by means of large scale collaborative projects, aiming at institutional capacity building and human resources development, by way of staff exchanges, technical assistance, providing fellowships, literature, equipment, etc. These projects are externally funded, to a large extent by the Dutch governmental development assistance. At present, MUNDO manages collaborative projects with universities in El Salvador, Sudan, Kenya, Vietnam and South Africa.

For more information, please contact ms. Ika Ploumen, tel. (043) 3883513.

* Tuzla Summer University 1997: second edition July 15 - August 15, 1997 in Bosnia on “Science and Technology in the reconstruction process”, aiming at teaching staff in Medicine, Psychology, Psychiatry, Economics, Environment, Chemical/Electrical/Mechanical Engineering, Physics, Mining, Geology, Maths, Computer Sciences. For more information: Foundation YSY, Herengracht 516, NL - 1017 CC Amsterdam, tel./fax: +31 (0)20.525 24 95, E-mail: ysy@antenna.nl.

From Waterlands to Lowlands

Call me Noy, Noy Geerig. I grew up in Minnesota, which means ‘Waterland’ in Native American Ojibwe (Oh-jib-way). As a boy in Waterland, I read about Anne Frank, who lived in the Nether- or ‘Lowlands’. Almost twenty years later, while travelling through Europe, I met a young Dutch architecture student in a Moorish palace high above Barcelona. Her name was Sasha, she was kind of short, and she spoke English with a perfect Australian accent.

“Do you know of meals for the road”, she asked.

I thought this was the beginning of another European attack on the American export of McDonalds-style road food.

She continued: “Mies van der Rohe is one of Europe’s most famous architects.” We saw Van der Rohe’s strikingly serene pavilion in Barcelona together. She promised: “Van der Rohe had a big impact on Dutch architecture; have you ever heard of The Style?” It was the intrigue of Sasha and The Style that got me hooked on Holland. It wasn’t long before this Waterlander came to visit the Lowlands.

Many foreigners see Amsterdam first and think Holland means Mary-J(uana) and Mary-M(agdalena). This is misconception, but understandable. During my first, adventurous, three-day stay in Amsterdam, I was

propositioned in a laundrymat for an evening sex party and offered cocaine twice. Graffiti shouted: “The only authority is you!” There was a ‘Vondelpark’. Fondeling is common in American parks also, I thought, but we don’t name them after it!

Luckily, my experience of the Lowlands deepened soon thereafter in the small university town of Delft. Sasha lived at Oude Delft 106, a student house donated by the American Mr. Levi to Dutch students as thanks for Dutch resistance to Nazis’ persecution of Jews. Ingeborg, Jaap, Jasper, Sep, Marti, and Rogier also lived there; I never dared say these names, as I knew I couldn’t spell or pronounce them. After a couple of ‘gezellige’ (cozy) afternoons during which I enjoyed much but understood very little, I asked Sasha why everybody kept saying, ‘you betcha’ in the middle of their Dutch sentences. “We say that all the time in Minnesota too”, I proudly exclaimed. “No, my love”, she said: “that’s ‘een beetje’, and it means ‘a little bit’ in Dutch.” I was embarrassed; but the Dutch don’t know or imagine our Anglo-style embarrassment: my mistake was announced to the group the next day as a topic of conversation, of which - you guessed it - I understood only een beetje.

Though the words escaped me, I was impressed by the simple fact that the

Dutch take time to be with each other. They even have a word for the feeling that comes with enjoying time together: ‘gezelligheid’. Gezelligheid is tea drinking, together, warm inside with rain outside, sweaters and speculaasjes. I mentioned to a colleague recently that I’ve often wished I could bring Dutch gezelligheid into America’s rushed, atomized cultural conditions. “Oh, you’re deep in the Dutch culture if you know what gezelligheid is”, was the reply. “Gezelligheid”, I quipped: “is gezellig.”

So that’s the skinny of how this Waterlander came to the Lowlands, the land of Lucebert, oliebollen (deep-fried oil balls), and unwashmachined apartments. I’ve grown to like it here. Who knows, if my one-year review is a success, I might even stay for four years and complete a Ph.D.!

Noy Geerig

Noy Geerig is an AIO (Ph.D. Student) with the Department of Health Education and Promotion, Maastricht University.

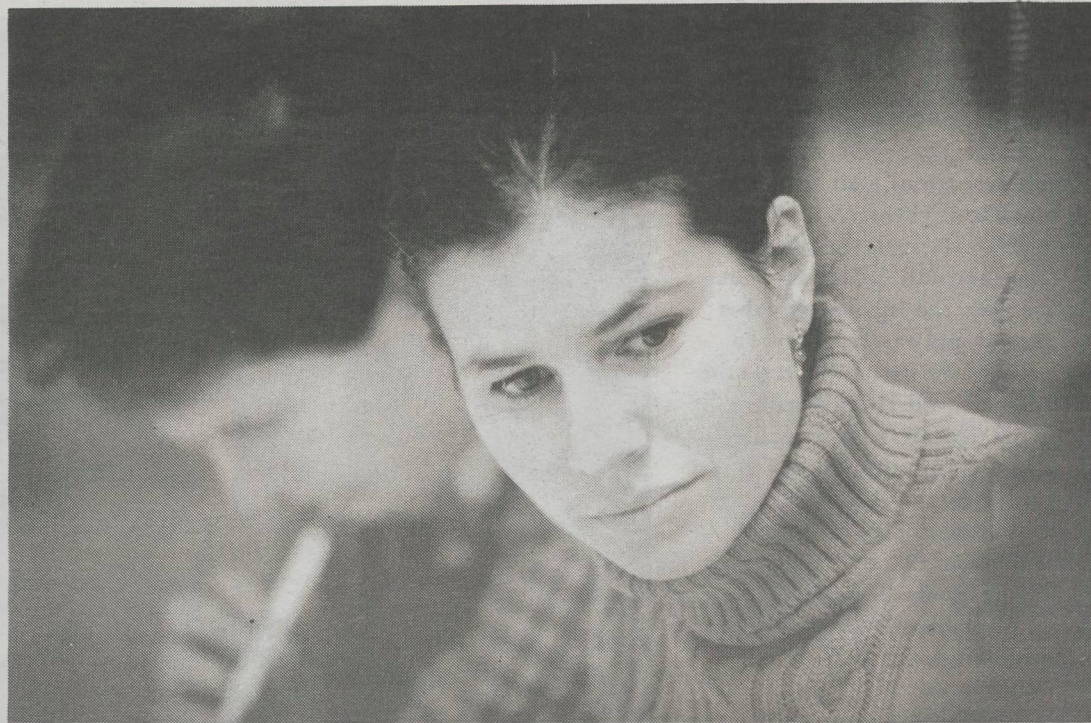
Erica Bassin: first foreign student in the Faculty Council

Reading the minutes with a dictionary

The first few meetings, she carefully phrased her questions in Dutch. And when she received an answer, she slyly looked at the Dutch students beside her to see if she wasn't being sent up the garden path. Since last September, Erica Bassin has been the first foreign student in the Faculty Council of the faculty of Economics. She now speaks English during the meetings and has introduced the concept of using two languages.

On Friday she receives the documents relating to the meeting, which gives her three to four days to read them all. A dictionary close at hand. Erica Bassin (27) was born in Kitchener, Canada, not far from Toronto. Although she has a Dutch mother, she didn't speak a word of Dutch when she arrived in Maastricht in '94. She learnt her first words of Dutch rowing for Saurus. "In the boat, everything was done in Dutch, I was always lagging one command behind. I didn't understand a word of it and just copied the person in front of me." She never took a course of Dutch, but if fairly fluent, albeit with a heavy American accent. She herself thinks that she uses too many German words. And when she fights with her Dutch boyfriend, she automatically switches to English. "If you want to be perfectly clear, the best thing to do is use your mother tongue."

After high-school, Erica went to Cornell, one of America's elite universities near New York. She went there to study urban planning and to run. For some time, she belonged to the national subtop in the eight hundred meter relay. In '92, she interrupted her studies and left for Budapest, to set up the 1996 World Fair. When that fell through, she started working at

the Canadian embassy. A girl at the Dutch embassy knew professor Chris de Neubourg. It was through her that she ended up in Maastricht to study International Economic Studies (IES). She had already decided to go back to university. A friend who sat on the council persuaded her to put her name up for election. Everybody told her she wouldn't stand a chance if she had no party backing her. When she reported to Nsem, she was told: go to Dope. Nsem had already decided who would sit on the council. She doesn't see much of a difference between the parties. And when she emails to friend in America, she has trouble explaining it. This creates a great deal of misunderstanding. "When I say: Dope is

more conservative, they immediately think that I'm a conservative, and I'm not."

The system of councils in the Netherlands is a phenomenon that the Americans are not familiar with anyway. Over there, you have student representatives, who deal directly with the Board on behalf of a group of students. "Like Brandon Beverly Hills 90210." At high-school, Erica was campaign manager for the student representative for two years. She wrote speeches and prepared debates. At Cornell, students were much more interested in the elections than in Maastricht. Something she had to get used to was the rules in the Council. "I find it strange that you have direct all your questions to the

"If you want to be perfectly clear, the best thing to do is use your mother tongue" (photo Franco Gori)

chairman, rather than addressing the person who knows most about the subject." She also thinks the Council more subdued than she had imagined. She had expected more discussions. "When you ask a question, they immediately see that as a direct attack."

As a council member, she believes that her major task is to represent the foreign students. "I know their problems and I approach them in the hall." But she realises that she doesn't reach everybody. That's why she wants to start a think-tank for all foreign students who want to be involved in university policies.

Her ideal is to have one institution within the university which deals with all matters relating to internationalisation. The American universities she knows have had such institutions for a long time. The division we have here is nothing but a burden. Not only for students but also for administrators. In January last year, she could visit the US to contact six American universities. If all goes according to plan, the first students from Maastricht will visit these universities next year. "That was only for IES, not for international business administration or international management. And that's a pity."

She has no ambitions to make a career in university politics. Having entered the programme in the second year, she hopes to graduate next summer. She has no intentions of staying in the Netherlands after that. "No way." The country is too small; you all live too close together. When she was young, her mother back in Kitchener always said: "hush, the neighbours can hear us." Then we said: "Mum, the neighbours live two hundred yards away." But after two and a half years here, she has come to understand her mother better.

Jan Buevink

Maurizio Salvi, Ethisist, with culture and science studies for two years

Italian researcher complains about Dutch bureaucracy

His room, shared with two other researchers at the top floor in the Kapoenstraat, is locked. The drawer of his desk is locked, and when he wants to take something from his briefcase, out comes the enormous key ring again. He phrases carefully, speaks softly, and cannot easily be tempted into passing judgement. Maurizio Salvi (29), ethisist, is a cautious man.

He has been in the Netherlands since July, on a European Union scholarship. "As a scholar from the south, one must do research in the north. The further away, the greater the chances of having your proposal accepted." Salvi opted for Maastricht because of its geographic location. There is one major institute for bio-ethics in Brussels, and another in Tübingen.

He is involved in three projects. For the European Commission, he is writing a report on the ethical aspects of genetic engineering in animals. Together with scientists from five other European countries, from various disciplines, he has started a project on individual freedom and responsibilities with respect to contagious diseases such as AIDS. As from September, he has been involved in an international research project concentrating on genetic application in humans. He does not expect many problems as a result of international co-operation. He writes the papers allocated to him, the project leader combines these with other ones, and the final workshops are used to iron out any remaining issues.

During the six months he has spent in the Netherlands, he has noticed that there is an entirely different climate here with regard to ethical issues than in Italy. In Italy, the influence of the Vatican is still considerable, which is an impediment for discussions. "If you start from the premise that all life is sacred, you cannot develop a critical approach. It is the way it is, and you need not think about it." The formal power of the Vatican is still large too. In the bio-ethical committee, an advisory body of Parliament on genetics and a major commissioning body for research, there was a balance between the various schools for years. When Berlusconi became prime minister, this was rudely interrupted. The latter appointed an orthodox catholic as chairman. A number of

scholars feared that the freedom of research would disappear and decided not to work for the committee anymore.

Salvi has also observed that the Italians have a completely different approach to ethical problems. Italians tend to look more at the past to find out what great historic thinkers said about a particular issue. The Dutch tend to look at the practical consequences of certain ideas. He cannot say which is best: "They are just two different approaches."

Salvi studied modern literature and philosophy in Rome and then taught at the bio-ethics institute in Rome. He still works for the latter institute. Several times a year, he flies back to teach for a day. His girlfriend, who followed him to Maastricht, is still registered as a student of sociology at a Roman university. She also has to return regularly to take exams. "It's an hour flying. That's not so far, is it?"

Although he hasn't taught in Maastricht, Salvi has also observed clear differences in the educational systems. Here, students study a problem on the basis of a text on the topic concerned. In Rome, students generally concentrate on different philosophers. "When the topic is Hegel, students read Hegel's work, rather than a text about Hegel." He has also noticed that such an educational system produces different results. "Italian students talking about a philosopher know all about him, but cannot compare the latter's problems with a new problem nor

compare two philosophers."

He was disappointed at the bureaucracy in the Netherlands. He had already arrived in Maastricht, when he discovered what he should have arranged. When he went to register at the city hall, he suddenly found out that he should have taken several documents from Italy: proof of marital status, and a birth certificate. In Italy, the latter is only issued in the town where one was born, and hence Salvi had to contact his grandparents in the deep south. But he also needed a social security number and register with the policy for a staying permit. The EU scholar produces a faint smile: "It is strange that things can still be so difficult in present-day Europe."

Last month, Salvi started a Dutch course. Two evenings a week. "I wish to keep all doors open." He is not sure whether he will actually stay on in the Netherlands after the projects have finished. But he has already observed that it is much easier to get a job as a researcher at a university here than it is in Italy. In Italy, vacancies are filled by means of a competition, a large-scale national selection procedure in which everyone can take part. The winners have a job for life. Salvi knows people who - having won the competition - have hardly tried to keep their knowledge up to date. "But the chances of winning such a competition are very small indeed."

Jan Buevink

Students who have questions, remarks or suggestions, may contact Jan Buevink, editor of *Observant*. Telephone: 043-3883125. Address: Keizer Karelplein 10, Maastricht

Stupid lingo

Why are the Germans beyond any doubt -at least linguistically- the most stupid people on the face of the earth?

Have you at any time watched German television? These guys have raised dubbing to an art form, or so they think. You'd see Clinton cough, hold on to the Presidential Seal, and start "Fellow Americans!" As soon as the substance kicks in, the German goon who always plays Clinton shouts "Mit-Amerikaner!" While the dubber plays out his phoney presidential impersonation the truly interested viewer has a hard time trying to trace what the president really says.

Now, you could say that subtitling distracts. Sometimes it does. A couple of weeks ago there was a world food summit in Rome. The Director-General of FAO made a statement on TV. He was quite worried about the fact that there were large areas of arable land that were so far undeveloped. Dutch television subtitled (translated back): "There are undeveloped Arab lands." Hey, if I were King Fahd I'd declare a fatwah on Dutch translators right away.

Anyway - someone watching German television would have missed the foolish translation, and possibly accepted the fact that many Arab lands are undeveloped. Just as the Jerries tend to believe that John Wayne was a German actor: "Also Jungs, jetzt geht's los. Hände hoch!"

Now, is adequate mastering of a foreign language an advantage if you'd want to pursue an international career? Not at all! It may come in handy for you personally, but there's absolutely no necessity whatsoever to speak in tongues in case you'd want to work for, say, a United Nations agency. Point in case: I know a Director-General of such an agency who claims to speak English, French (he's married to a Frenchwoman) and Japanese. But in whatever language he speaks, it is incomprehensible. You're able to gather what he says from the typed-up text that is distributed to the audience in advance.

That is not to say that I am not impressed by some of the UN civil servants who do speak their languages. A colleague manages to produce small talk in almost any language. I nearly faint when, at a cocktail party, he alternatively chats in Portuguese, Mandarin, Inuit, and the odd bit of Dutch. I even managed to teach him some of our dialects (he now believes that 'Hoiè' is the formal conclusion of any debate in Limburg). But then, maybe if you're Singaporean as he is, you just need to be fluent in so many languages (although - Inuit?).

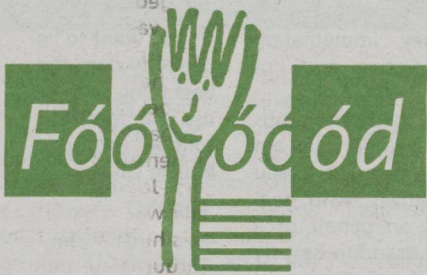
There seems to be a direct correlation between the currency of a language (the number of people that speak it), and the ability of the speakers of that language to make themselves understood in another language. I am always struck by the English eloquence of the Danes.

So, ha!, welcome to Limburg. 'Cos Limburgers claim they can make themselves understood in their own language from the North Cape to deep into former Yugoslavia.

Eva

The Germans and their Italian food Burgerliche salmon

Ute Kraushaar, in large letters on the front door. Ring 3, three times. Ute Kraushaar sounds just as distinguished as the name Elizabeth Schwarzkopf. Ute's room wasn't half bad either: spacious, well furnished and tidy. Tiny lights surrounding the mirror above the little sink, framed posters on the wall. Is his name not Walasse Ting, the Japanese guy that does flowers and parrots? There's a little yellow bear stretched out on the sofa. Michelle and Till (a man) are setting the table: large and small plates, lots of cutlery, sparkling wineglasses. Rapid German is being spoken, but that's not surprising as all five are from Bonn. "Italian food, Italianische moozeek," announces Fabian. An Italian Borsato envelopes the background in a civilised tone.

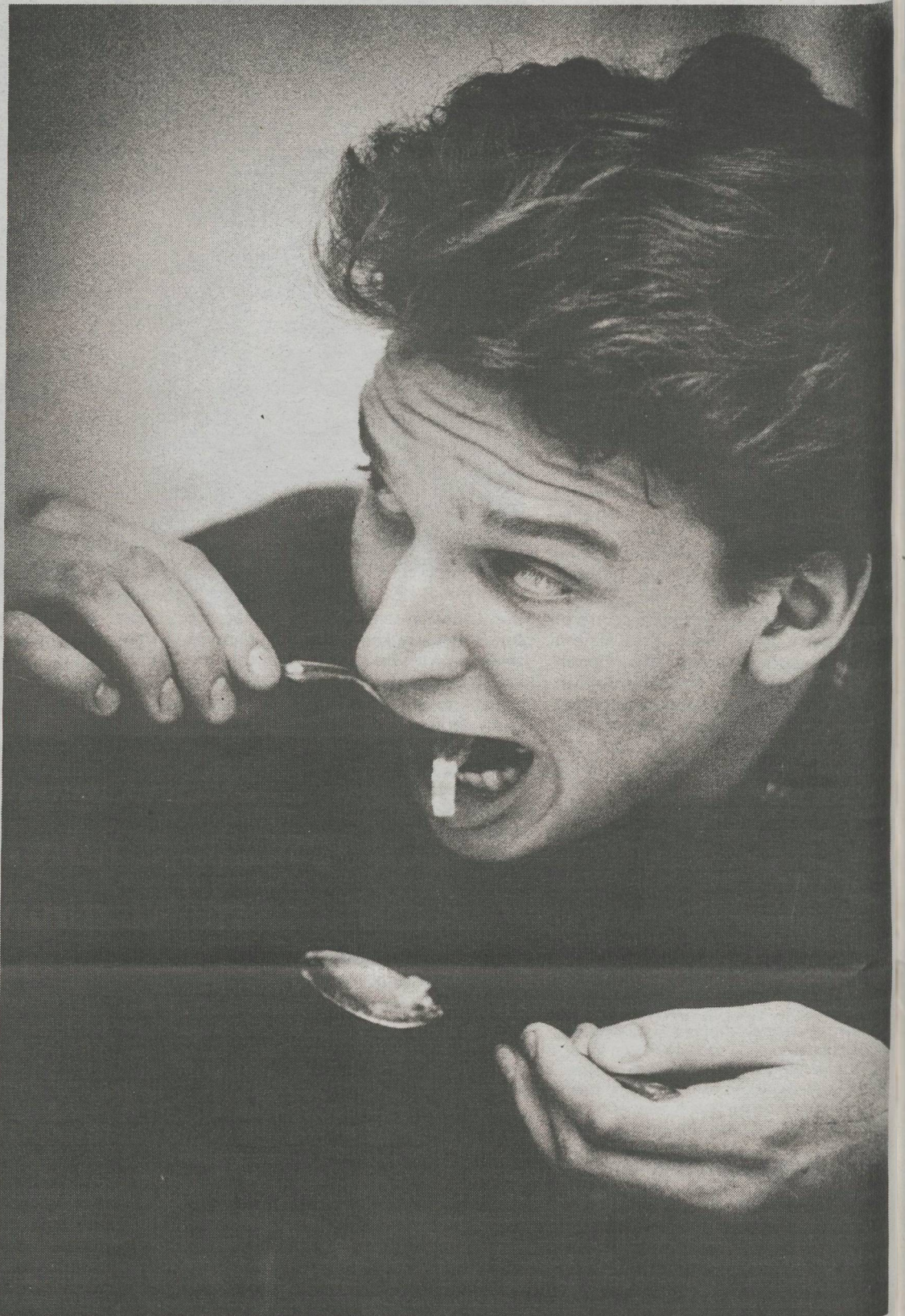
Nicky is in the small kitchen chopping white and pink bars up into nothing. "Crab meat" she says, because she's English. Reared in Germany, so faultlessly bilingual. On a plate just beside the salad bowl, some salmon steaks await their destiny. Nicky is practically standing bum to bum with Fabian, who casts an eye on the two frying pans filled with tomatoes, bubbling away. He chucks in some white wine from a packet. "De gutkoopste, vor cooking." Little jars are fervently being shaken, twig after twig of fresh herbs are spread out. "A base for the salmon," explains Fabian. "There may be bones." Yes, that tends to be the case with steaks. Tagliatelli is boiling away madly in a pot. Nicky wants "Topflappen" to strain it. Cream is added to the pasta, a gush of wine and grated cheese. They're off to a party tonight, "that's why there is no knoflook in it."

"We are making sushi tomorrow night at somebody else's house." She glows at the prospect of an exciting evening. Nicky and Fabian, I gather, are a cooking duet. They go from one house to another. Back in the room, which, by this time is filled with burning candles. No one present, except for the Italian still echoing undisturbed. Till, Michelle and Ute are preparing the zucchini in the kitchen on the second floor.

Ute comes hurrying in, "Wein, breng de Wein." She sees at a glance what the matter is. The salad is carried in, a basket of sliced brown French roll, real butter on a small dish. Austrian white wine, from Albert Heijn. Nicky takes care of the salad, and spends about 5 minutes mashing it. The bottle is opened.

Blue serviettes are unfolded and placed on knees. Ute provides me with a perfect view of her very refined cleavage. She takes the small plates. The salad is fine, slight taste of fish and finished off with a tasty vinaigrette. The green snippets in it are "Salben". Oh! that's sage says Nicky trying to be helpful. Whatever! Once home I looked it up. "Salie" So that's what it was, fresh "Salie".

After the first round, everybody disappears yet again! Someone dropped something in the kitchen. Immediately after this, the frying pans appear. So it wasn't the salmon. More pots, lids removed and our plates loaded over. The colours are pretty, green pasta, white, pink and red salmon with tomatoes, and what one

could say was a spoonful of autumn-coloured zucchini. Something is wrong with the zucchini. "Oh!" Ute says, "there are herbs, milk, lots of wine and lots of curry in it." That might be it then. A plate of multicultural food: east, west, German's the best. Anyway it all goes down the same way, as my mother always said. Till is very quiet, but I don't really mind, anytime he opens his mouth to speak, out flows a fast and very unintelligible

Orleansplein 17: A little wild but still decent (photo Franco Gori)

German. The others try their best at a mixture of German, English and Dutch. That's fine.

Nicky wrestles with the bones. "Dangerous food," Fabian thinks so too. They have never had the blessing of Blasius. I have: two candles in the sign of the cross on your throat. A magic spell in Latin. I don't need to worry about bones for the rest of my life. My parents foresaw and had a very practical religion.

In German, and much too quick for me, the others discuss dinner plans for the next few days. Some people think they are Bürgerlich, says Fabian, what with all that cooking and eating. They think there is nothing wrong with it. "Oh! we do this quite a lot at the weekends. And of course if we have guests, so about 4 times a week." "It's very social!" says Ute with some emphasis. "If I was to eat alone, I would probably cook Rote Biete, or carrots." So it's very healthy too.

We then have a very conventional dessert on the program still to come: Ice cream with warm cherries. There's some kind of foamy layer on top. "Poedersuiker" says Michelle decidedly. Slices of apple around the edge imitate care and decorativeness. During coffee, the conversation is in German and the topic is "Audi-fahren". This is something you can naturally only do in German.

Agnes Sommer

Recipe

"Use your own judgement, and anything else you can find in the kitchen."

Salad: salad, crab meat, tomatoes, cucumber.
Vinaigrette: Mustard, balsamico, olive oil, herbs (any) and fresh Salben.

Salmon: in a frying pan, tomatoes, onions and herbs (of which fresh basil, rosemary and Salben). Simmer. Place the salmon on top until cooked.

Zucchini with wine, milk, herbs and lots of onion and lots of curry.

Studenten aan het front

Uit het dagelijkse leven van twee Maastrichtse studentenbondvoorzitters.
Verstrikt of juist handig manoeuvrerend in Ritzens web?
Over vier weken deel 5

De snuitkevertjes van de LSVb

De mens is samen met het snuitkevertje het meest stress-gevoelige dier dat op aarde rondloopt. Sluit je een snuitkevertje op in de holte van je hand, dan zal hij net zo lang rondjes rennen om een uitgang te bereiken tot hij erbij neervalt. Dood: gestorven aan een hartaanval. De LSVb heeft wel wat weg van een nest snuitkevertjes. Van 's morgens vroeg tot 's morgens vroeg wordt er door het kantoor rondgerend. Zijn er ooit vijf bestuursleden aangesteld die geacht worden dag en nacht te werken, toch er zijn elke dag standaard tien mensen in ons kantoor gevestigd, vaak nog eens aangevuld met een handvol wisselende enthousiastelingen uit de lidbonden van de LSVb. Onze werkplek is daar niet op berekend, zodat de aanblik hiervan veel wegheeft van een krioelende massa.

Waarom doen jullie dat toch, is een vraag die ons regelmatig gesteld wordt. Om vervolgens hardvochtig aangerekend te worden dat wij niet in staat zijn geweest om ook maar iets ten gunste van de studenten te veranderen. Erger nog: studenten worden nog steeds als consumenten beschouwd door minister, politici en andere deskundigen. Het wetsvoorstel MUB is onlangs door de Tweede Kamer aangenomen; ook dat hebben we niet tegengehouden.

Ik werd laatst nog opgebeld door een huilende docent, die ten einde raad ons verzocht iets aan de mensonterende studieomstandigheden op zijn opleiding te doen. Vanwege de dreiging van ontslag stond hij zelf volledig machteloos. Alleen al voor deze persoon zou je willen dat je wat vaker dingen in de wereld rigoreus ten goede zou kunnen veranderen. Dan wordt het ook een stuk makkelijker om na zo'n telefoontje weer onaangedaan en onafgebroken verder te werken.

Gelukkig maak ik ook dingen mee die het bestaan van een studentenvakbond honderd procent rechtvaardigen; die houden me ook zo hard aan het werk. Elke student die je bijvoorbeeld aan de Studentenlijn verder kunt helpen is er toch weer één. De meest bevredigende gebeurtenissen zijn toch wel de diverse fora waar ik namens de LSVb aan deelneem. Ik zorg er dan altijd voor dat ik enige schandalige voorbeelden uit het Studentenlijfnarchief meeneem, bij voorkeur van de hogeschool of universiteit waar m'n medeforumleden collegevoorzitter zijn. Daar kan ik deze hoge heren mooi mee voor het blok zetten. 'U zegt nu wel dat het allemaal zo goed geregeld is, maar wij werden

Christel Grimbergen en Maarten Stienen (foto Franco Gori)

laatst nog opgebeld door een student van uw eigen hogeschool die ons het volgende vertelde. Hoe kan dat?' De reacties op deze confronterende opmerkingen zijn prachtig. Collegevoorzitters blijken prachtig te kunnen blozen, stotteren en in woede ontsteken. Soms is iemand zo van zijn apropos gebracht dat zijn naaste medewerker hem tijdens het debat een briefje met het antwoord moet aanreiken. Hun schaamte zorgt er meestal wél voor dat we meteen na het debat een afspraak maken om het probleem voor de student op te lossen. Op zo'n moment weet ik weer waarom ik elke dag doe wat ik doe.

Het gevaarlijke van de manier waarop de LSVb betrokkenheid vergt, is dat je inderdaad verdacht veel op een snuitkevertje gaat lijken. Het begint zo tegen de kerst toch spannend te worden: houd je het wel vol? Heb je nog inspiratie over om bijvoorbeeld een column op papier te krijgen? Heb je nog voldoende energie om een forum dat aan het einde van de week plaatsvindt met goed gevolg af te leggen. Hoe bestrijd je het gevaar dat je inderdaad doelloos rondrent en weet dat je daardoor uiteindelijk zult neervallen? Vakantie!

Christel Grimbergen

Gewone mensen

Bekende mensen zie je meestal alleen op TV. Politici bijvoorbeeld, kende ik voornamelijk van het beeldscherm. Daar staan ze dan veilig ingekaderd hun verhaal te houden. Als je het zat bent, draai je de knop om of zap je even naar een reclameblok of zo. Ze bewegen en praten, maar echte mensen worden het nooit. Op een bepaalde manier kijk je toch tegen ze op.

De charme van een bestuursfunctie op landelijk niveau is dat je bijna dagelijks overleg voert met zulke mensen. Live, aan de andere kant van de tafel. In de eerste maanden als voorzitter van het ISO beleefde ik de ene onttovering na de andere. Politici werden mensen, huisvaders die tijdens een overleg weggepiept worden omdat hun dochtertje griep heeft. Politici werden mensen die om vijf uur 's middags de koffie opzij zetten en een bier-tje opentrekken. Kortom, politici werden gewone mensen.

Ik had dit natuurlijk kunnen verwachten, maar toch kwam het als een verrassing. Licht ontgoocheld spoorde ik door het land, van kennismaking naar kennismaking. Nog heel scherp staat mij de ontmoeting voor de geest met één van de bewindsmannen. We waren genodigd op het ministerie in Zoetermeer. Je komt daar met het NS-stadslintje, halte Centrum-west (vraag op NS-stations nooit om een kaartje naar dit 'station', het is onbekend, het staat ook niet in de reisplanner!). Vanaf het perron kun je het gedrochtelijke gebouw waar de onderwijsambtenarij verblijft vaag zien liggen. Zoetermeer is het hart van een immer mistig polderland. Door het stadshart (het klopt niet, maar zo heet het) loop je naar het ministerie. Bij het politiebureau ga je de hoek om en daar sta je oog in oog met de kolos, schier onbeklimbaar. Studenten weten wel beter!

Binnen word je hartelijk ontvangen door een handvol bewakers. Je wordt naar de juiste plek in het gebouw gevoerd en daar wacht hij, de staatssecretaris.

Nuis huist in een royaal, smaakvol ingericht vertrek. Hier wordt cultuurbeleid gemaakt, dat is duidelijk. Een arsenaal ambtenaren lacht ons toe. Wat onwennig staan we daar, maar zij staan net zo onwennig. Dit is hun vleugel niet, dit zijn onderwijsambtenaren, die niks te zoeken hebben in deze hoek vol 'cultuurkamers'.

We worden naar een ronde tafel in de hoek geloodst. Een ambtenaar haast zich vooruit. Hij gaat zitten met z'n rug gekeerd naar een veelkleurig objet d'art, waarin felle kleuren rood overheersen. 'Daar hoef ik niet tegenaan te kijken!' stelt hij vergenoegd vast. Ik zit recht tegenover hem en kijk dus het hele kennismakingsgesprek aan tegen dit kunstwerk. Ongetwijfeld uitgekozen door Nuis himself. Een uur lang houdt het mijn aandacht vast. Is het mooi, is het lelijk? Rood kolkt het voor mijn ogen. Het gesprek komt aan een einde, Nuis is uitgepraat. Ik verlaat het ministerie, verlaat Zoetermeer, het troosteloze groene hart. Ik heb kennis gemaakt met weer zo'n politicus en met een stel ambtenaren. Het zijn gewoon mensen. En wat voor mensen!

Maarten Stienen

Golfen in Randwijck: bloedserieus ballen tegen een net slaan

Een echte indoor golf instuif in sporthal Randwijck. Elke woensdagmiddag. De zaal is uitgerust met een kunstgras strook van één meter breed, er staan een paar emmers met golfballen, wat meer naar achteren ligt een hoopje golfclubs. Vier mensen, drie jongens en één meisje, staan achter elkaar in een rij op het nepgras. Ze slaan de balletjes tegen een net dat van het plafond naar beneden hangt. Bloedserieus. Alsof ze op een heuse achttien holes golfbaan staan.

Een golfinstructeur loopt langs de grasmat heen en weer en geeft aanwijzingen. "Je moet je rechervoet meeneemen", "Je beweging is goed, maar je afstand tot de bal is iets te groot", "Je swing moet naar voren bewegen, niet omhoog." De vier golfers-in-spe luisteren in stilte. Ze slaan al een half uur intens geconcentreerd golfballetjes tegen een net.

Een niet-golfer kijkt ernaar en vraagt zich af: waarom wil iemand dit? "Het is hartstikke lekker als je even een uurtje die swing kan maken", vindt eerstejaars rechten Fleur Kapiteyn. Ze golft al anderhalf jaar, op een golfbaan bij Rotterdam. Nu ze in Maastricht woont, is de golfinstuif van LV&S een goede manier om ervoor te zorgen dat haar tech-

niek niet gaat roesten. Wat vindt ze er zo leuk aan? "Da's moeilijk uit te leggen. Mijn vriendje deed al aan golfen, en die heeft mij een keer meegenomen naar de baan. En toen merkte ik dat het verslavend is: het is gewoon een kick om in zo min mogelijk slagen die bal in dat gaatje te krijgen."

Dus golfen is inderdaad knikkeren voor volwassenen die niet willen bukken, zoals Youp van 't Hek de sport eens gedefinieerd heeft? Kapiteyn: "Daar komt het eigenlijk op neer, ja."

Dat wil overigens niet zeggen dat golf zomaar een spelletje is. "Het is een spel met jezelf, maar wel een superserieus spel. Je wilt het iedere keer in minder slagen redden. Golfen is ook een vreselijk egoïstische sport. Het enige wat je interesseert als je op de baan staat is hoe jezelf aan het spelen bent."

Volgens Kapiteyn valt het met het elitaire karakter van golf wel mee. "In Rotterdam ben je tot je vierentwintigste jeugdlid, en betaal je ongeveer vierhonderd gulden per jaar aan contributie. Maar dan mag je ook zeven dagen per week de baan op en spelen zoveel als je wilt. Het scheelt een hoop dat je geen inleggeld hoeft te betalen, zoals de ouderen, want dat is zo'n vijftienhonderd gulden. Voor hen is golf dus wel een beetje elitair."

In Maastricht is alles nog goedkoper, zo leert enige navraag. Zowel voor gewone burgers als voor studenten, want de Golfclub Maastricht heeft geen eigen baan

Balletje slaan in de sporthal (foto Philip Driessen)

en geen clubhuis en dus lage kosten. Er is wel een oefenfaciliteit op het sportpark Dousberg, en men kan in Hasselt tegen een vergoeding de echte baan op. Voor studenten tot 21 jaar komt de prijs op ongeveer 140 gulden per jaar (ouderen betalen een ruim tientje meer) terwijl sportkaarthouders nog een extra reductie krijgen. Wie op de oefenbaan wil betaalt per keer vier gulden, maar de ballen zijn gratis. Kapiteyn kan dus straks haar gang gaan. Maar intussen zit ze niet stil. "Op mijn kamer heb ik een putter, een

apparaatje dat een hole voorstelt. Meestal mik ik tien keer op dat ding, en kijk ik hoe vaak ik de bal er in één keer in kreeg. Dat ding is pas verslavend. Niemand die op mijn kamer komt, wil weg voordat dat balletje er in heeft gezeten, al moeten ze honderd keer slaan."

Ariane Hendriks

(Golfclub Maastricht, secretaris Ad Jansen 043-3219296)

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen **voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie.** Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

FdCN (vakgr./comm./studiever.): I. van de Leur, Fac.Bur. Kapoenstraat 2, tel. 33883473.

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): B. Staveaux, Fac.Bur., Tongersestraat 53, tel. 3883705, voor vrijdag 12.00 uur.

FdG (vakgr./comm./studiever.): Jo Stallinga, Fac.Bur. niveau 3, kamernr. 3224, UNS50, tel. 3881817, voor woensdag 12.00 uur.

FdGW (vakgr./comm./studiever.): D. Verheyen, Fac.Bur., niveau 1, kamernr. 1236, UNS50, tel. 3881739, voor woensdag 12.00 uur.

FdR (vakgr./comm./studiever.): A. Kessen, Bur.Onderwijs, Zwingelput 4, tel. 3883003, voor vrijdag 13.30 uur.

Kennistechnologie (vakgr./comm./studiever.): M. Geelen, Fac. Bur. Tongersestraat 6, tel.: 3883389, voor woensdag 12.00 uur

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): A. Cuijpers / W. Schipper, Bur. Psych., UNS50 PPN, tel.:3881886, voor vrijdag 12.00 uur.

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: C. Hollewijn, Stud.zaken, Lenculenstraat 26, tel. 3883349, voor donderdag 12.00 uur.

Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3883174

verdracht en/of onderzoekssamenwerking.

Er geldt een getrapte aanvraagprocedure, waarbij in eerste instantie ideeën voor projectvoorstellen kunnen worden ingediend, waaruit een selectie wordt gemaakt. Dergelijke ideeën voor projectvoorstellen kunnen worden ingediend tot **15 februari 1997.**

Geïnteresseerden kunnen bij bureau MUNDO (mw. Ika Ploumen, tst. 3513 of via e-mail) een brochure opvragen waarin de mogelijkheden, criteria en aanvraagprocedure van het stimuleringsfonds ontwikkelingsamenwerking uiteengezet worden.

Vakbondsconsulent ABVAKABO

De vakbondsconsulent van de ABVAKABO, Gerard Hensen, is afwisselend gehuisvest in kamer 0026B, Oud Gouvernement of kamer 5.155, Universiteitsingel 50. De vakbondsconsulent is van maandag t/m vrijdag bereikbaar op telefoonnummer 3883165 of 3881250. U kunt bij de vakbondsconsulent terecht voor alle mogelijke vragen t.a.v. rechtspositie, regelingen e.d. Ook individuele belangenbehartiging behoort tot zijn takenpakket. Als u advies en/of informatie wilt, maak dan even een telefonische afspraak. Leden van AbvaKabo kunnen gebruik maken van alle deskundigheid die de bond zowel bij de UM als op het Regiokantoor heeft. Niet-leden kunnen voor een eenmalig advies een beroep op de bond doen. Daarnaast staat de vakbondsconsulent u ook gaarne te woord voor informatie over AbvaKabo en het (steeds grotere) belang van de bond binnen de instelling. Er ligt schriftelijk informatiemateriaal voor u klaar. Werknemers die (nog) geen informatieboekje van ABVAKABO hebben kunnen dit (telefonisch) opvragen.

cursussen in Maastricht en Eindhoven en in-company trainingen) en **Maastricht Academy** (landelijke postdoctorale opleidingen zoals Arbeid & Organisatiedeskundige Arbodienst en Verandermanagement). Meer informatie: AOM, St. Servaasklooster 39, tel 043-3882501.

PERONEELSVERENIGING UNIVERSEEL

Het bestuur van Personeelsvereniging Universeel wenst alle medewerk(st)ers en studenten van Universiteit Maastricht **prettige Kerstdagen een voorspoedig 1997.**

Algemene Ledenvergadering + borrel

Op woensdag 8 januari 1997 is de Algemene Ledenvergadering gepland. We hopen op deze vergadering zoveel mogelijk leden te kunnen begroeten. De ALV wordt gehouden in de bovenzaal van Café D'n Ingel, Vrijthof 13 en begint om 17.30 uur.

STUDENTEN

Voor kopij: C. Hollewijn, Stud.zaken, Lenculenstraat 26, tel. 3883349, voor donderdag 12.00 uur.

STUDENTEN ALGEMEEN

Ontwikkelingsproblematiek

Op 27 januari 1997 start het blok 'Inleiding in de Ontwikkelingsproblematiek'. Studenten uit alle faculteiten kunnen aan dit onderwijs deelnemen. De groepen zijn interfacultair samengesteld, de onderwerpen multidisciplinair. Na zeven weken, waarin naast onderwijsgroepen telkens ook experts een lezing komen verzorgen, volgt een bloktoets op 26 maart. Aanmelding schriftelijk tot uiterlijk 9 januari bij Mw. Anja Aelmans, Bureau Onderwijs FdCW, Kapoenstraat 2, o.v.v. naam, adres en faculteit. Nadere inlichtingen: Chris Leonards 043-388 3227.

DIENST STUDENTENZAKEN

Sluiting dienst Studentenzaken tijdens Kerstvakantie

Van ma. 23 dec. t/m vr. 3 jan. zijn de Informatiebalie, bureau Inschrijvingen, Infotheek voor Studie en Beroep, Loopbaan Advies Centrum en LV&S gesloten. In deze periode vervallen ook de spreekuren van de studentendecanen en de psycholoog.

Bureau Inschrijvingen

Tel.spreekuur: ma. t/m vr. 9.00-10.00u. Adres: Lenculenstr. 26, tel: 043-3883979.

Studentenpsycholoog

Voor een gesprek met de studentenpsycholoog dhr. Ruud vd Berg of mw Heiny Eilkes, kun je een afspraak maken via de Informatiebalie, Lenculenstr. 26, tel: 3883354.

Infotheek voor Studie en Beroep/Loopbaan Advies Centrum/ Studies & Stages Buitenland

GESLOTEN: ma. 23 dec. '96 t/m vr. 3 jan. '97. Prettige feestdagen!!!

BUITENLAND

Wisseling

Met ingang van 16 december 1996 wordt de voorlichting over studeren en stage lopen in het buitenland, tot dat moment verricht door Ina Engelen, overgenomen door mevrouw Nelly Plompen. Zij is telefonisch bereikbaar onder 3883211.

Japan Prijswinnaarsprogramma

Voor het academisch jaar 1997/98 worden weer 20 beurzen beschikbaar gesteld voor afgestudeerden om kennis te maken met de Japanse taal, de cultuur en het bedrijfsleven.

Voorwaarden:

- afstuderen voor 1 september 1997 aan een Nederlandse universiteit;
 - cijfers gemiddeld minimaal een 7;
 - bij aanvang van het programma (01.09.1997) niet ouder dan 26 jaar;
 - beschikken over 2 referenties;
 - de Nederlandse nationaliteit hebben;
 - de studie binnen 4 jaar afgerond;
 - beschikken over een flinke dosis ambitie, doorzettingsvermogen, of organisatie- en improvisatietalent en goed kunnen samenwerken.
- Deadline: 31 januari 1997. Aanvraagformulieren zijn te verkrijgen bij Nuffic, tel. 070-4260210.

Universiteitsfonds Limburg / SWOL

Vanaf 15 december 1996 kunnen studenten en aio's die in aanmerking willen komen voor een SWOL-subsidie, zich uitsluitend op basis van afspraak wenden tot: Severine Dufour, Bureau Internationale Samenwerking, tel. 3883082. Voor algemene informatie over het fonds en de aanvraagformulieren kan men ook terecht bij Nelly Plompen, SZ, tel. 3883211/3883518.

Uitwisseling Benin/Limburg

Volgend schooljaar organiseert Holland World Youth in samenwerking met het Centrum voor Internationale Samenwerking (COS Limburg) een uitwisseling tussen jongeren uit Benin en Limburg. Er wordt niet geselecteerd op basis van vooropleidingsniveau. Jongeren moeten tussen de 17 en 21 jaar zijn op het moment dat het programma start. Men kan zich aanmelden tot 1 maart 1997. Informatiepakket is verkrijgbaar bij HWY: 030-2368448 of bij het COS Limburg: 0475-315055.

Openingstijden

LET OP: van 23 dec. t/m 3 jan. is de Infotheek voor Studie en Beroep

Dies Natalis

Op vrijdag 10 januari, om 15.30 uur, wordt in de St. Janskerk de Dies Natalis gevierd. Prof.mr. M.J. Cohen, rector magnificus houdt de openingsrede. De diesrede wordt gehouden door prof.dr. A. Van Witte-loostuijn, hoogleraar Bedrijfseconomie, in het bijzonder Organisatie, aan de FdEW. Ook worden de studentprijzen voor de beste scripties namens de Stichting Wetenschapsbeoefening uitgereikt. Aansluitend vindt een receptie plaats in de Feestzaal/Salon, aan de Bouillonstraat 3.

Promotie drs. M.C.E.F. Wijffels

Drs. Wijffels verdedigt op 20 december, om 10.00 uur, zijn proefschrift 'Atrial fibrillation begets atrial fibrillation'. Promotor is prof.dr. M.A. Allesie.

Promotie drs. I. de Blaauw

Op 20 december, om 12.00 uur, zal drs. Blaauw het proefschrift 'Interorgan glutamine and protein metabolism in the tumor bearing rat' verdedigen. Prof.dr. M.F. von Meyenfeldt is promotor; dr. N.E.P. Deutz is co-promotor.

Promotie mw.mr. K.D. Lünemann

Het proefschrift 'Vrouwenmishandeling, strafrechtelijk afgedaan?' wordt op 20 december, om 14.00 uur, verdedigd door mw.mr. Lünemann. De promotor is prof.dr. Th.A. de Roos; de co-promotor is mw.dr. R. Römkens (UU).

Promotie mw.dr. M.M.E. Krekels

Op 20 december, om 16.00 uur, verdedigt mw.dr. Krekels haar proefschrift '(Patho)physiology of the renin-angiotensin system: relationships with sodium balance'. Prof.dr. H.F.P. Hillen en prof.dr. P.W. de Leeuw zijn de promotores.

Promotie mw.dr. H.F. Vaatstra

Mw.dr. Vaatstra verdedigt op 23 december, om 14.00 uur, het proefschrift 'Expertise in Accountancy'. De promotores zijn prof.dr. H.G. Schmidt en prof.dr. A. Schilder RA. Dr. H.P.A. Boshuizen is co-promotor.

Ulice wordt Mundo

Het centrum voor universitaire ontwikkelingssamenwerking binnen de UM, tot dusver ULICE genaamd, heet met ingang van 1 januari 1997 **MUNDO**, oftewel voluit: Maastricht University Centre for International Cooperation in the Development of Education. Het bureau MUNDO is gevestigd in het pand Keizer Karelplein 12 en bereikbaar onder telefoonnummer 3513 (secretariaat).

Stimuleringsfonds Ontwikkelingsamenwerking UM

MUNDO beheert een bescheiden fonds, waaruit subsidies worden verleend voor initiatieven vanuit de UM op het terrein van universitaire ontwikkelingsamenwerking. Het dient daarbij te gaan om samenwerking met instellingen voor hoger onderwijs en/of onderzoek in ontwikkelingslanden, die tot doel heeft een bijdrage te leveren aan de opbouw van onderwijs- en onderzoekscapaciteit ter plaatse, via kennis-

GEORGANISEERD OVERLEG

Kort verslag bijeenkomsten, d.d. 18-09-1996 en 30-10-1996

* Koopkrachtverheveling

De koopkrachtverheveling per 1 januari 1998 zal beperkt blijven tot de personeelsconsulenten en personeelsassistenten. In het kader van Integraal Management zal er mogelijk een efficiency en effectiviteitsonderzoek plaatsvinden.

* Arbozorg

M. i.v. 1 januari 1998 dient er volgens de Arbo-wetgeving een gecertificeerde Arbo-dienst te zijn met 4 gecertificeerde deskundigheden (veiligheid, medische zorg, arbeidshygiëne, alsmede arbeid en organisatie). Besloten is dat de afdeling Veiligheid en Milieu zal blijven bestaan met dezelfde taken. De medische zorg en certificering (inclusief arbeid en organisatie) zal extern worden verkregen. De splitsing van AZM en UM op gebied van Veiligheid en Milieu heeft tot gevolg dat beide instellingen een samenwerkingsverband zullen aangaan m.b.t. het wederzijds inhuren van specialisten.

Wat de Arbozorg betreft heeft het CvB het GTP een adviesopdracht verstrekt m.b.t. de inrichting van de Arbozorg binnen de UM.

* Bureau Mobiliteit van de UM

Het Bureau Mobiliteit van de UM dat zal worden geïntegreerd met het Intern Herplaatsingsbureau gaat m.i.v. 1 januari 1997 van start. De vakbonden hebben met ingang van 1 januari 1997, voor de duur van drie jaar, f 90.000,- per jaar beschikbaar gesteld uit de decentrale arbeidsvoorwaardengelden t.b.v het Bureau Mobiliteit UM. Afsproken is dat er in een eerste oriëntatiefase geen rapportage zal plaatsvinden aan managers en of personeelsconsulenten (zgn. "laagdrempeligheid").

* Voorstel Collectieve ADV-dagen 1998 en 1999

Het CvB en de vakbonden zijn voor de jaren 1998 en 1999 de volgende collectieve adv-dagen overeengekomen: 1998: vrijdag 2 januari, maandag 28, dinsdag 29, woensdag 30 en donderdag 31 december 1998

1999: maandag 27 t/m vrijdag 31 december 1999

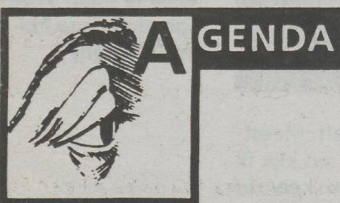
De vakbonden hebben hierbij het voorbehoud gemaakt dat bij de invoering van een nieuwe regeling arbeidsduurverkorting (3% per 01.08.1998) dit voorstel opnieuw bespreekbaar dient te zijn.

* Agenda t.b.v. de 113e GO-Vergadering, d.d. 18 december 1996

1. Opening en mededelingen
2. Concept-verslag van de GO-bijeenkomst, d.d. 30-10-1996
3. Afsprakenlijst
4. Reorganisatie / Organisatieontwikkeling
5. Regeling voor vakantie en verlof
6. Arbeidsvoorwaardenoverleg: stand van zaken. Concept-akkoord.
7. Veiligheid en milieu: stand van zaken
8. Resultaten Intern Herplaatsingsbureau 1996
9. Richtlijn Herplaatsingsonderzoek UM
10. Bewaartermijnen functionerings- en beoordelingsgesprekken
11. Brief Observant inzake openbaarheid van GO-vergaderingen
12. Nagekomen punten en rondvraag.

ACADEMISCHE OPLEIDINGEN MAASTRICHT

AOM organiseert namens de Universiteit Maastricht managementopleidingen voor bedrijfsleven, overheid en zelfstandige ondernemers onder twee merknamen; **Academie voor Ondernemerschap** (kortdurende regionale opleidingen zoals managementforums, praktische

- 19-12 Workshop 'Academisering' voor geacademiseerde huisartsen en assistenten. Info: E. Breevoort tsl. 2311
- 19-12 Promotie drs. G.J.M.G. van der Heijden, 10.00 uur, Aula Ts 53
- 19-12 Promotie drs. M. Egmont-Petersen, 12.00 uur, Aula Ts 53
- 19-12 Promotie mw.dr. M.A. Dentener, 14.00 uur, Aula Ts 53

- 19-12 Promotie drs. G.S. Oostenburg, 16.00 uur, Aula Ts 53
- 20-12 Promotie drs. M.C.E.F. Wijffels, 10.00 uur, Aula Ts 53
- 20-12 Promotie drs. I. de Blaauw, 12.00 uur, Aula Ts 53
- 20-12 Promotie mw.mr. K.D. Lünemann, 14.00 uur, Aula Ts 53
- 20-12 Promotie mw.dr. M.M.E. Krekels, 16.00 uur, Aula Ts 53
- 23-12 Promotie mw.dr. H.F. Vaatstra, 14.00 uur, Aula Ts 53
- 27-12/01-01 Universiteit gesloten
- 08-01 Lezing: dr. H.G. Brunner: "Genen en gedrag"; vergaderzaal 3 nivo 1 azM, 16.30 uur. Info: 043-3875440
- 10-01 Dies Natalis, 15.30 uur, St. Janskerk
- 16-01 Promotie C.F. Loidl, MD, PhD, 16.00 uur, Aula Ts 53

- 16-01 Informatie bijeenkomst 'Kwaliteit en studeerbaarheid', 16.00 uur, Uns 50. Info: mw. I. van den Boomen tel. 043-3883286
- 17-01 Promotie drs. M. van Achterberg, 14.00 uur, Aula Ts 53
- 17-01 Promotie drs. B.P. Geerdes, 16.00 uur, Aula Ts 53
- 20-01 Kennisdebat. Leren te leren: ontwikkelingen van menselijk kapitaal, 15.30 uur, Aula & Collegezaal Ts 53. Info: mw. I. van den Boomen tel. 043-3883286
- 22-01 Lezing: prof.dr. A. van Dantzig onderwerp: "Psycho-analyse: huidige betekenis en stand van zaken"; vergaderzaal 3 nivo 1 azM, 16.30 uur. Info: 043-3875440
- 24-01 Promotie drs. F.A.C. le Noble, 14.00 uur, Aula Ts 53

gesloten. Afspraken kunnen worden gemaakt voor di. t/m do. tussen 14-15u. (bij de Infotheek voor Studie en Beroep, tel. 3883518/3883211); daarnaast kan men op vr. tussen 10-11.30u. zonder afspraak binnenlopen. Het informatiemateriaal is ter inzage beschikbaar op: ma. t/m do. tussen 11-16u. en op vr. tussen 10-12u. Locatie: Infotheek voor Studie en Beroep, Bouillonstr. 11, kamer 0.219.

STUDENTENVERENIGINGEN, -ORGANISATIES

AEGEE

- 7 jan: New Year Party.
- 14 jan: Hungarian Night.

AEGEE is a European students association. If you're curious what AEGEE is all about, contact us at the office at de Oude Tweebergenpoort 2, room 3.002, tel. 043-3883465. Or just drop by at one of our weekly drinks, every Tuesday from 22.00 hrs, at D'n Avanceur, Helmstraat 10.

DOPE

DOPE houdt zich bezig met het behartigen van studentenbelangen binnen de studentenpolitiek. DOPE wil op een goede manier studenten vertegenwoordigen, dus is het belangrijk dat jij je mening laat horen. Bij ons kun je terecht met alle vragen over bv. studiefinanciering, de MUB en studeerbaarheid. Heb je vragen dan kun je op een DENK-TANK komen of gewoon even bellen. Tevens is er de mogelijkheid om lid te worden. Locatie: DOPE, Oude Tweebergenpoort 2, tel. spreekuur do. 12.00-15.00u. Tel. 043-3883263.

EUROPEAN LAW STUDENTS' ASSOCIATION - ELSA

5 JAAR! Er is van alles te doen bij ELSA!

* Een vooruitblik op volgend jaar... Happy 1997! Op 16 jan. is er de New Years Party! In de Metamorfoos.

* De Newsletter is uit! Wil je een stukje plaats in de volgende? Alle kopij is welkom voor 15 januari!

Onze nieuwe stek, k.0.62, bij de hoofdingang Nieuwenhof. Spreekuren ma t/m vr 13.30-14.30u, tel. 3883071.

INTEGRAND

Zit je in de laatste fase van je studie? Kom dan langs en schrijf je kosteloos in bij Integrand Maastricht voor een werkopdracht. Integrand is er voor ALLE studierichtingen. Tevens maak je door je in te schrijven kans op een wintersportreis. Ook kun je bij ons terecht voor stages bij Procter & Gamble, Shell en Mees Pierson. Voor meer info: Integrand, Oude Tweebergenpoort 2, (naast America Today). Tel: 043-3883397. Geopend op werkdagen, 9.00-12.30u en 13.30-17.00u.

NSEM

NSEM is de studentenvakbond van Maastricht en lid van de Landelijke Studentenvakbond (LSVb). NSEM heeft een studentensteunpunt waar je iedere woensdag van 13.00-18.00u terecht kunt voor al je vragen over studiefinanciering, OV-kaart, huisvesting, huur, onderwijs-wetgeving, e.d. We werken samen met de mensen van de LSVb-studentenlijn (030-2313029) en zijn ook bekend met alle andere relevante instanties. Als jij ook actief wilt worden bij NSEM of je wil meer info, dan bel op tel. 043-3883142. Als we er niet zijn, spreek dan boodschap in of bel de NSEM-buzzer (06-59525916). Lid worden kan ook, maak f12,50 over op bankrekening 607483970 van de ABN Amro Maastricht.

RKSV Servatius

Wij zijn een studentengezelligheidsvereniging met een levensbeschouwelijke grondslag. Dat wil zeggen, iedereen staat vrij om deel te nemen aan al dan niet culturele, levensbeschouwelijke, gezelligheids-, of anderszins in te delen activiteiten. Onze locatie? Sociëteit "In de Fortuyn"! Boschstr. 97. Tel. 043-3211126.
Baravonden: di. t/m do. vanaf 19.00u. Mensa: wo. 18.30 u. f6,50 p.p. Opgeven tot 12.00u. Happy hour: do. 21.00-22.00u. Pils, fris en wijn voor 1 piek.

SIB-Maastricht

Studenten- en Jongerenvereniging voor Internationale Betrekkingen, ook wel Dutch United Nations Student Association (DUNSA). Oude Tweebergenpoort 2. K.0.002
Tel. 043-3883500. Spreekuur: di. 19.30-20.30 en do. 12.00-13.30u.
SIB-Borrel: elke 1e en 3e do. v/d maand Café van Sloun vanaf 22.00 u.
Jaartheme '96/'97: Oost-Europa! Let op onze blauw omkaderde activiteitenposters! Meer info? Kom naar ons spreekuur, onze borrel of bel!

TAFELSTRAAT

Fijne vakantie en een goed nieuw jaar! Tot ziens op:
- 6 jan: 17.00u. Nieuwjaarsreceptie.
- 7 jan: 18.00u. Koorrepetitie; 20.00u. Filosofiegroep; Toneelrepetitie.
- 8 jan: 17.00u. Informatie weekend Brecht (17-19 jan.); 20.00u. Encoutergroep; Intuïtief Tekenen
- 9 jan: 17.00u. Vespermeditatie (St.Janskerk); 18.00 u. Tafelen samen koken en eten, (opgeven voor 12.30u.);
20.00u. Spiritualiteitsgroep '96.
Behoeftte aan een gesprek? Kom langs of maak een afspraak. Tel. 3215651.

CWSv. ORAKEL

* De orakelkamer is geopend van maandag t/m donderdag van 13.00-14.00 uur.
Je kunt er altijd terecht met vragen en/of opmerkingen of gewoon voor een gezellig kopje thee/koffie.
De bestuursvergaderingen zijn in principe openbaar en worden aangekondigd op het Orakel-prikbord in de Kapoenstraat. Je kunt altijd een vergadering bijwonen.

* Orakel op INTERNET. Bezoek onze home page. Je kunt ons vinden op <http://www.RuLimburg.nl/~orakel>.

EFM

EFM Algemeen

De Economische Faculteitsvereniging Maastricht (EFM) is een faculteitsvereniging met als doel het behartigen van de belangen van de studenten Economie, Econometrie, Fiscale Economie en Internationale Bedrijfskunde in de ruimste zin des woords. Bij de receptie T553 staat een groene brievenbus met de opdruk 'EFM'. Deze kan gebruikt worden voor het deponeren van inschrijfformulieren e.d. bestemd voor

EFM(Alfa, Argyris, Imperator, MMA, COMAX, SIGMA, Aequilibrium, Vectum, Studieprojecten EFM, Eloquent, en het Hoofdbestuur)

EFM-displays

Voor informatie over EFM-activiteiten zie de EFM-display op de Abtstraat 4. Deze display staat boordevol informatie over: lezingen, bedrijfsbezoeken, workshops en andere activiteiten van EFM en al haar aangesloten verenigingen. Verder liggen er inschrijfformulieren voor allerlei business courses en brochures over loopbaanperspectieven bij diverse bedrijven.

Errata consumentengids

Door een druktechnische fout missen er in de consumentengids blok 3/4, jaar 1995/1996, een evaluatie van een blok en een commentaar van een blokcoördinator op een evaluatie. Dit betreft de evaluatie van het blok 9014V, International manufacturing systems en het commentaar van de blokcoördinator op de evaluatie van blok 2056T, International systems. Deze missende bladzijden zijn alsnog gratis te verkrijgen op de kamer van het EFM Hoofd-bestuur, 1003 Abstraat, tijdens kantooruren.

Kantooruren Hoofdbestuur

maandag - vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur

EFM-AGENDA

Argyris

19 dec: info dag

19 dec: info middag scripties

MMA

1 jan: Forum Heineken

SIGMA

28 dec: Excursie Optiebeurs

MFV Reflex

MFV Reflex is de faculteitsvereniging voor én door geneeskunde studenten. Reflex organiseert regelmatig lezingen, VGT-feesten, Biereliere Avonden en ook wel eens een reisje naar Praag of Parijs. Er zijn echter dringend nieuwe leden nodig, zowel voor de verschillende commissies (bijv. Lezingen, Tropen, Onderwijs, PR en P&V) als ook voor het bestuur. Dus, heb je tijd en ben je enthousiast, kom dan eens langs op de Reflexkamer (naast de balie van Bureau Onderwijs). Je hoeft niet eerder actief geweest te zijn binnen Reflex. Bovendien is voor mensen met interesse in een bestuursfunctie ervaring geen vereiste. Meer info: Barbara 3436548, Marinka 3626336, Reflexkamer 3881181.

Incognito

Studenten Kennistechnologie die op dit moment nog geen lid zijn van de vereniging Incognito, kunnen dit alsnog worden door een bericht te sturen aan: INCOGNITO@FACBURFD.AW.RULIMBURG.NL, of Gabriel Hopmans, Patrick Reijnders, Ranco Marcus of Marie-Pauline van Voorst aan te spreken.

FIRST Maastricht

FIRST Maastricht is de studievereniging voor alle studenten fiscale economie en fiscaal recht. We houden ons bezig met het organiseren van, onder andere, lezingen, bedrijfsbezoeken en borrels. Daarnaast brengt FIRST vier keer per jaar het blad FIRM uit met daarin artikelen over allerlei interessante fiscale onderwerpen, verenigingsnieuws en verdere informatie.

De activiteiten die we de komende tijd organiseren zijn:

*07/01: nieuwjaarsborrel in cafe De Swaan.

*28/01: algemene leden vergadering.

Wil je meer informatie over FIRST? Bel dan naar een van de volgende bestuursleden: Edwin (043-3253428), Theo (043-3256657), Ralph (043-3643984), Bart (043-3211400) of Matthijs (043-3479314). Bezoek FIRST ook eens op internet: <http://www.unimaas.nl/~first>

HOVO

Universitaire cursussen voor "ouderen", zonder toelatingseisen en zonder examenplicht; informatie en aanmelding bij coördinator HOVO-UM, tel: 3883550/3885131.

- 9 dec: 13.15-15.30u onderwijsgroep "Evolutionair denken" door dr. W. Callebaut.

- 10 dec: 10.30-13.00u onderwijsgroep "Me, Myself and I: (De)constructie van het subject", dr. L. Wesseling. - 10 dec: 14.00-16.00u onderw.groep "Het realisme-debat in de kunsten vd negentiende eeuw", dr.G.Verstraete.

- 11 dec: 10.30-13.00u onderwijsgroep "Dieptepsychologie en literatuur" door dr. M. Kardaan.

- 11 dec: 13.00-15.30u onderwijsgroep "Het goede leven: 'goed' en 'kwaad' in de Oudheid en in de Middeleeuwen" door prof. dr. L.M. de Rijk.

- 11 dec: 15.00-17.30u werkgroep "Limburgse rechtsgeschiedenis", prof.mr. A.Gehlen en prof.dr. A.Berkvens.

STUDIUM GENERALE

VAN DENKEN NAAR SPRAAKKLANK EN TERUG

Lezing door prof. dr. G. Kempen, hoogleraar cognitieve psychologie, RU Leiden. Volgens de moderne cognitieve- en neurowetenschap komen taal en denken tot stand via duidelijk onderscheiden mentale en neurale processen. Wel onderhouden ze intensieve betrekkingen met elkaar. Tevens is ontdekt dat zowel het taal- als het denkvermogen berusten op de samenwerking van een stel afzonderlijke modules. De lezing voert langs de belangrijkste modules die ons tot denken en taalgebruik in staat stellen.
7 jan, 20.00u, Collegezaal Nieuwenhof, Zwingelput 4.

VOOR HET VOETLICHT: SHLOMO MINTZ

Shlomo Mintz, (* Moskou 1957), kreeg toen hij drie jaar was zijn eerste vioollessen en op zijn achtste debuteerde hij bij het Israelisch Philharmonisch Orkest. Inmiddels is hij, als violist én als dirigent, een bekende op het internationale concertpodium. Sinds 1994 is hij de vaste gastdirigent en -solist van het Limburgs Symphonie Orkest. Coen Hemker, hoogleraar biochemie aan de FdG is gesprekspartner.
8 jan, 20.00u, Kumulustheater, Herbenusstr. 89. Toegang: studenten f5,00/overigen f10,00 (reserveren via de Uitbalie tel. 043-3505555).

GEZOCHT:

STUDENTEN DIE VERDER KIJKEN DAN HUN NEUS LANG IS.

Per 1 jan. 1997 is er in de commissie Studium Generale een vacature

voor een student-lid van geneeskunde, gezondheidswetenschappen of psychologie. De commissie adviseert het bureau Studium Generale over het programmabeleid. Daartoe vergadert zij 7 maal per jaar, telkens op donderdagmiddag vanaf 16.00u. Voor inlichtingen kun je bellen met drs. J. Reiners, 3883540. Sollicitaties kun je richten aan het bureau SG, Postbus 616, 6200 MD Maastricht, of per interne post: Keizer Karelplein 10.

SPORT

Aqua-robic cursus

Di. 14 jan. '97 start een nieuwe cursus aqua-robic olv Zwembad Dousberg. Cursusduur: 8 lessen. Tijd: 21.00-21.40u. Max. 24 deelnemers. Kosten: f40,-. Inschrijven bij LV&S. Sportkaart verplicht.

ALMA wintersportkamp

In het kader vd samenwerking tussen de ALMA universiteiten wordt een wintersportkamp georganiseerd in Champéry/Zwitserland, waaraan UM-studenten kunnen deelnemen. Periode: 24 jan. t/m 1 febr. '97. met o.a. skiën, langlaufen, snow-boarden, big foot etc. Wat bieden we: Heen- en terugreis met de bus, skicursus, logies in kamers van 2-4-6-8 personen, volledig pension (zelf koken), plaatselijke belasting, organisatie en begeleiding en ski-pas. Kosten: f750,-. Voor meer info zie de speciale folder bij LV&S.

Geen lessen

In de periode do. 19 dec. '96 t/m vr. 3 jan. '97 vervalt het LV&S-programma ivm kerstvakantie. Er worden dus geen lessen gegeven. De balie en secretariaat van buro LV&S zijn tijdens deze periode ook gesloten. Vanaf ma. 6 jan. start het programma weer en is de balie weer geopend.

Jazz dans cursussen

Ma. 6 jan. '97 starten 2 cursussen jazz dans olv S. Rijpkema. Cursusduur: 10 weken. Tijden: 18.00-19.00u. medium, 19.00-20.00u. gevorderd. Plaats: Toneelacademie, Lenculenstr. 31-33. Max. 20 deelnemers. Kosten: f50,-. Inschrijven bij LV&S. Sportkaart verplicht.

Meditatie - wijzigingen

Miv. januari zijn er een aantal wijzigingen mbt meditatie. De lessen zullen plaatsvinden op de donderdagavonden om 19.30u. Plaats: City-centrum, Capucijnestraat.

Nachtzaal hockey toernooi 1997

Wo. 22 jan. organiseert LV&S ism LOL voor de 1e keer het LOL nachtzaal hockey toernooi in sporthal Randwijck. Er zijn plaatsen voor min. 10, en max. 12 teams. Aangang: 23.00u. Einde: donderdagochtend om ca. 6.00u. met een grandioos ontbijt. Kosten: f10,- voor sportk.houders, anderen betalen f15,-. Inschrijven voor 15 jan. bij LV&S.

Sportkaarten halve prijs!!

Vanaf 1 febr. '97 zijn alle sportkaarten/zwemabonnementen bij LV&S verkrijgbaar voor de helft vd prijs (geldig t/m juni '97). Heb je dus goede voornemens, vraag dus snel nog die sportkaart aan!!

T'ai chi chuan - wijziging

De eerstvolgende lessen t'ai chi chuan starten begin februari 97.

Cultuurwetenschappen

Voor kopij: I. van de Leur, Fac.Bur.
Kapoenstraat 2,
tel. 33883473.

Openingstijden onderwijsbalie vanaf 06 januari 1997!:

* maandag van 10.00-10.30 uur (vóór het college van jaar 1);

* **dinsdag van 10.00-10.30 uur (vóór het college van jaar 2);**

* **donderdag van 15.15-15.45 uur.**

Zie ook de mededeling in je postvakje.

N.B.:

* **De onderwijsbalie is gesloten in de periode van 23 december 1996 t/m 03 januari 1997**

* **Voor het inleveren van herkansing 2.1 (take home) is de balie op maandag 06 januari ook open van 15.15-15.45 uur.**

Bureau Onderwijs is in de periode van 23 december 1996 t/m 03 januari 1997 niet bereikbaar in verband met de kerstvakantie.

Herkansingen jaar 1 en 2

De herkansingen van blokperiode 1 en 2 vinden plaats volgens onderstaand schema in de **SPIEGELZAAL**:

1.1 - donderdag 02 januari 1997 van 14.00-16.30 uur;

1.2 - vrijdag 03 januari 1997 van 10.00-12.30 uur;

2.2 - vrijdag 03 januari 1997 van 10.00-12.30 uur;

2.1 - take home:

donderdag 02 januari 1997: ophalen op kamer 1015 (secr. Wijsbegeerte) van 09.15 - 10.15 uur.

maandag 06 januari 1997: inleveren bij de onderwijsbalie van 15.15-15.45 uur.

Inschrijven voor de herkansingen kan bij de onderwijsbalie t/m donderdag 19 december.

Inschrijven herhalen jaar 1/2

Indien je nog 1e of 2e jaars blokken en/of practica moet behalen maar je volgt in betreffend jaar geen regulier onderwijs dan dien je je voor het herhalen in te schrijven bij de onderwijsbalie middels het daartoe bestemde formulier. Raadpleeg ook de Wegwijzer, pagina 6 en verder.

De inschrijfftermijn voor blokperiode 4 sluit maandag 06 januari 1997.

In verband met de kerstvakantie kun je je ook inschrijven door een briefje te sturen aan: mw. Anja Aelmans: via de PTT: Bureau Onderwijs FdCW, Postbus 616, 6200 MD Maastricht of via de brievenbus in de hal bij de onderwijsbalie.

Politieke Cultuur

Gevraagd: studentlid voor de tracé-commissie "Politieke Cultuur" (Tracé IV). In de tracé-commissie "Politieke Cultuur" waarin 2 studenten zitting hebben is een vacature voor één studentlid. Gegeven het feit dat het zittende studentlid een ouderejaars student is, gaat de voorkeur uit naar een 3e jaars student(e) "Politieke Cultuur". De benoeming geldt voor een periode van 2 jaren. Inlichtingen bij: Ton Nijhuis, tel. 043 - 388 3324.

Talenpracticum doctoraalstudenten

Voor doctoraalstudenten is het mogelijk een **intensieve, voltijds talencursus** te volgen in de vijfde blokperiode. Er kan gekozen worden uit de talen **Frans, Duits, Italiaans of Spaans**. De cursussen voor Frans en Duits beginnen op eind VWO-niveau, bij de andere twee talen vormt de basis het beginpunt. Er worden **drie studiepunten** aan het volgen van de cursus toegekend. Het aantal contacturen voor Frans en Duits is vastgesteld op 40 en voor Italiaans en Spaans op 60. De aan het volgen van deze taalcursussen verbonden **voorwaarden** zijn:

- * De cursus is voorbehouden aan studenten die, in het kader van de studie, een periode in het buitenland door gaan brengen;
 - * In het in het buitenland te volgen onderwijs dient een talentcomponent te zitten waarvoor ook studiepunten worden gegeven;
 - * Het betreffend onderwijs dient met een voldoende resultaat te worden afgesloten alvorens de 3 studiepunten voor bovenbedoelde taalcursus kunnen worden toegekend;
 - * De student dient een eigen bijdrage te betalen van fl.200,—.
- Voor academisch jaar 1997/1998 zal een regeling in het OER worden opgenomen.

Ga je naar het buitenland en heb je interesse in het (beter) leren van een van de bovengenoemde talen, **schrijf je dan in** via de daarvoor bestemde lijst bij de onderwijsbalie **uiterlijk 20 januari 1997**. Studenten die zich al ingeschreven hebben via het rode formulier, hoeven dit niet nog een keer te doen. Voor **meer informatie over de taalcursussen** kun je contact opnemen met Joop de Jong, kamer 1005, tel: 388 3310, of Joke Spruyt, kamer 1009, tel: 388 3315. Voor meer in-

formatie over de examenregeling kun je contact opnemen met de secretaris van de Examencommissie, Resi Peters, tel. 388 3487.

Roostervoorkeur

Verzoeken tot roostervoorkeur voor blokperiode 4 dienen **maandag 06 januari** binnen te zijn bij - afhankelijk van de reden van het verzoek - studie-adviseur of Bureau Onderwijs. Raadpleeg ook de Wegwijzer, pagina 8.

Computerruimte CWS

De computerruimte is geopend als volgt: maandag, woensdag en vrijdag van 09.00-17.00 uur; **dinsdag en donderdag van 09.00-21.45 uur.**

Mededelingen van de Examencommissie

De secretaris van de examencommissie is mevrouw Resi Peters. Het wekelijks spreekuur is op woensdagen van 09.00-10.00 uur kamer 0029. Zij is telefonisch bereikbaar via telefoonnummer 043 - 388 3487 op woensdag, donderdag en vrijdag.

Studie-adviseur

De studie-adviseur van CWS is Thijs Hoex. Het wekelijks spreekuur is op woensdagen van 09.30 - 10.30 uur, kamer 0038. Afspraken voor gesprekken buiten het spreekuur kun je maken via de telefoonnummers 388 3616/3486.

E conomische wetenschappen en bedrijfskunde

Voor kopij: B. Staveaux, Fac.Bur., Tongersestraat 53, tel. 3883705, voor vrijdag 12.00 uur.

Kerstreces t/m 3 januari 1997

De medewerkers van Bureau Onderwijs (incl. Onderwijsbalie en Bureau Internationale Betrekkingen) en van de Examencommissie zijn in de periode van 23 december 1996 tot en met 3 januari 1997 afwezig in verband met het kerstreces. De spreekuren van de medewerkers komen in deze periode te vervallen. Wij wensen u prettige feestdagen.

Christmas holiday until January 3rd 1997

The staff members of the Education Office (incl. the Education Desk and the Office for International Affairs) and of the Examination Com-

mittee will be absent from December 23rd 1996 until January 3rd 1997. The open office hours of the staff members will therefore be cancelled during this Christmas holiday. We wish you a merry Christmas.

Reductiebureau Economie

Openingstijden Stichting Reductiebureau Economie: dinsdag t/m donderdag van 10.30 tot 12.30 uur. Openinghours "Stichting Reductiebureau Economie": tuesdays, wednesdays and thursdays from 10.30 till 12.30 hours.

Geneeskunde

Voor kopij: Jo Stallinga, Fac.Bur. niveau 3, kamernr. 3224, UNS50, tel. 3881817, voor woensdag 12.00 uur.

Bureau Onderwijs

Openingstijden Bureau Onderwijs
Maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 11.00 tot 12.30 uur
Openingstijden Informatiebalie Onderwijs (kamer 1.150A):
Maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 10.30 tot 11.00 uur en van 15.30 tot 16.00 uur.

Kerstreces Bureau Onderwijs FdG

Het Bureau Onderwijs is **vanaf maandag 23 december 1996 tot en met woensdag 1 januari 1997 gesloten** in verband met de feestdagen. Dit geldt voor alle spreekuren en de Informatiebalie Onderwijs.

Vacatures

In verband met vacatures voor studentleden in de projectgroep PMO 5-6 en de Commissie Von Meyenfeldt zoeken de studentenfractie Geneeskunde en het Ko-beraad 2 kritische, enthousiaste (bijna)co-assistenten met belangstelling voor onderwijs. De Commissie Von Meyenfeldt is een subcommissie van de examencommissie en houdt zich bezig met toetsing (zowel examens als tussentijdse beoordeling) in de co-schappen. Een aantal keer per jaar zijn alle stage-coördinatoren per toerbeurt in de commissie aanwezig om vernieuwingen, problemen en verbeteringen omtrent de toetsing te bespreken en te bevorderen.

De projectgroep Praktisch Medisch Onderwijs jaar 5-6 (PMO 5-6) werkt als vast onderdeel van de onderwijsorganisatie aan kwaliteitsverbetering van de co-schappen in het algemeen. Belangrijke agenda-punten op dit moment zijn bijvoorbeeld de rechtpositie van de co-assistent, stage-overstijgend onderwijs, uitbreiding stage-capaciteit, computertoetsing en logboekjes. De projectgroep werkt zowel beleidsmakend als beleidsuitvoerend.

Graag nodigen wij jullie uit om te solliciteren. Nadere informatie over beide functies is verkrijgbaar bij Robert van Baarle tel. 043-3257091 of Klazina Visser, tel. 043-3253697. Aanmelden voor sollicitatie aub voor 15 januari 1997 bij Robert of Klazina.

Studie-adviseurs

Studie-adviseurs van de Faculteit der Geneeskunde zijn: Scheltus van Lwijk (vakgroep O&O) en Marijke Perquin (vakgroep Huisartsgeneeskunde). Studenten kunnen bij hen terecht met vragen en/of problemen die te maken hebben met de studie. Afspraken voor de spreekuren kunnen gemaakt worden bij de informatiebalie van Bureau Onderwijs tijdens de openingsuren. Ook kan telefonisch een afspraak worden gemaakt iedere dag (behalve woensdag) tussen 11.00 uur en 12.30 uur bij het secretariaat studie-advisering, tel.: 3881820. Voor vragen die weinig tijd kosten is er op maandag, dinsdag en donderdag een inloopspreekuur van 11.00 tot 12.00 uur op kamer 5.123 UNS 50.

Bureau Internationale Betrekkingen

HARTVERWARMEND NIEUWS VOOR STUDENTEN GENEESKUNDE
WAT? Onderzoeksstage (cardiovasculair geïntereerd)
WAAR? Gerenommeerd binnen-/buitenlands instituut van eigen keuze
WIE? Doctoraal studenten of co-schappers
DUUR: minimaal 4 maanden (geen maximum)
SUBSIDIE? fl 6.500 van de Nederlandse Hartstichting
DEADLINE: aanmelden vóór 9 januari bij 't BIB (Bureau Internationale Betrekkingen)
Infotheek: kamer 1.143, tel 3881173, spreekuren: dins-/vrijdag 12.30-14.00, donderdag 10.00-11.00

Interessante lezingen/practica voor studenten Geneeskunde in het KLINIKUM te Aken
wanneer: maandagavond, woensdag-, don-/vrij-middag
onderwerpen: oa anatomie/cardiofysiologie
meer info: Bureau Internationale Betrekkingen Infotheek: kamer 1.143, tel 3881173
spreekuren: dins-/vrijdag 12.30-14.00, donderdag 10.00-11.00

BELANGRIJK BERICHT

WIJZIGING SPREKUREN BIB (Bureau Internationale Betrekkingen)
het spreekuur op vrijdag komt te vervallen
vanaf 1 januari 1997 wordt spreekuur gehouden op: maandag en dinsdag 12.30-14.00, donderdag 10.00-11.00, INFOTHEEK, nivo 1, kamer 1.143, tel 3881173

Oncologie bijeenkomsten in Maastricht

Het Programma Oncologie FdG en het Zwaartepunt Oncologie AZM organiseren op 16 januari 1997 een gezamenlijke wetenschappelijke bijeenkomst die in het teken zal staan van het oncologie onderzoek in Maastricht. Aansluitend zal op 17 januari de "4th Euregional Oncology Meeting" gehouden worden waarbij het oncologisch onderzoek uit de Euregio aan bod komt.
Locatie: Conferentiecentrum Kasteel Vaeshartelt, Weert 9, 6222 PG Maastricht
Info: Prof dr Frans Ramaekers, Vakgroep Moleculaire Celbiologie & Genetica tel. 3881351 (of 1349) - fax 3670948

a **ACADEMISCHE BOEKHANDEL**
Z **MAASTRICHT**
Postbus 1611, 6201 BP Maastricht

- Economie/bedrijfskunde
- Rechten
- Cultuurwetenschappen
- Psychologie
- Geneeskunde
- Gezondheidswetenschappen
- Verplegingswetenschap

Bouillonstraat 12
t/o Oud-Gouvernement
(043) 388 3015

P. Debyeplein 1
t/o Academisch Ziekenhuis
(043) 367 1211

Friandises

Chocolatier

De vermaarde pralines van Maastricht

Wycker Brugstraat 55, Maastricht

SQUASH CENTRUM

Brusselsestraat 74a
6211 PG Maastricht
Tel. (043) 3216387

Erik van Pluijm

Elke student of scholier krijgt een geweldige korting

Door inlevering van je collegekaart of OV-kaart, kun je voor de volgende prijzen **SQUASHEN**:

- vóór 18.00 uur: f 5,- p.p.
- ná 18.00 uur: f7,50 p.p.

Deze prijzen zijn incl. rackethuur

SQUASH

de sport voor jÓu

Bel voor het boeken van een squashbaan: **3216387**

Een beeldig kerstfeest en een luisterrijk nieuwjaar!

Science Vision

professioneel beeld en geluid

- audio- en videoproducties
- reportages
- observaties
- interview-registraties
- open-net registraties

Science Vision Universiteit Maastricht
Universiteitsingel 50
Postbus 616, 6200MD Maastricht
Tel. (043) 388 1595/1580
GSM 0654 613 677

Studentenfractie

De studentenfractie geneeskunde bestaat uit 9 leden die zitting hebben in het Faculteitsbestuur, het Dagelijks Bestuur onderwijs, de Faculteitsraad, de Opleidingscommissie en de Curriculumorganisatie. Binnen deze organen proberen zij de onderwijs- en studentbelangen binnen de faculteit te behartigen.

Iedere eerste woensdag van de maand houdt de SFG spreekuur van 12-14 uur in kamer 1.143. Je kunt er terecht voor vragen, klachten en ideeën over het onderwijs (bv examenregels, internationalisering, bibliotheek, co-schappen etc.). Dus als je ergens mee zit, aarzel dan niet en kom langs. Je kunt ook een briefje in de brievenbus voor de balie Bureau Onderwijs doen.

1ste Maastricht Medical Students Research Conference

Doet u onderzoek of heb je onderzoek gedaan, ben je student geneeskunde en zou je graag je onderzoeksresultaten willen presenteren op een wetenschappelijk congres? Dan wordt er in maart 1997 door en voor studenten een congres georganiseerd waar jij je onderzoeksresultaten kunt presenteren. Wil jij een abstract inleveren of meer informatie over het congres, neem dan contact op met: Ankie Hamaekers, Dorpstraat 53 6235 AC Ulestraten, tel. 043-3648784.

Gezondheidswetenschappen

Voor kopij: D. Verheyen, Fac.Bur., niveau 1, kamernr. 1236, UNS50, tel. 3881739, voor woensdag 12.00 uur.

Kwaliteit van Zorg en Validation

Voor het onderzoek 'Kwaliteit van zorg en Validation' bij demente ouderen bestaat de mogelijkheid om in de periode januari '97- maart '98 een onderzoeksstage te lopen of werkervaring op te doen als test-assistent (afnemen van cognitieve testen). Het onderzoek vindt plaats in 14 verpleeghuizen verspreid over Nederland. De eerste testperiode is van februari t/m april '97, de tweede testperiode is van juni t/m augustus '97. Een training voor het kunnen afnemen van deze testen zal plaatsvinden op 20 januari 1997. Reiskosten/onkosten worden vergoed. Ben je geïnteresseerd, neem dan voor nadere inlichtingen contact op met mw drs. E. Finnema (tel. 020-5736694) of mw drs. E. Breebaart (tel. 020-5736458).

De Eerste Lijn komt er weer aan!!!

Medewerkers en studenten die langer dan een jaar aan de universiteit verbonden zijn kennen dit blad natuurlijk al en mensen die het nog niet bekend is zullen dit dan binnenkort leren kennen. De Eerste Lijn, het (semi-) wetenschappelijke blad van GW, is even uit de roulatie geweest maar is nu weer volop in de maak. Dit betekent dat er nog altijd mensen kunnen helpen met het redactie- en bestuurwerk. Het gaat er niet om dat je goed kan schrijven maar dat je er zelf plezier in hebt en je kunt er een heleboel van leren. Dus als je zomaar even wat info wilt of meteen er enthousiast aan mee wilt werken, bel dan 3881695 of 3616970 (Walrik)

Afstudeeronderzoek GVO/VW

De Nederlandse Vereniging van Artsen voor Longziekten en Tuberculose (NVALT) start in samenwerking met Stichting Volksgezondheid en Roken (Stivoro) een onderzoek op het gebied van stoppen-met-roken voorlichting aan longpatiënten in de intramurale gezondheidszorg. Het streven is dat dit soort voorlichting een structurele plaats krijgt binnen het poliklinisch, dan wel klinisch werk van longartsen. Ter voorbereiding op de implementatie hiervan is men op zoek naar een stagiaire die zich bezig gaat houden met de volgende onderwerpen: Een veldverkenning onder praktiserende longartsen. Hierbij staan de huidige praktijk, de behoefte aan kennis, vaardigheden & ondersteuning en de beperkingen en knelpunten binnen de poliklinische en klinische settings, centraal.

- Aanpassen van het stoppen-met-roken protocol voor cardiologen & huisartsen aan de mogelijkheden van longartsen.

- Voorbereiden van de implementatie. Verwacht wordt dat deze onderzoeksstage maximaal 6 maanden gaat duren. Ben je geïnteresseerd en kun je jan/febr 1997 beginnen, neem dan contact op met Catherine Bolman, Vakgroep GVO, kamer 1.065, tel: 043-3882431.

Kennistechnologie

Voor kopij: M. Geelen, Fac. Bur, Tongersestraat 6, tel.: 3883389, voor woensdag 12.00 uur

Openingstijden Bureau Onderwijs

Maandag en vrijdag van 10.30 tot 11.00 uur
Dinsdag van 15.30 tot 16.00 uur

Sluiting Faculteitsbureau

In verband met de kerstvakantie zal het Faculteitsbureau in de periode van 23 december t/m 03 januari gesloten zijn. Wij wensen iedereen prettige feestdagen.

Psychologie

Voor kopij: A. Cuijpers / W. Schipper, Bur. Psych., UNS50 PPN, tel.: 3881886, voor vrijdag 12.00 uur.

In verband met de verhuizing van Psychologie naar de nieuwbouw, is het computerlandschap van psychologie in 'de keet' in week 2 (van 6 t/m 10 januari a.s.) gesloten. Studenten kunnen dan gebruik maken van het computerlandschap in Deb 1.

Rechtsgelerdheid

Voor kopij: A. Kessen, Bur. Onderwijs, Zwingelput 4, tel. 3883003, voor vrijdag 13.30 uur.

Openingstijden onderwijsbalie BO

Maandag t/m vrijdag van 10.15-11.15 uur en van 14.15-15.15 uur. Op maandagavond is de balie ook geopend van 20.00-21.00 uur.

Verkrijgbaar aan de balie

Opsteltitels Fiscaal Recht jaar 2, 3 en 4 voor de opstelronde van 24.01.1997.

Toetsen Fiscaal Recht

Dinsdag 14 januari 1997 in de Staarzaal: FR 3.2 Belastingrecht voor particulieren en FR 4.2 Kostprijsverhogende belastingen. Adres van de toetslocatie: Kesselskade 43 te Maastricht.

Universiteit en Onderwijsbalie gesloten (Kerstreces)

Tijdens het kerstreces is de Universiteit Maastricht van 25.12.1996 t/m 01.01.1997 gesloten.

Het Bureau Onderwijs is gesloten op 23 en 24 december 1996 en 2 en 3 januari 1997.

De studieadviseurs zijn op dinsdag 24 december en op 2 en 3 januari eveneens afwezig.

Hoorcolleges Rechtshandeling

Iedere keer op woensdag van 09.00-10.30 uur in de Collegezaal TS53.

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties onder vermelding van vacaturnummer op brief en envelop binnen 10 dagen richten aan de dienst PZ (Bouillonstraat 3, Postbus 616, 6200 MD Maastricht). Interne vacatures gelden uitsluitend voor interne kandidaten (= medewerkers Universiteit Maastricht en wachtgelders).

Dienst Personele Zaken, Bureau Mobiliteit i.o.**Loopbaanadviseur m/v 0,5 fte,**

projectaanstelling voor een jaar, met mogelijk verlenging. Met ingang van 1 januari 1997 gaat het Bureau Mobiliteit van start. Dit bureau zal ten behoeve van alle medewerkers van de universiteit taken gaan uitvoeren m.b.t. mobiliteitsbevordering, (interne) herplaatsing, loopbaanadviesing, interim functievulling en bemiddeling rond functieruil, doorstroom en uitstroom.

Taken: De loopbaanadviseur fungeert als gesprekspartner voor hoofden van beheerseenheden en personeelsconsulenten; adviseert m.b.t. loopbaantrajecten en trainingsmogelijkheden; voert intakegesprekken; voert belangstellingsregistraties uit; ontwikkelt mede de strategie van het bureau; denkt mee over het beleid.

Profiel: Een functionaris met HBO/academisch niveau, met ervaring op het vakgebied en ruime netwerkcontacten; ervaring met werken in een pioniersfase; gevoel voor verhoudingen, actief, enthousiast.

Salarisniveau: max. schaal 10, afhankelijk van opleiding en ervaring.

Informatie: Corry van Tankeren, 3883194

Vacaturnummer: 177

Vakgroep Management Wetenschappen, Sectie Marketing en Marktonderzoek, FdEWB**Docent (m/v) 0.8 fte voor de periode 1-2-1997 tot 1-5-1997**

Taken: het verlenen van medewerking aan de voorbereiding en uitvoering van het probleem gestuurd onderwijs (PGO) en de bijbehorende toetsing; het verbeteren en updaten van toetsvragen uit de toetsvragendatabank.

Functie-eisen: doctoraal examen bedrijfseconomie, specialisatie marketing & marktonderzoek; affiniteit met onderwijs of onderwijservaring; helder schriftelijk kunnen formuleren; goede communicatieve vaardigheden, ook in de Engelse taal.

Salaris: afhankelijk van opleiding en ervaring minimaal f 3.844,- en maximaal f 6.094,- (schaal 10) bruto per maand.

Inlichtingen: Dr. C. Pahud de Mortanges, tel. 3883851.

Vacaturnummer: 178

Vakgroep Management Wetenschappen/Kwantitatieve Economie

Aan de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde wordt een nieuw onderzoeksproject opgestart, genaamd Investment Decision Making in Business Firms: The Informed Observer Approach. Hiervoor is in het kader van het PIONIER-programma door NWO een vijfjarige subsidie verleend. Een belangrijke doelstelling is expertise te bundelen op de gebieden van interview-onderzoek en empirische econometrie. Daartoe zal een wetenschappelijk onderzoeksbureau worden opgericht: *The Business Investment Research Center (BIRC)*. Toepassingen op het gebied van investeringen in fysiek en menselijk kapitaal, toe- en uitreding van markten, en de relatie tussen investeringen en de bedrijfswaarde op de aandelenmarkt zijn centrale thema's van project. Het interviewonderzoek, dat cruciaal is en slechts sporadisch is toegepast bij vraagstukken over investeringsbeslissingen, zal in nauwe samenwerking met het National Opinion Research Center van de University of Chicago plaatsvinden. Voor het onderzoeksteam van het PIONIER project zoeken wij:

08.01.1997: Overzicht bestuursrecht I door M. Heldeweg.
15.01.1997: Overzicht bestuursrecht II door M. Heldeweg.

OPSTELRONDE 2E jaars in Brussel

12 tweedejaars studenten hebben de mogelijkheid om de opstelronde van 12 mei te vervangen door een studiebezoek aan de Katholieke Universiteit Brussel in de week van 10 februari en aansluitend een rechtsvergelijkend opstel te schrijven. Deze mogelijkheid wordt geboden op basis van een uitwisseling met Brussel.

In de week van 3 maart zal dan ook een aantal Brusselse studenten naar Maastricht komen. De bedoeling is dat de Brusselse en Maastrichtse studenten elkaar een slaapplek aanbieden.

Inlichtingen en inschrijvingen: Tom Vanden Borre of Martien van Dam kamer 2003, Len. 14, tel. 3883255.

Einddoctoraal

Het Blok 'Regering en Parlement' is alsnog toegevoegd aan het rijtje keuzeblokken van de vtr Staats- en bestuursrecht.

Bureau Stages

Informatie over stages Nederlands Recht: Voor studenten Nederlands Recht die in het studiejaar 1997-1998 een stage willen volgen is er op woensdag 19 februari 1997 om 14.00 uur een voorlichtingsbijeenkomst in de collegezaal Nieuwenhof. (In verband met de inroosting van het onderwijs is dit tijdstip nog onder voorbehoud).

Zes maanden voor de begindatum van de stage dienen de studenten zich te hebben ingeschreven bij het Bureau Stages (kamer 2215 Oud-Gouvernement): voor blok 1 is dat dus 1 maart 1997. Zie ook de studiegids blz. 133 en 176.

(Hoofd)onderzoeker Gedragwetenschappen m/v 1.0 fte

Taken: Van de geschikte kandidaat wordt verwacht leiding te kunnen geven aan het onderzoek naar de ontwikkeling van methoden van interviews met informanten (experts), benodigd voor het oplossen van vraagstukken over investeringsbeslissingen. U verricht zelf (veld-)onderzoek en U begeleidt en motiveert onderzoekers-in-opleiding. Ook bent U verantwoordelijk voor het verwerven van fondsen ten behoeve van nieuwe onderzoeksprojecten.

Kwaliteiten: U heeft ruime ervaring met het zelfstandig organiseren en uitvoeren van kwalitatieve interviews met informanten, en met de reconstructie van mentale processen die plaatsvinden. Uw expertise op het gebied van sociale, economische, cognitieve psychologie en/of rationale keuzetheorie blijkt uit Uw profeschrift en publicaties in internationale tijdschriften. Uw affiniteit met economische onderzoek spreekt voor zich. U bent bereid vaak te reizen.

Salaris: Tijdelijk voor een periode van 5 jaar. Vaste aanstelling is mogelijk. Uw salaris bedraagt minimaal f 6289,- en maximaal f 8818,- bruto per maand.

Informatie: Prof. Dr. G.A. Pfann, tel. 3883832 (E-mail: G.Pfann@KE.Unimaas.nl)

Vacaturnummer: 179

Onderzoeker Kwantitatieve Economie m/v 1.0fte

Taken: Eén van de deelprojecten van het PIONIER onderzoeksprogramma heeft betrekking op hoe financieel analisten en aandeelhouders bedrijfsspecifiek nieuws interpreteren, hoe dit nieuws hun toekomstverwachtingen omtrent de onderneming beïnvloedt, en wat daarvan de invloed is op de beurswaarde van de onderneming. U verricht onderzoek in multidisciplinair teamverband en bent in staat tot het mede-begeleiden van onderzoekers-in-opleiding.

Kwaliteiten: U bent kwantitatief econoom of econometrist, en U hebt ruime ervaring met empirisch onderzoek blijkend uit een profeschrift. Tevens heeft U belangstelling voor financiële markten, en bent u bereid vaak te reizen.

Salaris: Aanstelling zal plaatsvinden in tijdelijke dienst van de FdEWB, voor een periode van 5 jaar. Bij een positieve evaluatie van het onderzoeksprogramma gedurende vijf jaar behoort een vaste aanstelling tot de mogelijkheden. Uw salaris bedraagt minimaal f 3844,- en maximaal f 7125,- bruto per maand, afhankelijk van Uw ervaring en het aantal publicaties in internationale tijdschriften.

Informatie: Prof. Dr. G.A. Pfann, tel. 3883832 (E-mail: G.Pfann@KE.Unimaas.nl) en Prof. Dr. P.C. Schotman, tel. 3883862.

Vacaturnummer: 180

Onderzoeker-in-opleiding m/v 1.0 fte

Taken: Ten behoeve van het onder nummer 510-01-0024 door de Stichting voor de Economisch, Sociaal-culturele en Ruimtelijke Wetenschappen van NWO gesubsidieerde project "Entry and Exit of Industrial Plants in the Netherlands" doet U een vierjarig promotie-onderzoek naar de relatie tussen toe- en uitredingsbeslissingen van bedrijven, aanpassingskosten van arbeidsvraag en -aanbod, en de dynamiek van werkgelegenheid.

Kwaliteiten: U bent afgestudeerd als Kwantitatief Econoom/Econometrist. U hebt affiniteit met empirisch onderzoek en een brede maatschappelijke interesse. U bent in staat om te werken in teamverband. Ervaring met panel-data is een pré.

Salaris: Wij bieden u de mogelijkheid tot het volgen van een zomerskursus van 10 weken aan de University of Chicago met als thema het werken met bedrijfs-vertrouwelijke informatie voor wetenschappelijke doeleinden. Tijdelijke dienst en voor een periode van maximaal 4 jaar. Uw salaris bedraagt minimaal f 2114,- en maximaal f 3775,- bruto per maand.

Informatie: Prof. Dr. G.A. Pfann, tel. 3883832 (E-mail: G.Pfann@KE.Unimaas.nl) of Prof. Dr. F.C. Palm, tel. 3883833.

Vacaturnummer: 181

Huize Avondrood aan banden

De meiden en de fotograaf

Huis zonder naam (foto Franco Gori)

Van de straatkant kun je ze zo zien zitten, achter zo'n kaarsentrappetje dat half Maastricht en omstreken voor het raam heeft staan. Maria, Sara, Barbara, Gwen en Wendy, vijf blije meiden met welluidende namen, rond een blauwe tafel in de eetkeuken. "Ja, er staan hier regelmatig ouwe mannetjes voor de ramen", kwekt Sara opgewekt. Ze gaat er niet onder gebukt.

"Schone keuken, verse groenten", neemt ze me vast de wind uit de zeilen. De blauwe tafel is al gedekt. Er branden zelfs kaarsen. We krijgen een glaasje witte wijn uit een blauwe fles. Duits. Boompjes, kaarsjes, een kerstmannetje: overal gezelligheid. De radio doet ook mee: "We wish you a merry christmas..." Naast de koelkast hangt een pin-up. Een dame met teveel been onder een tekort aan rok, teveel borst boven nauwelijks hemd. Meer iets voor een garage. "Er moet nog een pen bij", legt Barbara uit, "dan kunnen we er haren op tekenen en zo." Over garage gesproken: de buurman heeft er een, tot kapel omgebouwd. Geen speciale attracties zoals bloedspuigende Maria's of huilende Kindjes, maar toch veel volk. "Altijd branden er kaarsen."

De radio is vanzelf overgegaan op wat Sara als "acid jazz" herkent, maar het kan ook soft-gabber zijn. Er hangen nog meer posters: een Grolsch reclame met een smakelijk grijnzende zwarte meneer. Ernaast, op de deur, "een verlopen coca-cola light-vent" met ontbloot bovenlijf. Sara vindt dat zijn benen niet kunnen, maar die zijn voor het blote oog niet zichtbaar. Hij komt van de rommelmarkt, deze meneer, en kostte slechts anderhalve gulden. Voor die prijs kun je ook niet veel verwachten.

Over rommelmarkt gesproken: Maria heeft er een leuk servies opgepikt. Ze duikt in een la om een bord te laten zien. Niet gek inderdaad: een beschaafd stipje op een pastel randje. De radio doet een Schlager. De meiden kakelen en lachen. Verhalen over de middelbare school waar de leraar aan de gordijnen uit het raam hing en dergelijke.

Er is niets in deze keuken dat op eten duidt, althans alle voorbereidingen zijn reeds zorgvuldig weggewassen. Het aanrecht glimt me tegemoet. Geen rondslingerende verpakkingen van het een of ander, niks. Er staat een groentetaart in de over, wordt me medegedeeld, "met verse groente". Hij mag eruit. Het blijken er twee. Eén met spekjes en één zonder. Sara is vegetarisch en Maria eet geen varkens. Er is ook sla. Barbara was tegen, vanwege de overdosis verse groente die

we dan binnen zouden krijgen. Ze heeft dus verloren. Maria snijdt, beitel, schraapt en schept. De vleeslozen krijgen kaas in plaats van spekjes. Verse groenten inderdaad: broccoli, bloemkool, paprika, prei, alles zonder moeite te herkennen. En lekker, in bladerdeeg verpakt. Barbara vertelt hoe ze benaderd werd door "een Tragos-man": "Wat stellen jullie nu eigenlijk voor als vrouw?" Ze was in het geheel niet beledigd. Sara doet er wijs over: "We laten al die mannen gewoon denken dat ze macht hebben en konkeln rustig door." Er is weinig

nieuws onder de vrouwen. Mannen blijven het gespreksonderwerp, in alle variaties. Nu zijn de zwervers aan de beurt. Hoe een zwerver te behandelen die om geld vraagt? Sara geeft geen geld, maar zou aanbieden mee te lopen en een broodje voor hem te kopen. "Ach, ze kunnen een vette uitkering krijgen", vindt een ander.

Tweede ronde. Sla, met bonen en maïs. Meer taart. De moeder van Sara doet soms de hand-jive. "Dat was voor meisjes die niet gevraagd werden, de muurbloempjes. Konden die toch nog dansen." Ze doet het voor: rechtop zittend, het hoofd schuin, armen een beetje voor zich over elkaar. De handen doen het werk, het woord zegt het al: koket de vinger schudden, alsof een heel klein oneerbaar voorstelletje wordt gedaan, met de wijsvinger rondjes tekenen in de lucht. Het staat haar goed. Ook van gabereren weet ze alles: "Dat doe je met je hoofd. Dan moet je heel boos kijken en je haar afscheren." Op vier millimeter na tenminste. Het schijnt er nogal op aan te komen.

"Wham!!" gillen de meisjes opeens eendrachtig. Wham komt uit de radio en zingt "Last Christmas". De meisjes zingen mee.

Barbara was er tegen, maar er kwam toch caramelvía. Plus chocoladevía, om haar niet te zeer voor het hoofd te stoten. Een geraffineerde combinatie, geserveerd in mokken, bakken, kopjes waar stukjes uitgebeten zijn, en soepkommen. We nemen door wat je bij de DE voor de spaarpunten krijgt. De verkeerde mokken bijvoorbeeld, in vieze kleuren en met driehoeksoren waar je vinger niet in kan. Toch sparen we allemaal door.

Na de vla moet een naam voor het huis worden verzonden, want dan komen ze in de almanak. "Aan banden gelegd" is een voorstel, want ze wonen tegenover de Michelin. "Nee, want dan denken sommigen misschien dat we hier een s/m kelder hebben." "Avondrood", "Zeezicht" dan. "Huize Veto". Ze komen er niet uit.

Dan staat de fotograaf opeens voor de ramen een demonstratie vieze oude man te geven. Bij het zien van vijf jongedames is hij reeds in een vergaande staat van enthousiasme geraakt. Het volgende halfuur rent hij heen en weer van binnen naar buiten, lapt het raam, legt snoertjes aan, plaatst de flits, verplaatst de meiden, drapeert de gordijnen een tikje sfeervoller, steekt nog een kaarsje extra aan, instrueert de meiden, lapt het raam nogmaals, overlegt met een passerende collega, instrueert Maria, en neemt eindelijk veel foto's. De meiden hangen over elkaar heen, krijgen last van de slappe lach, raken geïrriteerd, nemen nog een kopje thee, krijgen kramp, en trekken gekke bekken. Ze worden bedankt. Uithijgen bij koffie met appeltaart van bakkerij Steevens. Het blijkt een verjaars-eetpartijtje. Gwen krijgt een vaas en twee waxinelichtjeshoudertjes. Ze is er erg blij mee.

Agnes Sommer

Recepten

Taart:

Spekjes uitbakken, groenten (bloemkool, broccoli, prei, rode en gele paprika) een beetje klein snijden en voorkoken. Ham-kaassaus uit een pakje volgens voorschrift bereiden. Bladerdeeg in ingevette schaal draperen, groenten erop, saus erover, met spekjes of kaas. Afdekken met bladerdeeg.

Anderhalf uur bakken in een langzame oven op 250 graden, maar als je een betere oven hebt gaat het sneller met minder hoge temperatuur. Als het bladerdeeg bruin is eruit halen.

Sla:

Paprika, zakjes witlofsalade van Albert Heijn, kidney-bonen, maïs, komkommer. Mengten. Er overheen een zakje dressing van AH, aangemaakt met zure room en melk.

Agenda

donderdag 19 december

Sacco & Vanzetti, musical, Koninklijk Ballet van Vlaanderen, Vrijthoftheater, 20.15

vrijdag 20 december

Nathan de Wijze, toneel, Toneelgroep M'46, 't Pesthuys, 20.00
Festa da musica Brasileira, Brazillian Night, Vrijthoftheater, 20.15

zaterdag 21 december

Kerstconcert, Mannenkoor Wieker Eindrach, AZM Serrehal, 14.00
La Trance, workshop choreografie l'Affaire, Bonbonnière, 14.30
Kerstconcert, Mannenkoor Wieker Eindrach, Stationshal NS, 19.00
Nathan de Wijze, toneel, Toneelgroep M'46, 't Pesthuys, 20.00
L'Enfant du Christ, oratorium van Hector Berlioz, LSO & Ned. Concert Koor, Vrijthoftheater, 20.15
Weihnachtsoratorium van J.S. Bach, Camera Musica Mosana, St. Janskerk, 20.30

zondag 22 december

Trio Laroche, klezmermuziek, Kasteel Vaeshartelt, 14.00
Rats, Jeugd Musical Amsterdam, Vrijthoftheater, 14.30
Ala dos Namorados, Portugese fado, Vrijthoftheater, 21.00
Kerstconcert, live op KRO-tv, John Bröcheler, Mastreechter Staar, Meerssenet Nachtegalen e.a., O.L.V. Basiliek, 21.30

maandag 23 december

Nieuwe Media, debat l'Affaire, Bonbonnière, 20.15
Comedy Train, Nederlandse stand-up comedians, Vrijthoftheater, 20.15
Beets Brothers, jazz, Kumulus theater, 21.00

woensdag 25 december

Kinderkoor Sjamaes en de Kröökles, olv Guus Frissen, Foyer Vrijthoftheater, 15.30
Weihnachtsoratorium van J.S. Bach, LSO, Vrijthoftheater, 16.00

donderdag 26 december

Lustrumkerstconcert, Mastreechter Staar, Vrijthoftheater, 11.30

vrijdag 27 december

Moby Dick, familievoorstelling, Peter Dost, Guus Ponsioen, Vrijthoftheater, 19.30

zaterdag 28 december

Het leven van Edith Piaf, theaterconcert, Stefania Adomeit, Vrijthoftheater, 20.15

maandag 30 december

Le Sacre du Printemps en Les Noces, ballet, Scapino Rotterdam, Vrijthoftheater, 20.15

Films - Speelweek: 19 t/m 25 december

Filmtheater Lumière, Bogaardenstraat 40b
Secrets and Lies, dag. (beh. di en wo) 20.00 en 22.30
Chacun cherche son chat, dag. (beh. di en wo) 20.30
Guantanamo, dag. (beh. di en wo) 21.00
Surviving Picasso, dag. (beh. di en wo) 22.15

Cinema Palace, Wycker Brugstraat 1

De avonturen van Pinokkio, dag. 15.30; do t/m di ook 13.30
De klokkenluider van de Notre Dame, dag. 16.00; do t/m di ook 13.45
The Hunchback of Notre Dame, dag. (beh. di) 19.45 en 22.00
Evita, dag. (beh. do en di) 18.15 en 21.15
Jingle all the Way, dag. (beh. wo) 13.45; dag. 16.00 en dag. (beh. di) 17.45
Daylight, dag. (beh. di) 18.30 en 21.30
Random, do 18.15 en 21.15

Pathé Maastricht, Wilhelmínasingel 39

De klokkenluider van de Notre Dame, dag. (beh. za) 11.45, 14.00 en 16.00; za 12.45, 15.00 en 17.15
The Hunchback of Notre Dame, dag. (beh. za en di) 19.15 en 21.45; za 20.00 en 22.35
Jingle all the Way, dag. (beh. za) 12.15, 16.50 en (beh. di) 18.50; za 13.15, 17.50 en 19.50
Sleepers, dag. (beh. za) 14.10 en (beh. za en di) 21.15; za 22.15
The Leopard Son, dag. (beh. za) 13.15; za 14.00
De avonturen van Pinokkio, dag. (beh. za) 13.25 en 16.10; za 14.10 en 17.10
Daylight, dag. (beh. za) 16.00 en (beh. za en di) 18.45 en 21.30; za 17.00, 19.45 en 22.30
Ransom, do 13.05, 15.50, 18.35 en 21.20
The long Kiss Goodnight, dag. (be. za en di) 18.40 en 21.25; za 19.40 en 22.45
Evita, dag. (beh. do en za) 13.05 en 15.50; dag. (beh. za en di) ook 18.35 en 21.20; za 13.50, 16.50, 19.35 en 22.20
Jack, dag. (beh. za) 14.10 en (beh. za en di) 21.30; za 15.10 en 22.30
Matilda, dag. (beh. za) 13.20, 16.05 en (beh. za en di) 18.50; za 14.05, 17.05 en 19.50

Ciné-K, Bernardusstraat 13

Sense and Sensibility, dag. (beh. wo) 21.00

Presentator wil leuk doen maar slaat plank mis

Muziek en nog eens muziek op een sterk bezet Open Podium

De Open Podia van Koko en Studium Generale worden meestal gekenmerkt door een grote diversiteit aan optredens: cabaret, dans, bandjes, gedichten. Deze keer niet. Er was vooral veel muziek, vrijdagavond in het Kumulustheater. Hele goede muziek zelfs. Maar de presentator kunnen ze de volgende keer beter thuislaten.

Een zekere Roger Peeters zou de avond aan elkaar praten. Tenminste, dat was de bedoeling. Hij stampet gekleed in een leren motor/pilotenpak en met een enorme vossenbontmuts op zijn hoofd het podium op, om vervolgens vijf mensen uit het publiek te plukken die hij aan elkaar wil koppelen. Op zich best leuk voor een actje van een paar minuten, maar Roger heeft andere plannen. De slachtoffers uit de zaal worden meegenomen naar de coulissen en moeten vervolgens

de hele avond tussen de optredens door opdraven, om a) zoveel mogelijk sokken en zakdoeken van het publiek los te krijgen, b) een scène uit Romeo en Julia te spelen, c) een zelfgemaakt gedichtje voor te dragen, enzovoort. Gevolg: het vijftal ziet niets van het Open Podium waar ze eigenlijk voor gekomen zijn, Roger hoeft niets anders te doen dan de man-met-de-dooie-vos-op-zijn-hoofd te spelen en de zaal blijft verstoken van enige vorm van aangename presentatie. Dat ligt overigens niet aan de gijzelaars van Roger. Integendeel, zij doen bij iedere belachelijke opdracht opnieuw hun best om er iets van te maken, ook al kunnen zij hun doellijke blikken in de richting van Roger niet altijd bedwingen. Het is enkel en alleen hun sportieve houding die ervoor zorgt dat het geheel dragelijk blijft. Gelukkig maar, want met de optredens van dit Open Podium is niets mis. De enige niet-muzikale act van de avond is Studium Generale-man Rob van Duijn, die de studenten in de zaal met wat literatuur bestookt. De twee ietwat gore

sprookjes van Gerard Reve die hij voorleest vallen goed in de smaak van het publiek. Maar ook de muziek doet het prima. Zangeres Debbie, bijvoorbeeld. Zij opent de avond met zelfgeschreven liedjes in het Engels en Nederlands. Haar teksten zijn origineel en met haar grappige stem krijgt ze de zaal gemakkelijk mee. Bij haar laatste liedje vraagt ze het publiek mee te zingen, en warempel: op haar woorden "Ik weet wat jij wilt..." antwoordt de zaal uit volle borst: "Maar je krijgt het niet!" Het ensemble Nero bestaat uit conservatoriumstudenten die musicalnummers van Andrew Lloyd Webber vertolken. Jammer genoeg is de zangeres van de groep erg zenuwachtig, wat misschien de reden is dat de muziek nogal vlak klinkt. De nummers *Memory* (Cats) en *I don't know how to love him* (Jesus Christ Superstar) zijn behoorlijk hoog getoetst, waardoor het moeilijk is om ze vrijuit te zingen, en al helemaal niet wanneer plankenkoorts je parten speelt.

Zelf geschreven muziek is in zo'n geval misschien een betere keus. Zo klinken bijvoorbeeld de geëngageerde songs van Bas Belleman en de liefdesliedjes van Martijn van Doorn een stuk minder geforceerd. Het duo Kaja, bestaande uit zangeres Janine en gitariste Karlijn, besluit de avond met vijf covers. Vanaf de eerste noot is duidelijk dat deze twee meiden volkomen op hun gemak en met veel plezier op het podium staan. Terecht, want ze zijn goed. Janine heeft een mooie, gevoelige stem die even gemakkelijk harde, snelle songs en ingetogen ballads zingt. De begeleiding door Karlijn is steeds net genoeg om de song te dragen, waardoor het lied echt als een geheel de enthousiaste zaal in gaat. Kaja's toegift, een gewaagde vertolking van Alanis Morissette's *Ironic*, is een geweldig slot van een toch al sterk bezette avond. Alleen die presentator.

Ariane Hendriks

Opera van Benjamin Britten met studenten van hogeschool en universiteit

Iedereen kan leren van Albert Herring

De Belgische regisseur Guy Joosten, die eerder de Blauwemaandag compagnie oprichtte, is net als Benjamin Britten (1913-76) een ondernemend theatermaker. Vijftig jaar geleden stelde de jonge Engelse componist zijn eigen operagezelschap 'The English Opera Group' voor aan het Londense publiek. Het was voor de première van Britten's opera 'Albert Herring'. Ook Joosten heeft zijn eigen gezelschap bij elkaar gesprokkeld. Met enthousiaste studenten uit Maastricht en een paar professionele musici is het hem gelukt om met weinig geld dezelfde opera op de planken te zetten.

nier uit je eigen beleving van die rol komen." De manier waarop Joosten zijn acteurs regisseert, bracht Véronique Janssen ertoe om haar scriptie voor CWS even op de lange baan te schuiven. "Vorig jaar studeerde ik in Amerika, waar ik kennis maakte met de theoretische manier waarop daar de regisseur met acteurs communiceert. Mijn scriptie gaat over dergelijke theorieën. Joosten ontmoette ik toen ik uit belangstelling naar zijn workshop in het conservatorium was gekomen. Hij werkt veel vrijer en zonder

vaste methode. Toen hij belde om te vragen of ik wilde helpen als regie-assistente was dat een mooie kans." Op die manier wist de Belg ook kunstacademiestudenten zover te krijgen om gratis decors te maken. Tevens konden een paar professionele zangers en leden van het LSO Maastricht gecontracteerd worden. De regisseur hoopt dat andere theaters de produktie uiteindelijk zullen kopen. De enige die zich niet zo enthousiast inzette om het plan te laten slagen was vreemd genoeg de directie van het Maas-

trichts conservatorium, die zelfs over de vergoeding van onkosten voor studenten moeilijk deed. Wat dat betreft is de les van Albert Herring nog steeds van toepassing: als je jong bent zal je er zelf op uit moeten trekken, want als het aan de notabelen ligt, blijf je altijd appeltjes poetsen.

Micha Wertheim

Uitvoering: 4-6-7 januari in De Velinx, Tongeren. Kaarten: BFR 850 kaarthouders BFR 750. Voorpremière: Alleen voor jongeren, 3 januari BFR 390.

Bonbonnière gerestaureerd

Zo ziet ze er nu dus uit; de grote zaal van de Bonbonnière. Zesduizend nieuwsgierigen kwamen afgelopen zondag naar de heropening van de oude stadsschouwburg die in het afgelopen jaar voor vijf miljoen gulden werd vertimmerd. De organisatoren van de open dag hadden het plan om elke bezoeker aan andere bezoekers te koppelen zodat ze vervolgens in groepjes het gebouw konden bezichtigen en tegelijkertijd hun vriendenkring konden vergroten. Maar door de enorme drukte kwam deze 'blind date' niet echt van de grond. Eén lang lint schoof door de opgeknapte zalen. (foto Franco Gori)

Het verhaal speelt zich af in het fictieve Engelse dorpje Loxford, waar een deugdzaam meisje wordt gezocht om tijdens het jaarlijkse lentefeest tot meikoningin te worden gekroond. Helaas is er in het dorp geen net meisje voor handen. Zo komt het dat de keuze van de dorpsnotabelen op het brave moederskindje Albert Herring valt. Dan maar een lentekoning. Helaas, de keurige maar ook erg saaie kruideniersbediende die normaal zijn tijd doorbrengt met het oppoetsen van appels, kan alle druk niet aan. Zijn rebelse leeftijdsgenoten voeren hem dronken, het meifeest wordt een puinhoop en na afloop blijkt Albert onvindbaar. Het dorpje is in rep en roer. Als Albert weer opduikt heeft hij zijn onschuld verloren. Hij heeft de smaak van bier geproefd en is ingewijd in de liefde. Een ding is duidelijk, Albert zal zich door de notabelen de wet niet langer meer voor laten schijven. Afgelopen zomer gaf Joosten een workshop acteren aan het Maastrichts conservatorium. "Het klikte meteen tussen hem en een paar studenten van de operaklas, die tot dan toe vooral gewend waren om zich door regisseurs precies te laten vertellen hoe ze zich op het podium moesten gedragen", vertelt Robbert Muuse, wiens deelname in Britten's opera meelt voor zijn afstuderen. "Veel toneellessen krijg je hier in Maastricht niet. Joosten heeft ons die zomer veel geleerd over wat acteren is. Van hem moet je een rol helemaal zelf worden. Dat gebeurt door er veel over te praten en je er goed in te verdiepen. Op het podium geeft hij dan alleen de situatie aan. Hoe je beweegt moet op een geloofwaardige ma-

Taak 14: Naai

Wie overweegt een verbouwing, hoe minuscuul ook, aan zijn/haar huis te laten uitvoeren doet er goed aan deze taak te maken.

Mijn huis stond op instorten. Er moest nodig vertimmerd worden. Ik noodde een zestal aannemers bij mij thuis. Wilden zij wel een offerte uitbrengen? Jawel, dat wilden zij wel. Althans, dat beweerden ze. Met maatstokken, prikijzer-tjes en cameraatjes banjerden zij door het pand.

Vervolgens hoorde ik van de firma's K., De G., G. en M. helemaal niets meer, zelfs niet na herhaald vriendelijk telefoneren: "U bent bij mij wezen kijken voor rigoureuze vertimmerwerkzaamheden. Mag ik daarvoor nog een offerte verwachten?"

"Och ja, mevrouw, morgen ligt-ie in de post." Er kwamen nog vele morgens, maar geen offertes. De firma T. bracht mij een dubbele achteroverslaande rolberoerte. Voor 70.000 ex BTW wilden zij wel komen klussen in de kraam. Gelukkig beweerde de firma B. één en ander te kunnen klaren voor de helft.

Een periode van langdurig en zorgvuldig plannen en overleggen brak aan. Althans, ik had de indruk dat het langdurig en zorgvuldig was. Wat kan een mens toch bedrogen uitkomen!

De gediplomeerde bouwvakkers zouden muren en plafonds wegbreken, trappen vervangen, ramen verwijderen en vervangen door geheel nieuwe puien, ga maar door. Op de offerte stond na elk van deze werkzaamheden netjes vermeld: 'afwerking in overleg'.

Mooi zo, dacht ik, argeloze amateur-onderhandelaar-met-het-gilde-der-professionele-klussers: te zijner tijd gaan wij nog keurig overleggen over de precieze kleur en korrel van het verfwerk. Dat is fijn.

De mannen kwamen. Zonder enige vorm van subtiliteit namen zij mokers en hydraulische beitels ter hand en begonnen te rammen. De staat waarin zij mijn huisje veranderden heeft mij op mijn logeëradres menige slapeloze nacht bezorgd. Waar ik de Flex ter hand zou hebben genomen en aandachtig het mes in de muur had gezet knalden 'mijn' mannen met grof geweld de bakstenen uit hun verband.

Gelukkig -zij het met enige vertraging- kwam er ook weer orde in de tent. Op een slechte ochtend had ik bouwoverleg met de opperopzichter. Ik meende dat het tijd was voor het overleg over de afwerking, en stelde dat ik de plafonds hagelwit gelatexd wilde, en de muren room, en de kozijnen signaalwit. De opper greep een zakjapanner, drukte wat toetsen en riep: 'Dat wordt dan een meerpost van 6000 ex.'

'?'' gilde ik, 'maar dat zat toch in de offerte!?' Lieve lezerinnetjes: als op een aannemersofferte staat 'afwerking in overleg', dan betekent dat 'geen afwerking, tenzij overleg'.

Zo'n Bureco-verberbouwbedrijf gaat er kennelijk van uit dat het voor een opdrachtgever volstrekt aanvaardbaar is dat de werken worden opgeleverd met grof stucwerk, ranzig geplamuurde plafonds en nakend houtwerk. U bent gewaarschuwd!

Herinnering

In Observant 17 vindt de tussentoets van dit blok plaats!

Eva

Leeuwentranen in de woestijn

Voor het eerst in twee jaar had het weer fatsoenlijk geregend in Korr. Iedereen kon weer ademen: er zou weer genoeg melk zijn, de geiten en schapen konden voldoende eten, de putten stonden alweer vol water en zelfs de rivierbeddingen waren in rivieren veranderd. En nog hield het niet op.

Al na twee dagen leek de droge grond met een zweem van groen bedekt en begonnen de acacia's uit te lopen. Na een halve week bloeiden de struiken aan de kant van de nu kolkende rivier en nam de grond in sommige gebieden geen water meer op. De sisalmatten waarmee de traditionele huizen waren bedekt begonnen te lekken en werden haastig dichtgestopt met de moderne versie van de jutezak, die niet van jute is, maar van een soort gevlochten plastic. Baba had met een lepel gootjes gegraven in de aangestampte aarde die de vloer van ons huis vormde. Om het huis had hij een diepere geul gemaakt, en tezamen vormden deze kanalen het afwateringssysteem. Een Hollander had 't hem niet kunnen verbeteren. Het was niet genoeg. De plaats achter ons eenpersoonsbed, waar we de kalebassen met melk en uitgebakken kamelenspekjes bewaarden, was in een modderpoel veranderd. Het bed kon niet meer zonder zwarte voeten betreden worden.

BERICHT UIT MAASTRICHT

Na een week was Korr afgesloten van de rest van de wereld. Niet dat het daar normaal gesproken veel contact mee had. Korr is een woestijndorp in het noorden van Kenya, het gebied van de Rendille. Als alles goed gaat hebben de Rendille niet veel nodig: het zijn nomaden die oorspronkelijk op een dieet van melk en vlees leven. Maar het gaat al meer dan tien jaar niet goed: de droogte dateert van 1984, en daar komen dus regelmatig veeziekten bij. Tegenwoordig eten de Rendille dus met water gekookt maïsmeel. En bonen en maïs van de voedselhulp. Ze worden er niet gelukkiger op, noch gezonder, maar denken er niet over uit Korr te vertrekken, waar de voedselhulp wordt uitgedeeld, en winkels zijn om de dingen te kopen die in toenemende mate nodig zijn om te overleven: thee, suiker, jerrycans om water te vervoeren, maïsmeel, plastic armbanden voor de jonge meiden.

De lokale bar annex eethuis is in handen van Mama Ngutayo, een weduwe met een zoon die ook in de zaak zit. Ngutayo is een oude, maar nog steeds fraaie vrouw. 's Ochtends vroeg begint ze, hopen op klanten, een vuurtje te stoken in een houten hokje op haar erf. Ze kookt thee, waarop door de bewoners van Korr wordt neergezien: te weinig theeblaadjes, suiker, en melk. Waterig. Haar voedsel is van dezelfde kwaliteit: ze bakt anjera's, officieel een soort luchtige pannenkoeken. Die van Ngutayo zien grauw in plaats van geel van de eieren. Haar anjera's bestaan uit ongezeefd meel, water en waarschijnlijk ook nog een schep zand. Vullend zijn ze wel.

Het bier wordt meestal buiten, op de veranda geconsumeerd. Als het er al is, want Ngutayo levert alleen na contante betaling, anders is het op of de sleutel is kwijt. Nadat haar winkel aan familieplichtingen en poffende klanten failliet is gegaan, was dat geen overbodige zet. De enige regelmatige bezoekers van de bar zijn nu nog de lokale politiemann en de onderwijzers. Mannen met een salaris.

Maar nu was de toegangsweg van Korr in een moeras veranderd. De aanvoer van bier was gestopt. Baba nam zijn maatregelen. De eerste was om Ngutayo's hele voorraad op te kopen. Niet

om in ons huis te stallen, want dat zou teveel bezoekers trekken. Het moest maar in de bar blijven, waar we 's avonds ons rantsoen ophaalden. Een beetje omzichtig, want anders heb je snel veel vrienden in Korr. Het was maar een half kratje, en twee dagen voor Kerstmis was het op. Korr lag droog.

We waren niet de enigen die last hadden. De salarissen waren binnen en het geld brandde in de zakken. De winkeliers waren door hun voorraad heen. En men verveelde zich. Tegen de avond verzamelde de mannelijke bevolking zich op de berg waar Korr naar genoemd is en zat daar naar de weg te staren. Ieder schijnsel van autolampen bracht enige opwinding teweeg. Loos alarm, bleek keer op keer: de missie-auto die rondtoerde, een vrachtautootje uit een naburig dorp en meer van zulks. Zuchtend begaven de mannen van Korr zich naar bed.

"Leeuwentranen", fluisterde Derdesha, de zoon van Ngutayo, die feilloos ons chagrijn opmerkte. Derdesha was een ongekamd type waarvan er in Afrika dertien in een dozijn gaan: westerse afdankertjes vol scheuren en gaten aan het lichaam, plastic slippers aan de voeten, en de vraag of je niet een sigaret voor hem hebt eeuwig op de lippen. Leeuwentranen beloofde het antwoord op ons kerstprobleem. Derdesha zou wel op zoek gaan, als wij voor het geld zorgden. Wat het ook moge zijn bleek niet eens duur: voor honderd shilling zouden we allemaal aan ons gerief komen. Alleen kon hij het nu nog niet halen, dat kon pas als het donker was.

Het was inmiddels alweer een paar dagen droog. We konden weer slapen zonder het huis vol pannen te zetten. Buiten was alles uitbundig groen en waren de ezels luidruchtig aan het paren. De kerstmaaltijd had als alle andere maaltijden bestaan uit rijst met stukjes kamelenvlees. Rijst is een specialiteit in Korr. Dat eten gewone mensen niet. Maar speciaal voor ons kookte Ngutayo fijn eten. Voor de mzungu, de blanke. Met veel vet erover, want dat was goed voor ons. En met lepels, dezelfde waarmee we onze gootjes hadden gegraven. Ze kwam er als altijd stralend mee binnen, "eten, eten", roepend. En als altijd reageerden wij enthousiast.

Na het kerstmaal zaten we buiten, op een laag krukje voor de lap die als deur dienstdeed. De lap moest dicht en de olielamp uit, want de regen had de muskieten weer tot leven gewekt. Een gestalte dook op van achter het huis. Derdesha. Hij had het. Waar moest hij het neerzetten? In huis maar, dachten wij. "Nee, nee, te gevaarlijk," vond onze weldoener, en stelde voor naar buiten te gaan. Hij had het trouwens ergens buiten de stad verstoppt. We liepen mee, het zandpad af, dat weer een zandpad was geworden. Buiten Korr was het stil en leeg. De maan scheen over de rotsachtige heuvels, de acacia's staken af tegen de donkerblauwe lucht. Een perfecte kerstnacht.

Derdesha dook achter een boom en kwam terug met een vierliterjerrycan. "Leeuwentranen", mompelde hij trots, en keek hongerig toe hoe Baba de dop eraf schroefde. Kuchend en proestend haalde Baba de jerrycan weer van zijn mond. "Sterk spul." Toen ik mijn beurt had gekregen begreep ik de naam: zelfs een leeuw zou er tranen van in zijn ogen krijgen. Lokaal stooksel, van suiker, maïs en wat men nog verder van toepassing achtte. Derdesha verzekerde ons dat het op moest, want hij had beloofd de jerrycan de volgende dag terug te brengen. Hij was niet te beroerd om te helpen. In hoog tempo verdween de eerste liter. "Het valt wel mee", dacht ik nog. Opstaan lukte echter niet meer. In het gras van de woestijn werkten we gestadig door. De herdertjes lagen tenslotte ook bij nacht in het veld.

Kerst in Korr: een kameel, veel regen en weinig drank (foto Franco Gori)